

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τὸ βιβλίον Μακκαβαίων Δ', ὡς «ἀπόκρυφον» δὲν συγκατελέχθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μεταξὺ τῶν κανονικῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐν τούτοις, λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ καὶ τῆς συμπεριλήψεώς του εἰς ἀρχαῖα χειρόγραφα τῆς Μεταφράσεως τῶν Ἑβδομήκοντα (Ο'), ἐκδίδεται συνήθως μετὰ τῶν ἄλλων βιβλίων τῶν Μακκαβαίων (Α-Γ).

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ'

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 1

- Δ Μακ. 1,1 Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδεικνυσθαι μέλλων, εἰ αὐτοδέσποτός ἐστι τῶν παθῶν ὁ εὐσεβῆς λογισμός, συμβουλευσαίμ' ἂν ὑμῖν ὀρθῶς, ὅπως προθύμως προσέχητε τῇ φιλοσοφίᾳ.
- Δ Μακ. 1,1 Ἐπειδὴ ἔχω σκοπὸν να παρουσιάσω ἓνα πάρα πολὺ σοφὸν λόγον, ἐπὶ τοῦ ζητήματος αν ο ευσεβῆς λογισμός, η κατὰ Θεὸν ὀρθοφρασὴν, κυριαρχῆ ἐπὶ των παθῶν, θα ἤθελα να σας δώσω μίαν ὀρθὴν συμβουλήν· να προσέχετε, δηλαδὴ, προθύμως εἰς την φιλοσοφίαν.
- Δ Μακ. 1,2 καὶ γὰρ ἀναγκαῖος εἰς ἐπιστήμην παντὶ ὁ λόγος καὶ ἄλλως τῆς μεγίστης ἀρετῆς, λέγω δὴ φρονήσεως, περιέχει ἔπαινον.
- Δ Μακ. 1,2 Διότι, βεβαίως, η λογικὴ εἶναι ἀπαραίτητος δια κάθε πράγμα προς πλήρη γνώσιν. Από δε ἄλλης ἐπόψεως περιέχει ἔπαινον της μεγίστης ἀρετῆς, ἐννοῶ της φρονήσεως, της ὀρθοφροσύνης.
- Δ Μακ. 1,3 εἰ ἄρα τῶν σωφροσύνης κωλυτικῶν παθῶν ὁ λογισμός φαίνεται ἐπικρατεῖν, γαστριμαργίας τε καὶ ἐπιθυμίας,
- Δ Μακ. 1,3 Ἄν λοιπὸν ο ευσεβῆς λογισμός φαίνεται ὅτι ἐπικρατεῖ ἐπὶ των παθῶν, που παρακωλύουν την σωφροσύνην, δηλαδὴ ἐπὶ της λαιμαργίας και της ἐπιθυμίας,
- Δ Μακ. 1,4 ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς δικαιοσύνης ἐμποδιστικῶν παθῶν κυριεῦειν ἀναφαίνεται, οἷον κακοηθείας, καὶ τῶν τῆς ἀνδρείας ἐμποδιστικῶν παθῶν, θυμοῦ τε καὶ πόνου καὶ φόβου.
- Δ Μακ. 1,4 ἀποδεικνύεται ὅτι κυριαρχεῖ καὶ ἐπὶ της κακοηθείας καὶ ἐπὶ των παθῶν, που ἐμποδίζουν την ἀνδρείαν, δηλαδὴ κυριαρχεῖ ἐπὶ του θυμοῦ, του πόνου και του φόβου.
- Δ Μακ. 1,5 πῶς οὖν, ἴσως εἴποιοι ἂν τινες, εἰ τῶν παθῶν ὁ λογισμός κρατεῖ, λήθης καὶ ἀγνοίας οὐ δεσπόμενος; γελοῖον ἐπιχειροῦντες λέγειν·
- Δ Μακ. 1,5 Πως, λοιπὸν- ἢμπορεῖ να ἐρωτήσουν μερικοὶ- ἐάν ο ευσεβῆς λογισμός κυριαρχῆ ἐπὶ των παθῶν, δεν κυριαρχεῖ καὶ ἐπὶ της λησμοσύνης και της ἀγνοίας; Ἡ τεθείσα ἐρώτησις εἶναι γελοία.
- Δ Μακ. 1,6 οὐ γὰρ τῶν ἑαυτοῦ παθῶν ὁ λογισμός κρατεῖ, ἀλλὰ τῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης καὶ φρονήσεως ἐναντίων, καὶ τούτων οὐχ ὥστε αὐτὰ καταλυῖσαι, ἀλλ' ὥστε αὐτοῖς μὴ εἶξαι.
- Δ Μακ. 1,6 Διότι ο λογισμός δεν εἶναι κύριος των ἰδικῶν του παθῶν, ἀλλὰ των ἀντιθέτων προς την δικαιοσύνην και την ἀνδρείαν, προς την σωφροσύνην και την φρόνησιν. Καὶ μάλιστα οχι εἰς βαθμὸν να τα καταλύη, ἀλλὰ εἰς σημεῖον να μὴ υποχωρῆ εἰς αὐτὰ.
- Δ Μακ. 1,7 πολλαχόθεν μὲν οὖν καὶ ἀλλαχόθεν ἔχοιμ' ἂν ὑμῖν ἐπιδειξάι ὅτι αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβῆς λογισμός.
- Δ Μακ. 1,7 Καὶ ἀπὸ ἄλλα πολλὰ σημεῖα θα ἢμποροῦσα να σας δείξω, ὅτι ο ευσεβῆς λογισμός εἶναι κυρίαρχος καὶ ἐξουσιαστής ἐπὶ των παθῶν.
- Δ Μακ. 1,8 πολὺ δὲ πλέον τοῦτο ἀποδείξαιμι ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθίας τῶν ὑπὲρ ἀρετῆς ἀποθανόντων, Ἐλεαζάρου τε καὶ τῶν ἑπτὰ ἀδελφῶν καὶ τῆς τούτων μητρὸς. ἅπαντες γὰρ οὗτοι τοὺς ἕως θανάτου πόνους ὑπεριδόντες, ἐπεδείξαντο ὅτι περικρατεῖ τῶν παθῶν ὁ λογισμός.
- Δ Μακ. 1,8 Ἀλλὰ πολὺ περισσότερον θα δείξω τοῦτο φέρων ὡς παράδειγμα την ἀνδραγαθίαν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀπέθαναν ὑπὲρ της ἀρετῆς, του Ἐλεαζάρου δηλαδὴ, των ἑπτὰ ἀδελφῶν και της μητρὸς των. Διότι αὐτοὶ περιφρονησαντες τους μέχρι θανάτου πόνους ἐδείξαν ὅτι ὑπερισχῶν ἐπὶ των παθῶν ο ευσεβῆς λογισμός.
- Δ Μακ. 1,10 τῶν μὲν οὖν ἀρετῶν ἔπεστί μοι ἐπαινεῖν τοὺς κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ὑπὲρ τῆς καλοκάγαθίας ἀποθανόντας μετὰ τῆς μητρὸς ἀνδρας, τῶν δὲ τιμῶν μακαρίσαιμ' ἂν.
- Δ Μακ. 1,10 Δια τας ἀρετάς των, λοιπὸν, μου δίδεται η ευκαρία να ἐπαινέσω τους στους καιροὺς μας ἀποθανόντας ὑπὲρ της ἀρετῆς ἀνδρας μαζί με την μητέρα των και να τους καλοτυχίσω δια την τιμὴν αὐτήν.
- Δ Μακ. 1,11 θαυμασθέντες γὰρ ἐκεῖνοι οὐ μόνον ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ ὑπομονῇ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν αἰκισαμένων, αἵτιοι κατέστησαν τοῦ καταλυθῆναι τὴν κατὰ τοῦ ἔθνους τυραννίδα, νικήσαντες τὸν τύραννον τῇ ὑπομονῇ, ὥστε δι' αὐτῶν καθαρῶσθαι τὴν πατρίδα.
- Δ Μακ. 1,11 Διότι ἐκεῖνοι ἐθαυμάσθησαν δια την ἀνδρείαν και την ὑπαμονήν των οχι μόνον ἀπὸ ὅλους τους ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλὰ και ἀπὸ αὐτοὺς τους δημίους των. Καὶ ἔγιναν αἵτιοι να καταλυθῆ η ἐπάνω στο ἔθνος μας τυραννικὴ κυριαρχία, ἀφού ἐνίκησαν τον τύραννον με την ὑπομονήν, ὥστε δι' αὐτῶν των μαρτύρων να καθαρῆ η

πατρίς από το μόλυσμα.

- Δ Μακ. 1,12 αλλά και περί τούτου νῦν αὐτίκα δὴ λέγειν ἐξέσται ἀρξαμένῳ τῆς ὑποθέσεως, ὡσπερ εἴωθα ποιεῖν, καὶ οὕτως εἰς τὸν περὶ αὐτῶν τρέφομαι λόγον δόξαν διδοὺς τῷ πανσόφῳ Θεῷ.
- Δ Μακ. 1,12 Ἀλλὰ και περὶ τούτου τώρα αμέσως θα λάβω την ευκαιρίαν να ομιλήσω, αφού αρχίσω τον λόγον μου, ὅπως συνηθίζω να κάνω, και έτσι θα κάμω λόγον περὶ αὐτῶν αποδίδων δόξαν στον πάνσοφον Θεόν.
- Δ Μακ. 1,13 Ζητοῦμεν δὴ τοίνυν, εἰ αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς.
- Δ Μακ. 1,13 Ἐξετάζομεν, λοιπόν, αν είναι κυρίαρχος ἐπὶ των παθῶν ο ευσεβῆς λογισμὸς.
- Δ Μακ. 1,14 διακρίνομεν δὲ τί ποτὲ ἐστὶ λογισμὸς και τί πάθος, και πόσαι παθῶν ἰδέαι, και εἰ πάντων ἐπικρατεῖ τούτων ὁ λογισμὸς.
- Δ Μακ. 1,14 Διακρίναμεν συγχρόνως, τι περίπου είναι αὐτός ο λογισμὸς και τι είναι το πάθος, και πόσα είναι τα εἶδη των παθῶν και εἴαν κυριαρχῆ ο λογισμὸς ἐπὶ ὅλων αὐτῶν.
- Δ Μακ. 1,15 λογισμὸς μὲν δὴ τοίνυν ἐστὶ νοῦς μετὰ ὀρθοῦ λόγου προτιμῶν τὸν σοφίας βίον.
- Δ Μακ. 1,15 Λογισμὸς, λοιπόν, είναι η νόησις μετὰ ὀρθοφροσύνης, η οποία προτιμᾷ τον βίον της σοφίας.
- Δ Μακ. 1,16 σοφία δὴ τοίνυν ἐστὶ γνῶσις θεῶν και ἀνθρωπίνων πραγμάτων και τῶν τούτων αἰτίων.
- Δ Μακ. 1,16 Σοφία δε είναι η γνώσις των θεῶν και των ἀνθρωπίνων πραγμάτων και των αἰτίων των.
- Δ Μακ. 1,17 αὕτη δὴ τοίτην ἐστὶν ἡ τοῦ νόμου παιδεία, δι' ἣς τὰ θεῖα σεμνῶς και τὰ ἀνθρώπινα συμφερόντως μανθάνομεν.
- Δ Μακ. 1,17 Αὐτή, μάλιστα, είναι η παιδεία, η μόρφωσις, την οποίαν περιέχει ο νόμος του Θεοῦ και δια της οποίας μανθάνομεν ευλαβῶς τα θεῖα και τα ἀνθρώπινα πράγματα προς το συμφέρον μας.
- Δ Μακ. 1,18 τῆς δὲ σοφίας ἰδέαι καθεστήκασι τέσσαρες, φρόνησις και δικαιοσύνη και ἀνδρεία και σωφροσύνη·
- Δ Μακ. 1,18 Της σοφίας δε τα εἶδη είναι τέσσαρα· φρόνησις, δικαιοσύνη, ἀνδρεία και σωφροσύνη.
- Δ Μακ. 1,19 κυριωτάτη δὲ πασῶν ἡ φρόνησις, ἐξ ἧς δὴ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖ.
- Δ Μακ. 1,19 Σημαντικώτατη ἀπὸ ὅλας είναι η φρόνησις, ἀπὸ την οποίαν ἀφορμάται ο λογισμὸς και ἐπικρατεῖ ἐπὶ των παθῶν.
- Δ Μακ. 1,20 παθῶν δὲ φύσεις εἰσὶν αἱ περιεκτικώταται δύο, ἡδονή τε και πόνος· τούτων δὲ ἐκάτερον και περὶ τὸ σῶμα και περὶ τὴν ψυχὴν πέφυκεν.
- Δ Μακ. 1,20 Των δε παθῶν δύο είναι τα κυρίως περιεκτικά και των ἄλλων· η ἡδονή και ο πόνος. Καθένα δε ἀπὸ αὐτὰ συνδέεται εκ φύσεως προς το σῶμα και προς την ψυχὴν.
- Δ Μακ. 1,21 πολλαὶ δὲ και περὶ τὴν ἡδονὴν και τὸν πόνον παθῶν εἰσὶν ἀκολουθία.
- Δ Μακ. 1,21 Γυρω ἀπὸ την ἡδονὴν και τον πόνον περιστρέφονται πολυάριθμα πάθη.
- Δ Μακ. 1,22 πρὸ μὲν οὖν τῆς ἡδονῆς ἐστὶν ἐπιθυμία· μετὰ δὲ τὴν ἡδονὴν χαρὰ.
- Δ Μακ. 1,22 Προπορεύεται μὲν, λοιπόν, της ἡδονῆς η ἐπιθυμία, ἀκολουθεῖ δε η χαρὰ.
- Δ Μακ. 1,23 πρὸ δὲ τοῦ πόνου ἐστὶ φόβος, μετὰ δὲ τὸν πόνον λύπη.
- Δ Μακ. 1,23 Προ του πόνου βαδίζει ο φόβος, ἀκολουθεῖ δε η λύπη.
- Δ Μακ. 1,24 θυμὸς δὲ κοινὸν πάθος ἐστὶν ἡδονῆς και πόνου, ἐὰν ἐννοηθῆ τις ὅτι αὐτῷ περιέπεσεν.
- Δ Μακ. 1,24 Ο θυμὸς είναι ἓνα μικτὸν πάθος ἡδονῆς και πόνου. Το ἀντλαμβάνεται κανεὶς αὐτό, εἴαν προσέξη και κατανόηση, ὅτι περιέπεσεν εἰς αὐτόν.
- Δ Μακ. 1,25 ἐν δὲ τῇ ἡδονῇ ἔνεστι και ἡ κακοήθης διάθεσις, πολυτροπώτατη πάντων τῶν παθῶν οὔσα.
- Δ Μακ. 1,25 Μέσα εἰς την ἡδονὴν ὑπάρχει η κακοήθης διάθεσις, η οποία είναι η περισσότερον πολὺπλοκος ἀπὸ ὅλα τα πάθη.
- Δ Μακ. 1,26 κατὰ μὲν τὴν ψυχὴν ἀλαζονεία, και φιλαργυρία και φιλοδοξία και φιλονικία, ἀπιστία και βασκανία·
- Δ Μακ. 1,26 Ἐν σχέσει μεν προς την ψυχὴν η ἀλαζονεία, η φιλαργυρία, η φιλοδοξία, η φιλονεικία, η ἀπιστία και η βασκανία·
- Δ Μακ. 1,27 κατὰ δὲ τὸ σῶμα, παντοφαγία και λαιμαργία και μονοφαγία.
- Δ Μακ. 1,27 ἐν σχέσει δὲ με το σῶμα η παμφαγία, η λαιμαργία, η μονοφαγία.
- Δ Μακ. 1,28 καθάπερ οὖν δυοῖν τοῦ σώματος και τῆς ψυχῆς φυτῶν ὄντων ἡδονῆς τε και πόνου, πολλαὶ τούτων τῶν φυτῶν εἰσι παραφυάδες,
- Δ Μακ. 1,28 Ὡς εἴαν η ἡδονή και ο πόνος είναι δύο φυτὰ του σώματος και της ψυχῆς ὑπάρχουν πολλαὶ παραφυάδες αὐτῶν των φυτῶν.
- Δ Μακ. 1,29 ὧν ἐκάστην ὁ παγγέωργος λογισμὸς περικαθαίρων τε και ἀποκνίζων και περιπλέκων και ἐπάρδων και πάντα τρόπον μεταχέων ἐξημεροῖ τὰς τῶν ἡθῶν και παθῶν ὕλας,
- Δ Μακ. 1,29 Καθε μίαν δε ἀπὸ αὐτὰς τας παραφυάδας ο τα πάντα καλλιεργῶν λογισμὸς καθαρίζει ολόγυρα, ἀφαιρεῖ τας ἀκάνθας, την περιπλέκει και την στερεώνει εἰς στηρίγματα, με κάθε τρόπον την διευθετεῖ και ἐτσι ἐξημερώνει το περιεχόμενον των ἡθῶν και των παθῶν.
- Δ Μακ. 1,30 ὁ γὰρ λογισμὸς τῶν μὲν ἀρετῶν ἐστὶν ἡγεμῶν, τῶν δὲ παθῶν αὐτοκράτωρ. Ἐπιθεωρεῖτε τοίνυν πρῶτον διὰ τῶν κωλυτικῶν τῆς σωφροσύνης ἔργων, ὅτι αὐτοδέσποτός ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς.
- Δ Μακ. 1,30 Διότι ο λογισμὸς είναι ἡγεμῶν μεν των ἀρετῶν, κυρίαρχος δε των παιθῶν. Παρατηρεῖτε, λοιπόν, πρῶτον δια των ἔργων, δια των εκ δηλώσεων, που ἐμποδίζουν την σωφροσύνην, διότι ο λογισμὸς είναι κυρίαρχός ἐπὶ των παθῶν.

- Δ Μακ. 1,31 σωφροσύνη δὴ τοίνην ἐστὶν ἐπικράτεια τῶν ἐπιθυμιῶν,
 Δ Μακ. 1,31 Σωφροσύνη επομένως εἶναι ἡ κυριαρχία ἐπὶ τῶν ἐπιθυμιῶν.
 Δ Μακ. 1,32 τῶν δὲ ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι ψυχικαί, αἱ δὲ σωματικαί, καὶ τούτων ἀμφοτέρων ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖν φαίνεται.
 Δ Μακ. 1,32 Ἀπὸ τὰς ἐπιθυμίας ἄλλαι μὲν εἶναι ψυχικαί, ἄλλαι δὲ σωματικαί. Ὁ λογισμὸς παρουσιάζεται ὅτι ἐπικρατεῖ καὶ ἐπὶ τῶν δύο τούτων ειδῶν.
 Δ Μακ. 1,33 ἐπεὶ πόθεν κινούμενοι πρὸς τὰς ἀπειρημένας τροφὰς ἀποστρεφόμεθα τὰς ἐξ αὐτῶν ἡδονάς; οὐχ ὅτι δύναται τῶν ὀρέξεων ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς; ἐγὼ μὲν οἶμαι.
 Δ Μακ. 1,33 Ἀλλὰ πόθεν κινούμενοι ἀποστρεφόμεθα τὰς ἀπηγορευμένας τροφὰς καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ἡδονάς; Τοῦτο συμβαίνει, διότι ὁ λογισμὸς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐπικρατῇ ἐπὶ τῶν ὀρέξεων. Αὕτη εἶναι ἡ γνώμη μου.
 Δ Μακ. 1,34 τοιγαροῦν ἐνύδρων ἐπιθυμοῦντες καὶ ὀρνέων καὶ τετραπόδων καὶ παντοίων βρωμάτων τῶν ἀπηγορευμένων ἡμῖν κατὰ τὸν νόμον ἀπεχόμεθα διὰ τὴν τοῦ λογισμοῦ ἐπικράτειαν.
 Δ Μακ. 1,34 Μολονότι, λοιπόν, ἐπιθυμοῦμεν ἰχθύας καὶ πτηνά καὶ τετράποδα καὶ διαφόρους ἄλλας τροφὰς ποὺ σύμφωνα με τὸν Νόμον εἶναι ἀπηγορευμένα ἐν ἡμῶν, ἀπέχασμεν ὁμῶς ἀπὸ αὐτῶν λόγω τῆς κυριαρχίας τοῦ εὐσεβοῦς λογισμοῦ.
 Δ Μακ. 1,35 ἀνέχεται γὰρ τὰ τῶν ὀρέξεων πάθη ὑπὸ τοῦ σώφρονος νοῦς ἀνακαμπτόμενα, καὶ φιμοῦται πάντα τὰ τοῦ σώματος κινήματα τοῦ λογισμοῦ.
 Δ Μακ. 1,35 Διότι ὁ ὀρθοφρονῶν νοῦς διώχνει τὰ πάθη τῶν ὀρέξεων τὰ ἀναχαιτίζει, ὅπως ἐπίσης φιμώνει καὶ ὅλας τὰς σωματικὰς ὀρμὰς.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 2

- Δ Μακ. 2,1 Καὶ τί θαυμαστόν; εἰ αἱ τῆς ψυχῆς ἐπιθυμίαι πρὸς τὴν τοῦ κάλλους μετουσίαν ἀκυροῦνται;
 Δ Μακ. 2,1 Καὶ διατί εἶναι ἀξίον θαυμασμοῦ; Ἐάν χάνουν τὴν δύναμιν τῶν καὶ ἀτονοῦν αἱ πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ κάλλους ἐπιθυμίαι;
 Δ Μακ. 2,2 ταύτη γοῦν ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐπαινεῖται, ὅτι τῷ λογισμῷ καὶ τῇ διανοίᾳ περιεκράτησε τῆς ἡδυπαθείας.
 Δ Μακ. 2,2 Τέτοιος εἶναι ὁ ἑπαινος τοῦ σώφρονος Ἰωσήφ, ὅτι δηλαδὴ με τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν καὶ τὴν διάνοιαν ὑπερίσχυσε ἐναντίον τῆς ἡδυπαθείας.
 Δ Μακ. 2,3 νέος γὰρ ὢν καὶ ἀκμάζων πρὸς συνουσιασμόν ἠκύρωσε τῷ λογισμῷ τὸν τῶν παθῶν οἴστρον.
 Δ Μακ. 2,3 Διότι, ἀν καὶ ἦτο νέος καὶ ἀκμαῖος πρὸς συνεύρεσιν με γυναῖκα, διέγραψε καὶ ἐσβῆσε διὰ τοῦ λογισμοῦ τὴν μανίαν τῶν παθῶν.
 Δ Μακ. 2,4 οὐ μόνον δὲ τὴν τῆς ἡδυπαθείας οἴσθηλασίαν ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς φαίνεται, ἀλλὰ καὶ πάσης ἐπιθυμίας.
 Δ Μακ. 2,4 Φαίνεται δὲ καθαρὰ ὅτι ὁ λογισμὸς κυριαρχεῖ μόνον ἐπάνω εἰς τὴν φλόγα τῆς λαγνείας, ἀλλὰ καὶ ἐπάνω εἰς κάθε ἐπιθυμίαν.
 Δ Μακ. 2,5 λέγει γοῦν ὁ νόμος· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐδὲ ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.
 Δ Μακ. 2,5 Λέγει, λοιπόν, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ· δὲν θὰ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἄλλου οὔτε ὅσα ἀνήκουν εἰς τὸν ἄλλον.
 Δ Μακ. 2,6 καίτοι ὅτε μὴ ἐπιθυμῆν ἡμᾶς εἴρηκεν ὁ νόμος, πολὺ πλέον πείσαιμ' ἂν ὑμᾶς ὅτι τῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν δύναται ὁ λογισμὸς. - Ὡσπερ καὶ τῶν κωλυτικῶν τῆς δικαιοσύνης παθῶν·
 Δ Μακ. 2,6 Καὶ, ἀφοῦ ὁ Νόμος ἀπηγόρευσε νὰ ἐπιθυμοῦμεν, πολὺ ευκολώτερον δύναμαι νὰ σας πείσω, ὅτι ὁ λογισμὸς ἠμπορεῖ νὰ κυριαρχῆσῃ ἐπὶ τῶν ἐπιθυμιῶν. Ὁμοίως κάμνει ἐπάνω εἰς τὰ πάθη, ποὺ ἐμποδίζουν τὴν δικαιοσύνην.
 Δ Μακ. 2,7 ἐπεὶ τίνα τρόπον μονοφάγος τις ὢν τὸ ἦθος καὶ γαστρίμαργος καὶ μέθυσος μεταπαιδεύεται, εἰ μὴ δῆλον ὅτι κύριός ἐστι τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς;
 Δ Μακ. 2,7 Ἄλλως τε με ποῖον τρόπον, ἐνῶ κάποιος εἶναι ἀνθρώπος παμφάγος, λαίμαργος καὶ μέθυσος, ἔπειτα μεταβάλλεται; Εἶναι φανερόν ὅτι αὐτὸ οφείλεται στὸν λογισμὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι κύριος ἐπὶ τῶν παθῶν.
 Δ Μακ. 2,8 αὐτίκα γοῦν τῷ νόμῳ πολιτευόμενος, κἂν φιλάργυρός τις ᾗ, βιάζεται τὸν ἑαυτοῦ τρόπον τοῖς δεομένοις δανείζων χωρὶς τόκων, καὶ τὸ δάνειον τῶν ἐβδομάδων ἐνστασῶν χρεοκοποῦμενος.
 Δ Μακ. 2,8 Ἐπίσης, ἐάν βέβαια ἓνας συμμορφώνεται με τὸν νόμον, καὶ ἐάν εἶναι φιλάργυρος, συμπνίγει τὸ μειονέκτημά του αὐτὸ καὶ δανεῖζει χωρὶς τόκων, εἰς ὅσους ἔχουν ἀνάγκην, καὶ χάνει μερικὲς φορές τὸ δάνειόν του μετὰ πάροδον ὀρισμένων ἐβδομάδων.
 Δ Μακ. 2,9 κἂν φειδωλὸς τις ᾗ, ὑπὸ τοῦ νόμου κρατεῖται διὰ τὸν λογισμὸν μήτε ἐπικαρπολογούμενος τοὺς ἀμητοὺς μήτε ἐπιρρώγολογούμενος τοὺς ἀμπελῶνας. - Καὶ ἐπὶ τῶν ἐτέρων ἔστιν ἐπιγνώσθαι τοῦτο, ὅτι τῶν παθῶν ἐστὶν ὁ λογισμὸς κρατῶν.
 Δ Μακ. 2,9 Καὶ ἐάν εἶναι κάποιος σφιχτοχέρης, συγκρατεῖται ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐξ αἰτίας τοῦ εὐσεβοῦς λογισμοῦ καὶ δὲν παίρνει ἐπικαρπίαν κατὰ τὴν συγκομιδὴν, οὔτε ποσοστὸν ἐπὶ τῶν σταφυλῶν τῶν ἀμπελῶνων. Καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις εἶναι δυνατόν νὰ διαπιστωθῇ τοῦτο· ὅτι δηλαδὴ ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖ ἐπὶ τῶν παθῶν.

- Δ Μακ. 2,10 ὁ γὰρ νόμος καὶ τῆς πρὸς γονεῖς εὐνοίας κρατεῖ μὴ καταπροδίδους τὴν ἀρετὴν δι’ αὐτοὺς
 Δ Μακ. 2,10 Διότι ο Νομος υπερισχύει και από αυτήν ακόμη την αγάπην προς τους γονεῖς και δεν καταπροδίδει προς χάριν των γονέων την αρετήν.
- Δ Μακ. 2,11 καὶ τῆς πρὸς γαμετὴν φιλίας ἐπικρατεῖ διὰ παρανομίαν αὐτὴν ἀπελέγχων.
 Δ Μακ. 2,11 Ἀκόμη δε και απέναντι του δεσμοῦ προς την σύζυγον υπερισχύει και φθάνει μέχρι του σημείου να ελέγχει και κατηγορῆ αὐτὴν δια τας παρανομίας της.
- Δ Μακ. 2,12 καὶ τῆς τέκνων φιλίας κυριεύει διὰ κακίαν αὐτὰ κολάζων καὶ τῆς φίλων συνηθείας δεσπάζει διὰ πονηρίαν αὐτοὺς ἐξελέγχων.
 Δ Μακ. 2,12 Κυριαρχεῖ και ἐπὶ της στοργῆς προς τα τέκνα, αφού επιβάλλει εις αυτά τιμωρίαν δια κάποιαν παράβασιν. Ἀλλὰ και από τας σχέσεις και τον δεσμόν προς τους φίλους εἶναι ἀνώτερος ο Νομος, και ἔχει την δύναμιν να χατηγορήσει αὐτοὺς δια φαυλότητα.
- Δ Μακ. 2,13 καὶ μὴ νομίσητε παράδοξον εἶναι, ὅπου γε καὶ ἔχθρας ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖν δύναται διὰ τὸν νόμον,
 Δ Μακ. 2,13 Και μη θεωρήσετε, ὅτι εἶναι παράδοξον, ὅταν δια την τήρησιν του Νομου ἔχη την δύναμιν ο ευσεβὴς λογισμὸς να νικήσει και την ἔχθραν.
- Δ Μακ. 2,14 μὴτε δεινδροτομῶν τὰ ἡμέρα τῶν πολεμίων φυτὰ, τὰ δὲ τῶν ἐχθρῶν τοῖς ἀπολέσασσι διασώζων καὶ τὰ πεπτωκότα συνεγείρων.
 Δ Μακ. 2,14 Δεν κόπτεται κανεὶς π. χ. τα ἡμέρα δένδρα των αντιπάλων του, ἀλλὰ τουναντίον ο,τι εχθρικόν ἔχει κρημισθῆ βοηθεῖ να ανεγερθῆ να διασωθῆ προς χάριν ἐκείνων, που το ἔχουν καταστρέψει.
- Δ Μακ. 2,15 Καὶ τῶν βαιοτέρων δὲ παθῶν ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς φαίνεται, φιλαρχίας καὶ κενοδοξίας καὶ ἀλαζονείας καὶ μεγαλαυχίας καὶ βασκανίας.
 Δ Μακ. 2,15 Εἶναι φανερόν, ὅτι ο λογισμὸς επικρατεῖ και ἐπὶ των βαιοτέρων ἀκόμη παθῶν, της φιλαρχίας, της κενοδοξίας, της ἀλαζονείας, της μεγαλαυχίας, του φθόνου.
- Δ Μακ. 2,16 πάντα γὰρ ταῦτα τὰ κακοῆθη πάθη ὁ σῶφρων νοῦς εἰς ἀγαθὸν προτρέπων ἀπωθεῖται καὶ βιάζεται, ὡσπερ καὶ τὸν θυμόν· καὶ γὰρ τούτου δεσπάζει.
 Δ Μακ. 2,16 Διότι ὅλα αὐτὰ τα κακοῆθη πάθη ὁ σῶφρων νους προτρέπει πάντοτε προς το ἀγαθόν, τα απωθεῖ βιαίως, ὡπως ἐπίσης και τον θυμόν, διότι κυριαρχεῖ και ἐπάνω στον θυμόν.
- Δ Μακ. 2,17 θυμούμενός γέ τοι Μωσῆς κατὰ Δαθάν καὶ Ἄβειρών οὐ θυμῷ τι κατ’ αὐτῶν ἐποίησεν, ἀλλὰ λογισμῷ τὸν θυμόν διήτησεν.
 Δ Μακ. 2,17 Ὠργίσθη, βέβαια, ο Μωϋσῆς ἐναντίον του Δαθάν και του Ἀβειρών, δεν ἔκαμε ὁμως τίποτε κινούμενος ἀπὸ τον θυμόν του, ἀλλὰ με τον ὀρθόν λογισμόν διέλυσε τον θυμόν.
- Δ Μακ. 2,18 δυνατὸς γὰρ ὁ σῶφρων νοῦς, ὡς ἔφη, κατὰ τῶν παθῶν ἀριστεύσει καὶ τὰ μὲν αὐτῶν μεταθεῖναι, τὰ δὲ καὶ ἀκυρώσει.
 Δ Μακ. 2,18 Διότι ο σῶφρων νους ἔχει δύναμιν, ὡπως εἶπα, να ἀριστεύη στον ἀγῶνα κατὰ των παθῶν και ἄλλα ἐξ αὐτῶν να μεταβάλλη ἀλλὰ δε να τα ἐξαφανίσει.
- Δ Μακ. 2,19 ἐπεὶ διατὶ ὁ πάνσοφος ἡμῶν πατὴρ Ἰακώβ τοὺς περὶ Συμεῶν καὶ Λευὶν αἰτιᾶται, μὴ λογισμῷ τοὺς Σικιμίτας ἐθνηδὸν ἀποσφάξαντας λέγων· ἐπικατάρatos ὁ θυμὸς αὐτῶν;
 Δ Μακ. 2,19 Ἀλλως τε, διατὶ ὁ πάνσοφος πατὴρ μας ο Ἰακώβ κατηγορεῖ τους συντρόφους του Συμεῶν και του Λευῖ, οἱ ὁποῖοι ἀπερίσκεπτα κατέσφαξαν ἐξ ολοκλήρου τους Σικιμίτας; Τους εἰπέ· “να εἶναι κατηραμένος ο θυμὸς τῶν”.
- Δ Μακ. 2,20 εἰ μὴ γὰρ ἐδύνατο τοῦ θυμοῦ ὁ λογισμὸς κρατεῖν, οὐκ ἂν εἶπεν οὕτως.
 Δ Μακ. 2,20 Ἐάν δεν ἠμποροῦσεν ο λογισμὸς να κυριαρχῆ ἐπάνω στον θυμόν, δεν θα ὠμιλοῦσεν ἔτσι ο Ἰακώβ.
- Δ Μακ. 2,21 ὀπηνίκα γὰρ ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατεσκεύασε, τὰ πάθη αὐτοῦ καὶ τὰ ἦθη περιεφύτευσε.
 Δ Μακ. 2,21 Διότι, ὅτε ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τον ἄνθρωπον, τον περιέβαλε με τα ἰδικὰ του ἰδιώματα και τους ἰδικούς του τρόπους.
- Δ Μακ. 2,22 ἡνίκα δὲ ἐπὶ πάντων τὸν ἱερόν ἡγεμόνα νοῦν διὰ τῶν ἔνδον αἰσθητηρίων ἐνεθρόνισε,
 Δ Μακ. 2,22 Ὅτε δε ἐνεθρόνισε κύριον ἐπὶ πάντων τον νουν ὡς ἱερόν ἡγεμόνα, με την δύναμιν των ἐσωτερικῶν αἰσθητηρίων,
 Δ Μακ. 2,23 καὶ τούτῳ νόμον ἔδωκε, καθ’ ὃν πολιτευόμενος βασιλεύσει βασιλείαν σῶφρονά τε καὶ δικαίαν καὶ ἀγαθὴν καὶ ἀνδρείαν. -
- Δ Μακ. 2,23 ἔδωκεν εις αὐτόν νόμον, σύμφωνα με τον ὁποῖον να πολιτεῦεται και να ἀσκή βασιλείαν σῶφρονα, δικαίαν, ἀγαθὴν και ἀνδρείαν.
- Δ Μακ. 2,24 Πῶς οὖν, εἴποισι τις ἂν, εἰ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς κρατεῖ, λήθης καὶ ἀγνοίας οὐ κρατεῖ;
 Δ Μακ. 2,24 Ἀλλὰ ἠμπορεῖ να ἐρωτήσῃ κανεὶς· Πως αφού κυριαρχεῖ ὁ λογισμὸς ἐπὶ των παθῶν, δεν κυριαρχεῖ ἐν τούτοις εις την λήθην και εις την ἀγνοίαν;

- Δ Μακ. 3,1 Ἔστι δὲ κομιδῆ γελοῖος ὁ λόγος· οὐ γὰρ τῶν ἑαυτοῦ παθῶν ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖν φαίνεται, ἀλλὰ τῶν σωματικῶν.
- Δ Μακ. 3,1 Εἶναι ὅλως διόλου γελοία ἡ ἐρώτησις αὐτή. Διότι φαίνεται ὅτι ὁ λογισμὸς δὲν ἐπικρατεῖ ἐπὶ τῶν ἰδικῶν τοῦ παθῶν, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν σωματικῶν.
- Δ Μακ. 3,2 οἷον ἐπιθυμίαν τις οὐ δύναται ἐκκόψαι ἡμῶν, ἀλλὰ μὴ δουλωθῆναι τῇ ἐπιθυμίᾳ δύναται ὁ λογισμὸς παρασχέσθαι.
- Δ Μακ. 3,2 Δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς π. χ. νὰ κόψῃ ἀπὸ ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμίαν ἀπὸ τὴν ρίζαν. Εἶναι εἰς θέσιν ὅμως ὁ λογισμὸς, νὰ μας παραχωρήσῃ τὴν δύναμιν, ὥστε νὰ μὴ υποδουλωθῶμεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν.
- Δ Μακ. 3,3 θυμὸν τις οὐ δύναται ἐκκόψαι ἡμῶν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τῷ θυμῷ δυνατὸν τὸν λογισμὸν βοηθῆσαι.
- Δ Μακ. 3,3 Τὸν θυμὸν δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐκριζώσῃ ἀπὸ τὴν ψυχὴν του, ἀλλὰ ἠμπορεῖ νὰ ἔλθῃ ὁ σώφρων λογισμὸς βοηθὸς ἐναντίον τοῦ θυμοῦ.
- Δ Μακ. 3,4 κακοῦθειάν τις ἡμῶν οὐ δύναται ἐκκόψαι, ἀλλὰ τὸ μὴ καμφθῆναι τῇ κακοῦθειᾳ δύναται ἂν ὁ λογισμὸς συμμαχήσῃ.
- Δ Μακ. 3,4 Τὴν κακοῦθειαν δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς νὰ τὴν ἐκριζώσῃ, ἀλλὰ θὰ ἦτο εἰς θέσιν ὁ λογισμὸς νὰ συμμαχήσῃ με ἡμᾶς, ὥστε νὰ μὴ καμφθῶμεν ἀπὸ τὴν κακοῦθειαν.
- Δ Μακ. 3,5 οὐ γὰρ ἐκριζωτῆς τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς ἐστίν, ἀλλ' ἀνταγωνιστῆς. -
- Δ Μακ. 3,5 Διότι ὁ λογισμὸς δὲν εἶναι ἐκριζωτῆς τῶν παθῶν, ἀλλὰ ἀνταγωνιστῆς.
- Δ Μακ. 3,6 ἔστι γοῦν τοῦτο διὰ τῆς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως διψῆς σαφέστερον ἐπιλογίσασθαι.
- Δ Μακ. 3,6 ἠμποροῦμεν νὰ κατανοήσωμεν τούτο σαφέστερα ἐνθυμούμενοι, εἰς ἐπιβεβίωσιν, τὴν δίψαν τοῦ βασιλέως Δαβίδ.
- Δ Μακ. 3,7 ἐπεὶ γὰρ δι' ὅλης ἡμέρας προσβαλὼν τοῖς ἀλλοφύλοις ὁ Δαυὶδ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτεινε μετὰ τῶν τοῦ ἔθνους στρατιωτῶν,
- Δ Μακ. 3,7 Ἀφοῦ, δηλαδή, ὁ Δαβίδ κάποτε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἐπολέμησε τοὺς ἀλλοφύλους καὶ πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς ἐφόνευσε μαζὴ με τοὺς στρατιώτας τοῦ κράτους του,
- Δ Μακ. 3,8 τότε δὲ γενομένης ἐσπέρας, ἰδρῶν καὶ σφόδρα κεκμηκῶς, ἐπὶ τὴν βασιλεῖον σκηνὴν ἦλθε, περὶ ἣν ὁ πᾶς τῶν προγόνων στρατὸς ἐστρατοπεδεύει.
- Δ Μακ. 3,8 ὅταν ἔπεσε τὸ δευλινόν, ἐνῶ ἦτο πολὺ ἰδρωμένος καὶ κατακουρασμένος, ἦλθεν εἰς τὴν βασιλικὴν σκηνὴν, γύρω ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχε στρατοπεδεύσει ὅλος ὁ στρατὸς τῆς πατρίδος του.
- Δ Μακ. 3,9 οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἦσαν,
- Δ Μακ. 3,9 Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶχαν καθίσει, δια νὰ δειπνήσουν,
- Δ Μακ. 3,10 ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς μάλιστα διψῶν, καίπερ ἀφθόνους ἔχων πηγὰς, οὐκ ἠδύνατο δι' αὐτῶν ἰάσασθαι τὴν δίψαν,
- Δ Μακ. 3,10 ὁ δε βασιλεὺς ἀισθανόμενος ὑπερβολικὴν δίψαν δὲν ἠμπορούσε, μολοντότι εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του ἀφθόνους πηγὰς, νὰ κατασβέσῃ με αὐτὰς τὴν δίψαν του.
- Δ Μακ. 3,11 ἀλλὰ τις αὐτῶν ἀλόγιστος ἐπιθυμία τοῦ παρὰ τοῖς πολεμίοις ὕδατος ἐπιτείνουσα συνέφρυγε καὶ λύουσα κατέφλεγεν.
- Δ Μακ. 3,11 Ἀλλὰ μίᾳ παράλογος ἐπιθυμία, νὰ πῆ νερὸ ἀπὸ τὴν πηγὴν τῶν ἀντιπάλων του, τοῦ ἐξήραινεν τὰ χεῖλη, τὸν παρέλυε καὶ τὸν κατέφλεγε.
- Δ Μακ. 3,12 ὅθεν τῶν ὑπασπιστῶν ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίᾳ σχετλιαζόντων, δύο νεανίσκοι στρατιῶται καρτεροὶ καταιδεσθέντες τὴν τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίαν, τὰς παντευχίας καθωπλίσαντο καὶ κάλην λαβόντες ὑπερέβησαν τοὺς τῶν πολεμίων χάρακας,
- Δ Μακ. 3,12 Κατόπιν τούτου, ἐπειδὴ οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ βασιλέως ἐξεδήλωσαν λύπην δια τὴν δίψαν του, δύο νεαροὶ στρατιῶται ἀτρόμητοι σεβασθέντες τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ βασιλέως, ἀφοῦ ἐφόρεσαν τὰς πανοπλίας τῶν, ἐπήραν μίαν ὑδρίαν, διέβησαν τὰ χαρακώματα τῶν ἐχθρῶν,
- Δ Μακ. 3,13 καὶ λαθόντες τοὺς τῶν πυλῶν ἀκροφύλακας, διεξήεσαν ἀνερευνόμενοι κατὰ πᾶν τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον.
- Δ Μακ. 3,13 διέφυγαν τὴν προσοχὴν τῶν φρουρῶν τῶν πυλῶν καὶ διέσχισαν ὅλον τὸ στρατόπεδον τῶν ἐχθρῶν ἐρευνώντας δια τὴν πηγὴν.
- Δ Μακ. 3,14 καὶ ἀνευράμενοι τὴν πηγὴν, ἐξ αὐτῆς θαρράλως ἐγέμισαν τῷ βασιλεῖ τὸ ποτόν.
- Δ Μακ. 3,14 Ἀφοῦ δε τὴν ἀνεκάλυψαν, ἐγέμισαν ἀπὸ τὸ νερὸ αὐτῆς με θάρρος τὴν ὑδρίαν χάριν τοῦ βασιλέως.
- Δ Μακ. 3,15 ὁ δὲ καίπερ τῷ δίψει διαπυρούμενος, ἐλόγισατο πάνδεινον εἶναι κίνδυνον τῇ ψυχῇ λογισθὲν ἰσοδύναμον ποτόν αἵματι·
- Δ Μακ. 3,15 Ἐκεῖνος ὅμως, ἀν καὶ κατεκαίετο ἀπὸ τὴν δίψαν, ἐθεώρησεν ὅτι ἀπετέλει φοβερώτατον κίνδυνον δια τὴν ψυχὴν του τὸ νερὸ ἐκεῖνο, διότι ἐσκέφθη ὅτι ἰσοδυναμοῦσε με ἴσην ποσότητα αἵματος.
- Δ Μακ. 3,16 ὅθεν ἀντιθεὶς τῇ ἐπιθυμίᾳ τὸν λογισμὸν ἔσπεισε τὸ πόμα τῷ Θεῷ,

- Δ Μακ. 3,16 Δια τούτο αντιπαραθέσας τον ορθόν λογισμόν εις την επιθυμίαν, έχυσε το νερό σπονδήν στον Θεόν.
- Δ Μακ. 3,17 δυνατός γάρ ὁ σώφρων νοῦς, ὡς ἔφην, νικῆσαι τὰς τῶν παθῶν ἀνάγκας
- Δ Μακ. 3,17 Διότι, ὅπως εἶπα, ἔχει την δύναμιν ο σώφρων νους, να νικήση την βίαν των παθῶν,
- Δ Μακ. 3,18 καὶ σβέσαι τὰς τῶν οἴστρων φλεγμονάς καὶ τὰς τῶν σωμάτων ἀλγηδόνας καθ' ὑπερβολὴν οὔσας καταπαλαῖσαι καὶ τῇ καλοκαγαθίᾳ τοῦ λογισμοῦ ἀποπτύσαι πάσας τὰς τῶν παθῶν ἐπικρατείας. -
- Δ Μακ. 3,18 και να σβήση τον ερεθισμόν, που προκαλοῦν αι μανίαι· να κατανικήση ἀκόμη και τας υπερμέτρους του σώματος ἀλγηδόνας, να αποτινάξη και οιασδήποτε κυριαρχίας των παθῶν με τον ωραῖον και δυνατόν λογισμόν.
- Δ Μακ. 3,19 Ἴδῃ δὲ καὶ ὁ καιρὸς ἡμᾶς καλεῖ ἐπὶ τὴν ἀποδείξιν τῆς θεωρίας τοῦ σώφρονος λογισμοῦ. -
- Δ Μακ. 3,19 Ἀλλὰ ο καιρὸς τώρα μας καλεῖ, να αποδείξωμεν την θεωρίαν του σώφρονος λογισμοῦ
- Δ Μακ. 3,20 Ἐπειδὴ γὰρ βαθεῖαν εἰρήνην διὰ τὴν εὐνομίαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἶχον καὶ ἔπραττον καλῶς, ὥστε καὶ τὸν τῆς Ἀσίας βασιλέα Σέλευκον καὶ τὸν Νικάνορα καὶ χρήματα εἰς τὴν ἱερουργίαν αὐτοῖς ἀφορίσαι καὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἀποδέχεσθαι,
- Δ Μακ. 3,20 Όταν οι πατέρες ημῶν εἶχαν ἀδιατάρακτον εἰρήνην λόγω της φιλονομίας των και ἐζούσαν εν ευτυχία, ὥστε και ο βασιλεὺς της Ἀσίας Σέλευκος και ο Νικάνωρ και χρήματα να ξεχωρίσουν προς χάριν των δια την υπηρεσίαν του ναοῦ και την ανεξαρτησίαν των να ἀποδεχθῶν,
- Δ Μακ. 3,21 τότε δὴ τινες πρὸς τὴν κοινὴν νεωτερίσαντες ὁμόνοιαν πολυτρόποις ἐχρήσαντο συμφοραῖς,
- Δ Μακ. 3,21 κατὰ την περίοδον αὐτὴν μερικοὶ διαταράξαντες την ὁμόνοιαν ὅλων προεκάλεσαν πολλὰς και διαφόρους συμφοράς.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 4

- Δ Μακ. 4,1 Σίμων γὰρ τις πρὸς Ὀνίαν ἀντιπολιτευόμενος τὸν ποτε τὴν ἀρχιερωσύνην ἔχοντα διὰ βίου, καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα, ἐπειδὴ πάντα τρόπον διαβάλλων ὑπὲρ τοῦ ἔθνους οὐκ ἴσχυσε κακῶσαι, φυγὰς ᾤχετο τὴν πατρίδα προδώσων.
- Δ Μακ. 4,1 Ἐξηγούμαι· κάποιος Σίμων, ο οποίος ἀντεπολιτεύετο προς τον Ονίαν που εἶχε κάποτε ἰσόβιον την ἀρχιερωσύνην και ἦτο ἄνθρωπος ἐνάρετος, ἐπειδὴ δεν ἠμπόρεσε, καίτοι τον κατασυκοφαντοῦσε παντοιοτρόπως χάριν του συμφέροντος τάχα του ἔθνους, να ἐπιτύχη κάτι κακὸν εις βάρος του Ὀνίου, ἐφυγε, δια να προδώσῃ την πατρίδα του.
- Δ Μακ. 4,2 ὅθεν ἦκων πρὸς Ἀπολλώνιον, τὸν Συρίας τε καὶ Φοινίκης καὶ Κιλικίας στρατηγόν, ἔλεγεν· εὐνοῦς ὦν τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν ἦκω
- Δ Μακ. 4,2 Προς τον σκοπὸν αὐτὸν προσήλθεν στον Ἀπολλώνιον, τον στρατιωτικὸν διοικητὴν της Συρίας, της Φοινίκης και της Κιλικίας και του εἶπε· “ἔρχομαι με φιλικὰς διαθέσεις προς τον βασιλέα
- Δ Μακ. 4,3 μηνύσων πολλὰς ἰδιωτικῶν χρημάτων μυριάδας ἐν τοῖς Ἱεροσολύμων γαζοφυλακίοις τεθησαυρισθαι τοῖς ἱεροῖς μὴ ἐπικοινωνούσας, καὶ προσήκειν ταῦτα Σελεύκῳ τῷ βασιλεῖ.
- Δ Μακ. 4,3 να καταγγείλω, ὅτι εις τα θησαυροφυλάκια των Ἱεροσολύμων ἔχουν ἀποθησαυρισθῆ πολλὰ μυριάδες ἰδιωτικῶν χρημάτων, που δεν ἔχουν σχέσιν με τον ἱερόν θησαυρόν του ναοῦ, και ὅτι αὐτὰ δικαιωματικῶς ἀνήκουν στον βασιλέα Σέλευκον”.
- Δ Μακ. 4,4 τούτων δὲ ἕκαστα γνοὺς ὁ Ἀπολλώνιος, τὸν μὲν Σίμωνα τῆς εἰς τὸν βασιλέα κηδεμονίας ἐπαινεῖ, πρὸς δὲ τὸν Σέλευκον ἀναβάς κατεμήνυσε τὸν τῶν χρημάτων θησαυρόν.
- Δ Μακ. 4,4 Όταν δε ἔμαθεν εν λεπτομερείαις αὐτὰ ο Ἀπολλώνιος, ἐπῆνεσε τον Σίμωνα δια το ενδιαφέρον του ὑπὲρ του βασιλέως, μετέβη στον Σέλευκον και κατέστησεν εις αὐτὸν γνωστὸν τον θησαυρόν ἐκεῖνον των χρημάτων.
- Δ Μακ. 4,5 καὶ λαβὼν τὴν περὶ αὐτὸν ἐξουσίαν ταχὺ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν μετὰ τοῦ καταράτου Σίμωνος καὶ βαρυτάτου στρατοῦ ἀνέβη
- Δ Μακ. 4,5 Ἀφοῦ δε εν συνεχείᾳ ἐπῆρε την σχετικὴν ἐξουσίαν, ἀνήλθε ταχέως εις την πατρίδα μας, συνοδευόμενος ἀπὸ τον επικατάρατον Σίμωνα και οδηγῶν πολὺν και βαρέως ὀπλισμένον στρατόν.
- Δ Μακ. 4,6 καὶ προσελθὼν ταῖς τοῦ βασιλέως ἐντολαῖς ἤκειν ἔλεγεν, ὅπως τὰ ἰδιωτικὰ τοῦ γαζοφυλακίου λάβοι χρήματα.
- Δ Μακ. 4,6 Ἐλεγε δε ὅτι ἦλθε κατόπιν ἐντολῆς του βασιλέως, δια να παραλάβῃ ἀπὸ το θησαυροφυλάκιον τα ἰδιωτικὰ χρήματα.
- Δ Μακ. 4,7 καὶ τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν λόγον σχετλιάζοντος ἀντιλέγοντός τε, πάνδεινον εἶναι νομίσαντες, εἰ οἱ τὰς παρακαταθήκας πιστεύσαντες τῷ ἱερῷ θησαυρῷ στερηθήσονται, ὡς οἷόν τε ἦν, ἐκώλυον.
- Δ Μακ. 4,7 Ὅλος ο λαὸς ἠγανάκτησεν ἐξ αἰτίας του γεγονότος αὐτοῦ και προέβαλλεν ἀντιρρήσεις· και ἐπειδὴ εθεώρησαν μέγα δεινόν, εἴαν ἐστεροῦντο ἀπὸ τα χρήματά των, ὅσοι τα εἶχαν ἐμπιστευθῆ στο ἱερόν θησαυροφυλάκιον, δια τούτο ἠμπόδιζαν ὅσον ἠμπορούσαν τον Ἀπολλώνιον.

- Δ Μακ. 4,8 μετά ἀπειλῶν δὲ ὁ Ἀπολλώνιος ἀπήγει εἰς τὸ ἱερόν.
Δ Μακ. 4,8 Ὁ Ἀπολλώνιος παρ' ὅλα αὐτὰ κατηυθύνθη με ἀπειλὰς πρὸς τον ναόν.
Δ Μακ. 4,9 τῶν δὲ ἱερέων μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων ἐν τῷ ἱερῷ ἵκετευσάντων τὸν Θεὸν ὑπερασπίσαι τοῦ ἱεροῦ καταφρονουμένου τόπου
Δ Μακ. 4,9 Εἰς τον ναόν ὁμως οἱ ἱερεῖς μαζῆ με τας γυναίκας και τα παιδιά ἰκέτευαν τον Θεόν να υπερασπίση τον καταφρονούμενον ἱερόν τόπον.
Δ Μακ. 4,10 ἀνιόντος τε μετὰ καθωπλισμένης τῆς στρατιᾶς τοῦ Ἀπολλωνίου πρὸς τὴν τῶν χρημάτων ἀρπαγὴν, οὐρανόθεν ἔφιπποι προύφάνησαν ἄγγελοι περιαστράπτοντες τοῖς ὄπλοις καὶ πολὺν αὐτοῖς φόβον τε καὶ τρόμον ἐνιέντες,
Δ Μακ. 4,10 Ἐνῶ δε ἀνέβαιναν ο Απολλώνιος με την πλήρως εξοπλισμένην στρατιάν του, προς τον σκοπὸν να αρπάση τα χρήματα, εφάνησαν ἀπὸ τον ουρανὸν κατέμπροσθεν των ἄγγελοι ἐφιπποὶ ἀπαστράπτοντές με τα ὄπλα των, οἱ οἱποῖοι ἐνέβαλον εἰς αὐτούς πολὺν φόβον και τρόμον.
Δ Μακ. 4,11 καταπεσῶν γέ τοι ἡμιθανῆς ὁ Ἀπολλώνιος ἐπὶ τὸν πάμφυλον τοῦ ἱεροῦ περίβολον τὰς χεῖρας ἐξέτεινεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ μετὰ δακρύων τοὺς Ἑβραίους παρεκάλει, ὅπως περὶ αὐτοῦ εὐξάμενοι τὸν ἐπουράνιον ἐξευμενίσωνται στρατόν.
Δ Μακ. 4,11 Ἀφοῦ κατέπεσεν ἡμιθανῆς ο Απολλώνιος εἰς την αὐλὴν του ναοῦ, την καλουμένην αὐλὴν ὄλων των εθνῶν, ἠπλώσε τας χεῖρας στον ουρανὸν και παρακάλει με δάκρυα τους Εβραίους να προσευχηθοῦν υπέρ αὐτοῦ και να ἐξευμενίσουν το ουράνιον στράτευμα.
Δ Μακ. 4,12 ἔλεγε γὰρ ἡμαρτηκῶς ὥστε καὶ ἀποθανεῖν ἄξιος ὑπάρχειν πᾶσι τε ἀνθρώποις ὑμνήσειν σωθεῖς τὴν τοῦ ἱεροῦ τόπου μακαριότητα.
Δ Μακ. 4,12 Ὡμολογοῦσε δέ, ὅτι εἶχεν ἀμαρτήσῃ τόσον, ὥστε θα ἦτο ἄξιος ἀκόμη και να ἀποθάνῃ, και ὅτι εἰάν ἐσώζετο, θα διαλαλοῦσε εἰς ὅλους τους ἀνθρώπους την ἀγιότητα του ἱεροῦ χώρου.
Δ Μακ. 4,13 τούτοις ὑπαχθεῖς τοῖς λόγοις Ὀνίας ὁ ἀρχιερεὺς, καίπερ ἄλλως εὐλαβηθεῖς, μήποτε νομίσειεν ὁ βασιλεὺς Σέλευκος ἐξ ἀνθρωπίνης ἐπιβουλῆς καὶ μὴ θείας δίκης ἀνηρηθῆσαι τὸν Ἀπολλώνιον, ἠῤῥατο περὶ αὐτοῦ.
Δ Μακ. 4,13 Πεισθεῖς στους λόγους τούτους ο ἀρχιερεὺς Ὀνίας, φοβηθεῖς δε ἐξ ἄλλου μήπως ο βασιλεὺς Σέλευκος νομίση ὅτι ο Απολλώνιος δεν εφονεύθη ἀπὸ την θείαν δίκην ἀλλὰ ἀπὸ ἐπιβουλὴν ἀνθρώπων, προσηυχῆθη δι' αὐτόν.
Δ Μακ. 4,14 καὶ ὁ μὲν παραδόξως διασωθεῖς ὦχετο δηλώσων τῷ βασιλεῖ τὰ συμβάντα αὐτῷ. -
Δ Μακ. 4,14 Και ο στρατηγός, ο κατὰ παράδοξον τρόπον διασωθεῖς, ἐσπευσε να καταστήσῃ γνωστὰ στον βασιλέα τα συμβάντα εἰς αὐτόν.
Δ Μακ. 4,15 Τελευτήσαντος δὲ Σελεύκου τοῦ βασιλέως διαδέχεται τὴν ἀρχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντίοχος Ἐπιφανῆς, ἀνὴρ ὑπερήφανος καὶ δεινός,
Δ Μακ. 4,15 Ὅταν ἀπέθανεν ο βασιλεὺς Σέλευκος, τον διεδέχθη εἰς την ἀρχὴν ο υἱὸς του Ἀντίοχος ο Ἐπιφανῆς, ἀνθρώπος υπερήφανος και σκληρός.
Δ Μακ. 4,16 ὃς καταλύσας τὸν Ὀνίαν τῆς ἀρχιερωσύνης, Ἰάσωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατέστησεν ἀρχιερέα, συνθέμενον δῶσειν,
Δ Μακ. 4,16 Ἀυτὸς καθήρσε τον Ὀνίαν ἀπὸ το ἀξίωμα της ἀρχιερωσύνης και ἐγκατέστησεν ὡς ἀρχιερέα τον ἀδελφὸν του Ἰάσωνα, ο οἱοῖος συνεφώνησεν
Δ Μακ. 4,17 εἰ ἐπιτρέψειεν αὐτῷ τὴν ἀρχὴν, κατ' ἐνιαυτὸν τρισχίλια ἑξακόσια ἐξήκοντα τάλαντα.
Δ Μακ. 4,17 ὅτι, εἰάν του ἀνέθετε την ἀρχιερωσύνην, θα του ἐδίδε κάθε ἔτος τρεῖς χιλιάδας ἑξακόσια ἐξήκοντα τάλαντα.
Δ Μακ. 4,18 ὁ δὲ ἐπέτρεπεν αὐτῷ καὶ ἀρχιεραῖσθαι καὶ τοῦ ἔθνους ἀφηγεῖσθαι.
Δ Μακ. 4,18 Ἐκεῖνος του ἀνέθεσε την ἀρχιερωσύνην και την ἀρχηγίαν του ἔθνους.
Δ Μακ. 4,19 ὃς καὶ ἐξεδιήτησε τῶν Ἰουδαίων τὸ ἔθνος καὶ ἐξεπολίτευσεν ἐπὶ πᾶσαν παρανομίαν
Δ Μακ. 4,19 Ἀυτὸς ἐβγαλε τότε το ἰουδαϊκὸν ἔθνος ἀπὸ τον προηγούμενον τρόπον της ζωῆς και ἐγινε προαγωγός εἰς κάθε παρανομίαν,
Δ Μακ. 4,20 ὥστε μὴ μόνον ἐπ' αὐτῇ τῇ ἄκρᾳ τῆς πατρίδος ἡμῶν γυμνάσιον κατασκευάσαι, ἀλλὰ καὶ καταλύσαι τὴν τοῦ ἱεροῦ κηδεμονίαν.
Δ Μακ. 4,20 ὥστε οχι μόνον εἰς την ἀκρόπολιν της πατρίδος μας να κατασκευάσουν γυμναστήρια, ἀλλὰ και να καταργήσῃ την καθιερωμένην φροντίδα δια τον ναόν.
Δ Μακ. 4,21 ἐφ' οἷς ἀγανακτήσασα ἡ θεία δίκη αὐτὸν αὐτοῖς τὸν Ἀντίοχον ἐπολέμωσεν.
Δ Μακ. 4,21 Ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἠγανάκτησεν ἡ θεία δίκη και ἐκαμεν ἐχθρόν των τον ἴδιον τον Ἀντιοχον.
Δ Μακ. 4,22 ἐπειδὴ γὰρ πολεμῶν ἦν κατ' Αἴγυπτον Πτολεμαίῳ, ἤκουσέ τε ὅτι φήμης διαδοθείσης περὶ τοῦ τεθνᾶναι αὐτόν, ὡς ἔνι μάλιστα χαίροιεν οἱ Ἱεροσολυμίται, ταχέως ἐπ' αὐτούς ἀνέζευξεν,
Δ Μακ. 4,22 Ἐνῶ, δηλαδὴ, ο Ἀντίοχος ἐπαλεμούσε κατὰ του Πτολεμαίου εἰς την Αἴγυπτον και ἐληροφορήθη ὅτι Ἱεροσολυμίται κατόπιν διαδόσεως φήμης περὶ του θανάτου του ἐχαίροντο καθ' ὑπερβολὴν, μετέβαλε πορείαν και ἐστράφη ἐναντίον αὐτῶν.

- Δ Μακ. 4,23 καὶ ὡς ἐπόρθησεν αὐτούς, δόγμα ἔθετο ὅπως, εἴ τινες αὐτῶν φάνοιεν τῷ πατρίῳ πολιτευόμενοι νόμῳ, θάνοιεν.
- Δ Μακ. 4,23 Ἀμέσως μόλις τους υπέταξεν ἐξέδωκε διάταγμα, σύμφωνα με το οποίοιον ετιμωροῦντο με θάνατον ὅσοι ἀπὸ αὐτούς θα ετολοῦσαν να φανοῦν ὅτι ἐζούσαν σύμφωνα με τον προγονικόν των Νομον.
- Δ Μακ. 4,24 καὶ ἐπεὶ κατὰ μηδένα τρόπον ἴσχυε καταλύσαι διὰ τῶν δογμάτων τὴν τοῦ ἔθνους εὖνοιαν,
- Δ Μακ. 4,24 Καὶ ἀφοῦ δεν ημπορεσε με κανένα τρόπον να ἐξάλειψη την ἀγάπην των προς την πατρίδα,
- Δ Μακ. 4,25 ἀλλὰ πάσας τὰς ἑαυτοῦ ἀπειλὰς καὶ τιμωρίας ἑώρα καταλυομένας, ὥστε καὶ γυναῖκας, ὅτι περιέτεμον τὰ παιδία, μετὰ τῶν βρεφῶν κατακρημισθῆναι προειδύιας ὅτι τοῦτο πείσονται·
- Δ Μακ. 4,25 ἀλλὰ ἀντιθέτως ἐβλεπε να καταφρονούνται ὅλαι αὶ ἐξαγγελόμενοι ὑπ' αὐτοῦ ἀπειλαὶ καὶ τιμωρίαὶ εἰς βαθμόν, ὥστε καὶ γυναῖκες ἀκόμη να κατακρημισθοῦν μαζὴ με τα βρέφη των, ἐπειδὴ ἐφήρμοζαν εἰς τα τέκνα των την περιτομήν, ἀν καὶ ἐγνώριζαν ὅτι αὐτὸ θα πάθουν.
- Δ Μακ. 4,26 ἐπεὶ οὖν τὰ δόγματα αὐτοῦ κατεφρονεῖτο ὑπὸ τοῦ λαοῦ, αὐτὸς διὰ βασάνων ἕνα ἕκαστον τοῦ ἔθνους ἠνάγκαζε μιᾶρῶν ἀπογευομένων τροφῶν ἐξόμνυσθαι τὸν Ἰουδαϊσμόν.
- Δ Μακ. 4,26 Ἐπειδὴ, λοιπὸν αὶ διαταγαὶ του κατεφρονούντο ὑπὸ του λαοῦ, ἠνάγκαζε με βασανιστήρια κάθε ἕνα Ἰουδαῖον να γίνη ἐξωμότης, να ἀπαρνηθῆ τον Ἰουδαϊσμόν τρώγων ἀπηγορευμένας τροφάς.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 5

- Δ Μακ. 5,1 Προκαθίσας γέ τοι μετὰ τῶν συνέδρων ὁ τύραννος Ἀντίοχος ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ τόπου καὶ τῶν στρατευμάτων αὐτῷ ἐνόπλων κυκλόθεν παρεστηκότων, παρεκέλευε τοῖς δορυφόροις
- Δ Μακ. 5,1 Ἐγκατασταθεῖς, λοιπὸν, ὁ τύραννος Ἀντίοχος εἰς τόπον υψηλὸν καὶ λαβῶν την πρώτην θέσιν μεταξύ των συμβούλων του, περιστοιχιζόμενος δε ἀπὸ τα ἐνοπλα στρατεύματά του, ἔδωκεν ἐντολὴν στους σωματοφύλακάς του,
- Δ Μακ. 5,2 ἕνα ἕκαστον τῶν Ἑβραίων ἐπισπᾶσθαι, καὶ κρεῶν ὑείων καὶ εἰδωλοθύτων ἀναγκάζειν ἀπογεύεσθαι·
- Δ Μακ. 5,2 να τραβοῦν ἐνὸς ἐκάστου Ἰουδαίου το δέρμα δια να ἐξαφανίσουν την περιτομήν των, καὶ να τους ἀναγκάζουν να γυῶνται κρέατα χοιρινὰ καὶ κρέατα ἀπὸ ἐκεῖνα, που προσεφέρθησαν θυσία εἰς τα εἰδῶλα.
- Δ Μακ. 5,3 εἰ δέ τινες μὴ θελήσειαν μιροφαγῆσαι, τούτους τροχισθέντας ἀναιρεθῆναι.
- Δ Μακ. 5,3 Ἐάν δε μερικοὶ δεν ἠθελαν να φάγουν τροφὴν μολυσμένην, να φονεύωνται με τον βασανιστικὸν τροχόν.
- Δ Μακ. 5,4 πολλῶν δὲ συναρπασθέντων εἷς πρῶτος ἐκ τῆς ἀγέλης Ἑβραῖος ὀνόματι Ἐλεάζαρος, τὸ γένος ἱερεὺς, τὴν ἐπιστήμην νομικός, καὶ τὴν ἡλικίαν προῆκων καὶ πολλοῖς τῶν περὶ τὸν τύραννον διὰ τὴν ἡλικίαν γνώριμος, παρήχθη πλησίον αὐτοῦ. -
- Δ Μακ. 5,4 Ἀφοῦ δε πολλοὶ συνηπάσθησαν βιαίως καὶ υπεχώρησαν, ὠδηγήθη προς αὐτὸν κάποιος Ἑβραῖος, πρῶτος ἀπὸ το πλῆθος, ὀνόματι Ἐλεάζαρος, ἱερατικὸν γένους, νομικός ὡς προς την ἐπιστήμην, καὶ προχωρημένος εἰς την ηλικίαν, λόγῳ δε της ηλικίας του γνωστός εἰς πολλοὺς ἀπὸ ἐκεῖνους, που περιστοιχίζαν τον τύραννον.
- Δ Μακ. 5,5 Καὶ αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀντίοχος ἔφη·
- Δ Μακ. 5,5 Ὅταν τον ἀντίκρυσεν ὁ Ἀντίοχος του εἶπέ·
- Δ Μακ. 5,6 ἐγὼ πρὶν ἄρξασθαι τῶν κατὰ σοῦ βασάνων, ὧ πρεσβῦτα, συμβουλεύσαιμ' ἄν σοι ταῦτα, ὅπως ἀπογευσάμενος τῶν ὑείων σώζοιο· αἰδοῦμαι γάρ σου τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πολιάν, ἣν μετὰ τοσοῦτον ἔχων χρόνον οὐ μοι δοκεῖς φιλοσοφεῖν τῇ Ἰουδαίων χρώμενος θρησκείᾳ.
- Δ Μακ. 5,6 “ἐγὼ, γέροντα, πρὶν ἀρχίσουν ἐναντίον σου τα βασανιστήρια, θα ἠθела να σου δώσω την ἐξῆς συμβουλήν· Να γευθῆς το χοιρινὸν κρέας καὶ να σωθῆς. Σέββομαι την ηλικίαν σου καὶ τα ἄσπρα σου μαλλιά, τα ὁποῖα, καίτοι ἀπὸ τόσοου χρόνου τα ἔχεις, δεν μου φαίνεται, ὅτι φιλοσοφεῖς ὀρθῶς, ἀφοῦ δέχεσαι την Ἰουδαϊκὴν θρησκείαν.
- Δ Μακ. 5,7 διατὶ γὰρ τῆς φύσεως κεχαρισμένης καλλίστην τὴν τοῦδε τοῦ ζώου σαρκοφαγίαν βδελύπτῃ;
- Δ Μακ. 5,7 Διατὶ, σε παρακαλῶ, ἐνὼ αὐτὴ αὐτὴ ἡ φύσις μας ἔχει χαρίσει την γευστικωτάτην τροφὴν του ζώου αὐτοῦ, συ την ἀποστρέφεται μετὰ βδελυγμίας;
- Δ Μακ. 5,8 καὶ γὰρ ἀνόητον τοῦτο δοκεῖ, τὸ μὴ ἀπολαύειν τῶν χωρὶς ὄνειδους ἡδέων, καὶ ἄδικον ἀποστρέφεσθαι τὰς τῆς φύσεως χάριτας.
- Δ Μακ. 5,8 Τούτο βεβαίως θεωρεῖται ἀνόητον, το να μὴ ἀπολαμβανῆ, δηλαδὴ, κανεὶς κάτι εὐχάριστον, που δεν του προσάπτει ἐντροπήν, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἀδικον, να δεῖχῃ ἀποστροφήν προς τας δωρεὰς της φύσεως.
- Δ Μακ. 5,9 σὺ δέ μοι καὶ ἀνοητότερον ποιήσεις δοκεῖς, εἰ κενοδοξῶν περὶ τὸ ἀληθὲς ἔτι κάμοῦ καταφρονήσεις ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ τιμωρίᾳ.
- Δ Μακ. 5,9 Ἀλλὰ συ, νομίζω, ὅτι θα κάμης κάτι περισσότερο ἀνόητον, ἐάν υπερηφανεύόμενος ὅτι κατέχεις, τάχα, την ἀλήθειαν, περιφρονήσης ἀκόμη καὶ ἐμέ, με συνέπειαν να τιμωρηθῆς.
- Δ Μακ. 5,10 οὐκ ἐξυπνώσεις ἀπὸ τῆς φλυάρου φιλοσοφίας ὑμῶν

- Δ Μακ. 5,10 Δεν θα εξυπνήσης από την μωρολόγον θρησκείαν σας;
- Δ Μακ. 5,11 καὶ ἀποσκεδάσεις τῶν λογισμῶν σου τὸν λήρον καὶ ἄξιον τῆς ἡλικίας ἀναλαβὼν νοῦν φιλοσοφήσεις τὴν τοῦ συμφέροντος ἀλήθειαν
- Δ Μακ. 5,11 Δεν θα πετάξης μακρὰν τοὺς ανοήτους συλλογισμοὺς σου; Δεν θα σκεφθῆς τὸ ἀληθινὸν συμφέρον σου δεικνύων σύνεσιν καὶ νοῦν ἄξιον τῆς ηλικίας σου,
- Δ Μακ. 5,12 καὶ προσκυνήσας μου τὴν φιλάνθρωπον παρηγορίαν οἰκτειρήσεις τὸ σεαυτοῦ γῆρας;
- Δ Μακ. 5,12 καὶ δεν θα λυπηθῆς τὰ γηρατεία σου, ὥστε νὰ ἀποδεχθῆς καὶ υποταχθῆς εἰς τὴν φιλάνθρωπον αὐτὴν προτροπὴν μου;
- Δ Μακ. 5,13 καὶ γὰρ ἐνθυμήθητι, ὡς εἰ καὶ τίς ἐστὶ τῆσδε τῆς ὑμῶν θρησκείας ἐποπτικὴ δύναμις, συγγνωμονήσει ἂν σοὶ ἐπὶ πάσῃ τῇ δι' ἀνάγκην γινομένη παρανομίᾳ. -
- Δ Μακ. 5,13 Στοχάσου ὅτι, καὶ ἀν ὑπάρχῃ ἐπιτέλους κάποια δύναμις, τοῦ ἐποπτεῦναι τὴν τήρησιν τῶν ὑπὸ τῆς θρησκείας σας διδασκομένων, αὐτὴ θα σε συγχωρήσῃ, διότι παρανομεῖς ἐξαναγκαζόμενος”.
- Δ Μακ. 5,14 Τοῦτον τὸν τρόπον ἐπὶ τὴν ἔκθεσμον σαρκοφαγίαν ἐποτρύνοντος τοῦ τυράννου, λόγον ἤτησεν ὁ Ἐλεάζαρος
- Δ Μακ. 5,14 Ἐπειτα ἀπὸ μίαν τέτοιαν προτροπὴν τοῦ τυράννου πρὸς παράνομον κρεωφαγίαν, ἐζήτησε τὸν λόγον ὁ Ἐλεάζαρος.
- Δ Μακ. 5,15 καὶ λαβὼν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἤρξατο δημηγορεῖν οὕτως·
- Δ Μακ. 5,15 Καὶ ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ἀδειαν ἤρχισε νὰ ομιλῇ ἐνώπιόν των ὡς ἐξῆς·
- Δ Μακ. 5,16 ἡμεῖς, Ἀντίοχε, θεῖω πεπεισμένοι νόμῳ πολιτεύεσθαι οὐδεμίαν ἀνάγκην βιαιοτέραν εἶναι νομίζομεν τῆς πρὸς τὸν νόμον ἡμῶν εὐπειθείας·
- Δ Μακ. 5,16 “Ἡμεῖς, Ἀντίοχε, εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι πρέπει νὰ ζῶμεν σύμφωνα πρὸς τὸν θεῖον νόμον. Καὶ δεν νομίζομεν ὅτι ὑπάρχει κανεὶς ἐξωτερικὸς καταναγκασμὸς ἰσχυρότερος ἀπὸ τὴν πρόθυμον υποταγὴν μας στὸν θεῖον νόμον.
- Δ Μακ. 5,17 διὸ δὴ κατ' οὐδένα τρόπον παρανομεῖν ἀξιοῦμεν.
- Δ Μακ. 5,17 Διὰ τοῦτο κατ' οὐδένα τρόπον δεν κρίνομεν ἀξιον, νὰ παραβαίνωμεν τὸν Νόμον.
- Δ Μακ. 5,18 καίτοι εἰ κατὰ ἀλήθειαν μὴ ἦν ὁ νόμος ἡμῶν, ὡς σὺ ὑπολαμβάνεις, θεῖος, (ἄλλως δὲ νομίζομεν αὐτὸν εἶναι θεῖον) οὐδὲ οὕτως ἐξὸν ἡμῖν ἦν τὴν ἐπὶ τῇ εὐσεβείᾳ δόξαν ἀκυρῶσαι.
- Δ Μακ. 5,18 Καὶ ἀν ἀκόμη δεν ἦτο πράγματι θεῖος ὁ ἰδικὸς μας νόμος, ὅπως σὺ νομίζεις, καὶ ἐκ πλάνης, τάχα, ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι εἶναι θεῖος, καὶ πάλιν δεν θα εἶχομεν τὴν ἐξουσίαν νὰ παραβῶμεν καὶ νὰ ἀκυρώσωμεν τὴν πίστιν μας αὐτὴν περὶ εὐσεβείας.
- Δ Μακ. 5,19 μὴ μικρὰν οὖν εἶναι νομίσης ταύτην, εἰ μιαιοφαγήσασιν, ἁμαρτίαν·
- Δ Μακ. 5,19 Μὴ νομίσης, λοιπόν, ὅτι ἐάν γευθῶμεν μολυσμένην τροφήν, εἶναι τοῦτο μικρὰ ἁμαρτία.
- Δ Μακ. 5,20 τὸ γὰρ ἐν μικροῖς καὶ ἐν μεγάλοις παρανομεῖν ἰσοδύναμόν ἐστιν,
- Δ Μακ. 5,20 Διότι τὸ νὰ παρανομή κανεὶς εἴτε εἰς μικρὰ εἴτε εἰς μεγάλα, εἶναι τὸ ἴδιον.
- Δ Μακ. 5,21 δι' ἑκατέρου γὰρ ὡς ὁμοίως ὁ νόμος ὑπερηφανεῖται.
- Δ Μακ. 5,21 Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ὁμοίως περιφρονεῖται ὁ Νόμος.
- Δ Μακ. 5,22 χλευάζεις δὲ ἡμῶν τὴν φιλοσοφίαν, ὥσπερ οὐ μετὰ εὐλογιστίας ἐν αὐτῇ βιούντων·
- Δ Μακ. 5,22 Ἐρωνεύεσαι δε τὴν φιλοσοφίαν μας, ἐπειδὴ σύμφωνα με αὐτὴν δεν ζῶμεν τάχα με ὀρθοπροσύνην.
- Δ Μακ. 5,23 σωφροσύνην τε γὰρ ἡμᾶς ἐκδιδάσκει ὥστε πασῶν τῶν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν κρατεῖν καὶ ἀνδρείαν ἐξασκεῖν, ὥστε πάντα πόνον ἐκουσίως ὑπομένειν
- Δ Μακ. 5,23 Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ φιλοσοφία μας διδάσκει τὴν σωφροσύνην, ὥστε νὰ κυριαρχῶμεν ἐπάνω εἰς ὅλας τὰς ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας, καὶ νὰ ἀσκῶμεν τὴν ἀνδρείαν, ὥστε νὰ υπομένωμεν θεληματικὰ κάθε ταλαιπωρίαν.
- Δ Μακ. 5,24 καὶ δικαιοσύνην παιδεύει ὥστε διὰ πάντων τῶν ἡθῶν ἰσονομεῖν καὶ εὐσέβειαν ἐκδιδάσκει, ὥστε μόνον τὸν ὄντα Θεὸν σέβειν μεγαλοπρεπῶς.
- Δ Μακ. 5,24 Μας ἐξασκεῖ ἐπίσης εἰς πράξεις δικαιοσύνης, ὥστε ἡ ὅλη συμπεριφορὰ μας νὰ εἶναι ἀπονομή τοῦ δικαίου. Μας διδάσκει ἀκόμη τὴν εὐσέβειαν, ὥστε εἰς μόνον τὸν ἀληθινὸν Θεὸν νὰ ἀποδίδωμεν μεγαλοπρεπὴ λατρείαν.
- Δ Μακ. 5,25 διὸ οὐ μιαιοφαγοῦμεν· πιστεύοντες γὰρ Θεοῦ καθεστάναι τὸν νόμον οἶδαμεν ὅτι κατὰ φύσιν ἡμῖν συμπαθεῖ νομοθετῶν ὁ τοῦ κόσμου κτίστης·
- Δ Μακ. 5,25 Διὰ τοῦτο δεν τρώγομεν τροφὰς μιαρὰς. Διότι πιστεύομεν, ὅτι ὁ νόμος ἔχει θεσπισθῆ ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ γνωρίζομεν ὅτι νομοθετῶν ὁ κτίστης τοῦ κόσμου τρέφει κατὰ φυσικὸν λόγον συμπάθειαν πρὸς ἡμᾶς
- Δ Μακ. 5,26 καὶ τὰ μὲν οἰκειωθησόμενα ἡμῶν ταῖς ψυχαῖς ἐπέτρεψεν ἐσθίειν. τὰ δὲ ἐναντιωθησόμενα ἐκώλυσε σαρκοφαγεῖν.
- Δ Μακ. 5,26 καὶ ἐπέτρεψε νὰ τρώγομεν, ὅσα πρόκειται νὰ ωφελήσουν τὰς ψυχὰς μας, ἀπηγόρευσε ὅμως νὰ δοκιμάζωμεν τὸ κρέας, ὅσων πρόκειται νὰ μας βλάψῃ
- Δ Μακ. 5,27 τυραννικὸν δὲ οὐ μόνον ἀναγκάζειν ἡμᾶς παρανομεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐσθίειν, ὅπως τῇ ἐχθίστῃ ἡμῶν μιαιοφαγίᾳ ταύτῃ ἔτι ἐγγελάσῃς.
- Δ Μακ. 5,27 Τυραννικὴ αὐθαιρεσία δεν εἶναι μόνον νὰ μας ἀναγκάζῃς νὰ παρανομοῦμεν, ἀλλὰ καὶ νὰ τρώγομεν

απηγορευμένα κρέατα, με τον σκοπόν να γελάσης εξευτελιστικώς εις βάρος μας εξ αιτίας της μισητοτάτης εις ημάς αυτής βρώσεως των μισρών.

Δ Μακ. 5,28

ἀλλ' οὐ γελάσεις κατ' ἑμοῦ τοῦτον τὸν γέλωτα, οὔτε τοὺς ἱερούς τῶν προγόνων περὶ τοῦ φυλάξαι τὸν νόμον ὄρκους οὐ παρήσω,

Δ Μακ. 5,28

Ἀλλὰ βεβαίως δεν θα γελάσης εις βάρος μου τον ειρωνικόν αυτόν γέλωτα, ούτε εγώ θα παραβώ τους ιερούς ὄρκους των προγόνων μου, τους αναφερομένους, εις την τήρησιν του Νομου,

Δ Μακ. 5,29

οὐδ' ἂν ἐκκόψειάς μου τὰ ὄμματα καὶ τὰ σπλάγχνα μου τήξεις,

Δ Μακ. 5,29

ἀκόμη και αν μου βγάλης τα μάτια και λυώσης τα σπλάγχνα μου.

Δ Μακ. 5,30

οὐχ οὕτως εἰμί γέρων ἐγὼ καὶ ἄνθρωπος ὥστε μοι διὰ τὴν εὐσέβειαν μὴ νεάζειν τὸν λογισμόν.

Δ Μακ. 5,30

Δεν εἶμαι τόσο γέρων και ανθρωπος, ὥστε να μη ἔχω ακμαίον το φρόνημά μου.

Δ Μακ. 5,31

πρὸς ταῦτα τροχοὺς εὐτρέπιζε καὶ τὸ πῦρ ἐκφύσα σφοδρότερον.

Δ Μακ. 5,31

Δια τοῦτο ετοίμαζε τους τροχοὺς και αναρρίπιζε το πυρ, ὥστε να γίνη ισχυρότερον.

Δ Μακ. 5,32

οὐχ οὕτως οἰκτείρομαι τὸ ἑμαυτοῦ γήρας ὥστε με δι' ἑμαυτοῦ τὸν πάτριον καταλύσαι νόμον.

Δ Μακ. 5,32

Δεν αγαπώ και δεν λυπούμαι τόσο πολὺ το γήρας μου, ὥστε να καταπατήσω εγώ ο ἴδιος τον Νομον των πατέρων μου.

Δ Μακ. 5,33

οὐ ψεύσομαι σε, παιδευτὰ νόμε, οὐδὲ φεύξομαι σε οὐδ' ἐξομοῦμαι σε, φίλη ἐγκράτεια,

Δ Μακ. 5,33

Δεν θα σε διαψεύσω, ω νόμε διδάσκαλε. Δεν θα σε εγκαταλείψω, αγαπητή εγκράτεια, ούτε θα καταπατήσω τον ὄρκον, που ἔχω δώσει δια σέ!

Δ Μακ. 5,34

οὐδὲ καταισχυνῶ σε, φιλόσοφε λόγε, οὐδὲ ἐξαρνήσομαι σε, ἱερωσύνη τιμία καὶ νομοθεσίας ἐπιστήμη·

Δ Μακ. 5,34

Δεν θα σε εξευτελίσω, φιλόσοφε λογισμέ, ούτε θα σας αρνηθώ, σεμνή ἱερωσύνη και επιστήμη της νομοθεσίας!

Δ Μακ. 5,35

οὐδὲ μινεῖς μου τὸ σεμνὸν γήρας στόμα οὐδὲ νομίμου βίου ἡλικίαν.

Δ Μακ. 5,35

Συ δέ, στόμα μου, δεν θα μολύνης την σεμνήν γεροντικήν μου ηλικίαν, ούτε και το τέλος μιας ζωῆς αφιερωμένης στον θεῖον νόμον.

Δ Μακ. 5,36

ἀγνὸν δὲ με οἱ πατέρες προσδέξονται μὴ φοβηθέντα σου τὰς μέχρι θανάτου ἀνάγκας.

Δ Μακ. 5,36

Ἀγνὸν θα με δεχθὸν οι πατέρες, διότι δεν θα ἔχω φοβηθῆ τα θανάσιμα βασανιστήριά σου.

Δ Μακ. 5,37

ἀσεβῶν μὲν γὰρ τυραννήσεις, τῶν δὲ ἐμῶν περὶ τῆς εὐσεβείας λογισμῶν οὔτε διὰ λόγων δεσπόσεις οὔτε δι' ἔργων.

Δ Μακ. 5,37

Συ, Αντίοχε, θα βασιλεύσης ἐπάνω εις ασεβεῖς· δεν θα κατευθύνης ὁμως συ τας ιδικὰς μου πεποιθησεις περὶ ευσεβείας ούτε με τας απειλὰς ούτε με τα βάσανα”.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 6

Δ Μακ. 6,1

Τοῦτον τὸν τρόπον ἀντιρρήτορεύσαντα ταῖς τοῦ τυράννου παρηγορίαις, παραστάντες οἱ δορυφόροι πικρῶς ἔσυραν ἐπὶ τὰ βασανιστήρια τὸν Ἐλεάζαρον.

Δ Μακ. 6,1

Ἐτσι ἀπήντησεν εις τας δολίαις προτροπὰς του τυράννου ο Ἐλεάζαρος. Και αφοῦ τον ἐπλησίασαν οι στρατιῶται, τον ἔσυραν βαναύσως εις τα βασανιστήρια.

Δ Μακ. 6,2

καὶ πρῶτον μὲν περιέδυσαν τὸν γηραιὸν ἐγκοσμούμενον τῇ περὶ τὴν εὐσέβειαν εὐσηχημοσύνη·

Δ Μακ. 6,2

Και πρῶτον μεν ἀφῆρσαν τα ενδύματα του γέροντος αυτού, ο οποίος εκοσμεῖτο με το ευπρεπές ένδυμα της ευσεβείας.

Δ Μακ. 6,3

ἔπειτα περιαγκωνίσαντες ἐκατέρωθεν μάλιστα κατήκισον·

Δ Μακ. 6,3

Ἐπειτα, αφοῦ του ἔδεσαν τους αγκῶνας ἐκατέρωθεν, τον εχτυπούσαν δυνατὰ με μάλιστα.

Δ Μακ. 6,4

πεῖσθητι ταῖς τοῦ βασιλέως ἐντολαῖς, ἔτέρωθεν κήρυκος ἐπιβοῶντος.

Δ Μακ. 6,4

Ἀπό το άλλο μέρος ο κήρυξ εφώναζεν· “υπάκουσε εις τας εντολὰς του βασιλέως”.

Δ Μακ. 6,5

ὁ δὲ μεγαλόφρων καὶ εὐγενὴς ὡς ἀληθῶς Ἐλεάζαρος, ὥσπερ ἐν ὄνειρῳ βασανιζόμενος κατ' οὐδένα τρόπον μετετρέπετο,

Δ Μακ. 6,5

Ο μεγαλόφυχος ὁμως και αληθινὰ γενναῖος Ἐλεάζαρος, σαν να εβασανιζετο μέσα σε ὄνειρον, κατ' ουδένα τρόπον ἐκάμπετο.

Δ Μακ. 6,6

ἀλλὰ ὑψηλοὺς ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπεξαινέτο ταῖς μάλιστα τὰς σάρκας ὁ γέρων καὶ κατερρέϊτο τῷ αἵματι

Δ Μακ. 6,6

Ἀλλὰ ὑψωσεν ο γέρων θαρραλέους τους οφθαλμοὺς προς τον ουρανόν, καθ' ον χρόνον κατεξεσχίζοντο αι σάρκες με τας μάλιστα, κατερραντιζετο με το αίμα,

Δ Μακ. 6,7

καὶ τὰ πλευρὰ κατεπιτρώσκετο, καὶ πίπτων εἰς τὸ ἔδαφος ἀπὸ τοῦ μηκέτι φέρειν τὸ σῶμα τὰς ἀληγδόνας, ὀρθὸν εἶχε καὶ ἀκλινη τὸν λογισμόν.

Δ Μακ. 6,7

εγέμιζε πληγὰς εις τα πλευρὰ και, ενώ κατέπιπτεν στο ἔδαφος εκ του γεγονότος, ὅτι δεν αντειχε πλέον το σώμα

στους πόνους, διетήρει το φρόνημα ορθόν και αλύγιστον.

Δ Μακ. 6,8

Λὰξ γέ τοι τῶν πικρῶν τις δορυφόρων εἰς τοὺς κενεῶνας ἐναλλόμενος ἔτυπεν, ὅπως ἐξανίστατο πίπτων.

Δ Μακ. 6,8

Με ορμὴν τότε αποπηδῶν κάποιος ἀπὸ τοὺς σκληροὺς στρατιώτας τον εκτύπα με λακτίσματα εἰς τὰς λαγόνας, δια να σηκώνεται μετὰ την πτώσιν.

Δ Μακ. 6,9

ὁ δὲ ὑπέμεινε τοὺς πόνους καὶ περιεφρόνει τῆς ἀνάγκης

Δ Μακ. 6,9

Εκεῖνος ὑπέμεινε τοὺς πόνους· καταφρονούσε την βίαν

Δ Μακ. 6,10

καὶ διεκαρτέρει τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ καθάπερ γενναῖος ἀθλητῆς τυπτόμενος ἐνῖκα τοὺς βασανίζοντας ὁ γέρων·

Δ Μακ. 6,10

καὶ υπέφερε καρτερικῶς τὰς κακοποιήσεις καὶ ὡς εἰάν αὐτός ο γέρων ἦτο ρωμαλέος ἀθλητῆς, που εκτυπάτο, κατανικούσεν εκείνους, που τον εβασάνιζαν.

Δ Μακ. 6,11

ἰδρῶν γέ τοι τὸ πρόσωπον καὶ ἐπασθμαίνων σφοδρῶς καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν βασανιζόντων ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῆ εὐψυχίᾳ. -

Δ Μακ. 6,11

Με ἰδρωμένον τὸ πρόσωπον καὶ εντόνως ασθμαίνων εθαυμάζετο καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς βασανιστὰς του δια την γενναϊότητά του.

Δ Μακ. 6,12

Ὅθεν τὰ μὲν ἔλεοῦντες τὰ τοῦ γήρωσ αὐτοῦ,

Δ Μακ. 6,12

Δια τοῦτο ἀφ' ἐνός μεν ἀπὸ ευσπλαγχνίαν πρὸς τὸ γήρας του,

Δ Μακ. 6,13

τὰ δὲ ἐν συμπαθείᾳ τῆς συνηθείας ὄντες, τὰ δὲ ἐν θαυμασμῷ τῆς καρτερίας προσιόντες αὐτῷ τινὲς τῶν τοῦ βασιλέως ἔλεγον·

Δ Μακ. 6,13

ἀφ' ἐτέρου δε ἀπὸ συμπάθειαν λόγῳ της οικειότητος ἀλλὰ καὶ ἀπὸ θαυμασμόν λόγῳ της καρτερίας του, ἀφοῦ τον ἐπλησίασαν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς συμβούλους του βασιλέως του ἐλεγαν·

Δ Μακ. 6,14

τί τοῖς κακοῖς τούτοις σεαυτὸν ἀλογίστως ἀπόλεις, Ἐλεάζαρε;

Δ Μακ. 6,14

“διὰ τί χάνεις ἀπερισκέπτως την ζωὴν σου ἐξ αἰτίας των δεινῶν αὐτῶν, ὦ Ἐλεαζαρε;

Δ Μακ. 6,15

ἡμεῖς μὲν τοι τῶν ὑψημένων σοι βρωμάτων παραθήσομεν, σὺ δὲ ὑποκρινόμενος τῶν ὑείων ἀπογεύεσθαι, σῶθητι. -

Δ Μακ. 6,15

Ἡμεῖς θα σου παραθέσωμεν ἀπὸ τὰ μαγειρευμένα δια σε κρέατα καὶ συ υποκρινόμενος ὅτι δοκιμάζοτο χοιρινόν σῶσε τον εαυτὸν σου”.

Δ Μακ. 6,16

Καὶ ὁ Ἐλεάζαρος, ὥσπερ πικρότερον διὰ τῆς συμβουλίας αἰκισθεῖς, ἀνεβόησε·

Δ Μακ. 6,16

Καὶ ο Ἐλεαζαρος, ὡσάν να εἶχε κακοποιηθῆ ὀδυνηρότερα ἀπὸ την συμβουλή αὐτήν, εκραύγασεν·

Δ Μακ. 6,17

μὴ οὕτως κακῶς φρονήσαιμεν οἱ Ἀβραάμ παῖδες ὥστε μαλακοψυχήσαντας ἀπρεπὲς ἡμῖν δρᾶμα ὑποκρίνασθαι.

Δ Μακ. 6,17

“ας μὴ τυφλωθῶμεν τόσοσ πολὺ ἡμεῖς τὰ τέκνα του Ἀβραάμ, ὥστε ἀπὸ δειλίαν καὶ μικροψυχίαν να υποκριθῶμεν καὶ να παῖξωμεν θέατρον, που δεν αρμόζει εἰς ἡμᾶς.

Δ Μακ. 6,18

καὶ γὰρ ἀλόγιστον, εἰ πρὸς ἀλήθειαν ζήσαντες τὸν μέχρι γήρωσ βίον καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ δόξαν νομίμως φυλάξαντες,

Δ Μακ. 6,18

Δότι εἶναι ἀπερίσκεπτον καὶ παράλογον, ἀφοῦ ἐζήσαμεν την ζωὴν μας σύμφωνα πρὸς την ἀλήθειαν μέχρι της γεροντικῆς ηλικίας καὶ διητηρήσαμεν δια τοῦτο νομίμως την ὑπόληψίν μας,

Δ Μακ. 6,19

νῦν μεταβαλοίμεθα καὶ αὐτοὶ μὲν ἡμεῖς γενοίμεθα τοῖς νέοις ἀσεβείας τύπος, ἵνα παράδειγμα γενώμεθα τῆς μισοφαγίας.

Δ Μακ. 6,19

να ἀλλάξωμεν τώρα συμπεριφεράν καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι να γίνωμεν πρότυπα ἀσεβείας δια τοὺς νέους, με το να δώσωμεν τὸ παράδειγμα της βρώσεως μολυσμένων κρεάτων.

Δ Μακ. 6,20

αἰσχρὸν δὲ εἰ ἐπιβιώσωμεν ὀλίγον χρόνον καὶ τοῦτον καταγελώμενοι πρὸς ἀπάντων ἐπὶ δειλίᾳ,

Δ Μακ. 6,20

Εἶναι δε εντροπή να ζήσωμεν ἐπὶ ὀλίγον ἀκομῆ ὑστερα ἀπὸ αὐτὰ καὶ μάλιστα ἐμπαίζόμενοι ἀπὸ ὅλους δια την δειλίαν μας,

Δ Μακ. 6,21

καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ τυράννου καταφρονηθῶμεν ὡς ἄνθρωποι, τὸν δὲ θεῖον ἡμῶν νόμον μέχρι θανάτου μὴ προασπίσαιμεν.

Δ Μακ. 6,21

καὶ ὡς ἄνθρωποι να καταφρονηθῶμεν ἀπὸ τον τύραννον καὶ να μὴ υπερασπισῶμεν τον θεῖον νόμον μας μέχρι θανάτου.

Δ Μακ. 6,22

πρὸς ταῦτα ὑμεῖς μὲν, ᾧ Ἀβραάμ παῖδες, εὐγενῶς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τελευτᾶτε.

Δ Μακ. 6,22

Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, τέκνα του Ἀβραάμ, γενναῖως να αποθνήσκετε προ χάριν της εὐσεβοῦς πίστεως σας.

Δ Μακ. 6,23

οἱ δὲ τοῦ τυράννου δορυφόροι, τί μέλλετε; -

Δ Μακ. 6,23

Σεῖς δὲ, στρατιώται του τυράννου, διατὶ βραδύνετε;”

Δ Μακ. 6,24

Πρὸς τὰς ἀνάγκας οὕτως μεγαλοφρονοῦντα αὐτὸν ἰδόντες καὶ μὴδὲ πρὸς τὸν οἰκτριρμόν αὐτῶν μεταβαλλόμενον ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτὸν ἤγαγον.

Δ Μακ. 6,24

Ὀταν τον εἶδαν να ἐπιδεικνύη τόσην μεγαλοψυχίαν προ τὸ βασανιστηρίων καὶ να μὴ κάμπτεται, ἀκόμη καὶ μετὰ την εκδήλωσιν της ευσπλαγχνίας προ αὐτὸν, τον ὠδήγησαν στο πῦρ.

- Δ Μακ. 6,25 ἔνθα διὰ κακοτέχνων ὀργάνων καταφλέγοντες αὐτὸν ὑπέρριπτον καὶ δυσώδεις χυλοὺς εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ κατέχεον.
- Δ Μακ. 6,25 Τὸν ἔρριπτον ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς αὐτὸ κατακαίοντες αὐτὸν με ὄργανα κατασκευασθέντα με πολλὴν κακότητα· ἔχυναν δε στοὺς ῥώθωνάς του καὶ βρωμερὰ υγρὰ.
- Δ Μακ. 6,26 ὁ δὲ μέχρι τῶν ὀστέων ἤδη κατακεκαυμένος καὶ μέλλων λιποθυμεῖν ἀνέτεινε τὰ ὄμματα πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπεν·
- Δ Μακ. 6,26 Ὁ δε Ἐλεαζαρος, ἐνὸς αἰ φλόγες εἶχαν πλέον φθάσει μέχρι καὶ τῶν ὀστέων του καὶ θα ἐλιποθυμοῦσε ἀπὸ στιγμῆ σε στιγμῆ, ὑψωσε τὰ μάτια πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε·
- Δ Μακ. 6,27 οὐ οἶσθα, Θεέ, παρὸν μοι σφάζεσθαι, βασάνοις καυστικαῖς ἀποθνήσκω διὰ τὸν νόμον.
- Δ Μακ. 6,27 “Σὶ Θεέ μου, γνωρίζεις ὅτι, ἐνὸς ἡμπορούσα νὰ σωθῶ, ἀποθνήσκω χάριν τοῦ Νομοῦ σου με τὸ βασανιστήριον τοῦ πυρός.
- Δ Μακ. 6,28 τοιγαροῦν ἴλεως γενοῦ τῷ ἔθνει σου ἀρκεσθεὶς τῇ ἡμετέρᾳ ὑπὲρ αὐτῶν δίκη.
- Δ Μακ. 6,28 Δια τοῦτο, λοιπὸν, γίνε σπλαγχνικὸς στο ἔθνος σου, ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἰδικὴν μας χάριν αὐτῶν τιμωρίαν.
- Δ Μακ. 6,29 καθάρσιον αὐτῶν ποιήσον τὸ ἐμὸν αἷμα καὶ ἀντίψυχον αὐτῶν λαβὲ τὴν ἐμὴν ψυχὴν.
- Δ Μακ. 6,29 Καμε ἰδικόν τῶν καθαρτήριον τὸ αἷμα μου καὶ σαν ἀντίτιμον τῆς ζωῆς τῶν πάρε τὴν ἰδικὴν μου ζωὴν”.
- Δ Μακ. 6,30 καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἱερός ἀνὴρ εὐγενῶς ταῖς βασάνοις ἐναπέθανε
- Δ Μακ. 6,30 Ὅταν εἶπε τὰ λόγια αὐτὰ ὁ ἅγιος ἄνθρωπος, ἐξεψύχησε γενναίως ἐν μέσω τῶν βασανιστηρίων.
- Δ Μακ. 6,31 καὶ μέχρι τῶν τοῦ θανάτου βασάνων ἀντέστη τῷ λογισμῷ διὰ τὸν νόμον. - Ὁμολογουμένως οὖν δεσπότης ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς.
- Δ Μακ. 6,31 Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ θανάσιμα βασανιστήρια ἀντεστάθη χάριν τοῦ Νομοῦ με τὴν δύναμιν τοῦ εὐσεβοῦς λογισμοῦ. -Εἶναι, λοιπὸν, ἀναντιρρήτως κύριος τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς.
- Δ Μακ. 6,32 εἰ γὰρ τὰ πάθη τοῦ λογισμοῦ κεκρατῆται, τούτοις ἂν ἀπέδομεν τὴν τῆς ἐπικρατείας μαρτυρίαν·
- Δ Μακ. 6,32 Διότι, ἐὰν τὰ πάθη εἶχαν κυριαρχήσει ἐπάνω στον λογισμὸν, τότε θα εἴμεθα υποχρεωμένοι νὰ ὁμολογήσωμεν καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν τὴν κυριαρχίαν τῶν αὐτῶν.
- Δ Μακ. 6,33 νυνὶ δὲ τοῦ λογισμοῦ τὰ πάθη νικήσαντος, αὐτῷ προσηκόντως τὴν τῆς ἡγεμονίας προσνέμομεν ἐξουσίαν.
- Δ Μακ. 6,33 Τώρα ὁμως, ἀφοῦ ὁ λογισμὸς ἐνίκησε τὰ πάθη, εἰς αὐτὸν ἀπονέμομεν, ὅπως ἀρμόζει, τὴν ἐξουσίαν νὰ ἡγεμονεύη.
- Δ Μακ. 6,34 καὶ δίκαιον ἐστὶν ὁμολογεῖν ἡμᾶς τὸ κράτος εἶναι τοῦ λογισμοῦ. ὅπου γε καὶ τῶν ἔξωθεν ἀληθῶν ἐπικρατεῖ,
- Δ Μακ. 6,34 Καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ὁμολογῶμεν, ὅτι ἡ δύναμις ἀνήκει στον εὐσεβὴ λογισμὸν, ἀφοῦ κυριαρχεῖ καὶ ἐπὶ τῶν προκαλουμένων ἀπὸ ἐξωτερικὰς αἰτίας πόνων.
- Δ Μακ. 6,35 ἐπεὶ καὶ γελοῖον· καὶ οὐ μόνον τῶν ἀληθῶν ἐπιδείκνυμι κεκρατῆται τὸν λογισμὸν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡδονῶν κρατεῖν, καὶ μηδὲν αὐταῖς ὑπεῖκειν.
- Δ Μακ. 6,35 Τὸ ἀντίθετον θα ἦτο γελοῖον. Καὶ δὲν ἀποδεικνύουν μόνον ὅτι ὁ λογισμὸς ἔχει κυριαρχήσει ἐπάνω στους πόνους, ἀλλ' ὅτι κυριαρχεῖ καὶ ἐπὶ τῶν ἡδονῶν καὶ ὅτι δὲν υποχωρεῖ καθόλου εἰς αὐτάς.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 7

- Δ Μακ. 7,1 Ὡσπερ γὰρ ἄριστος κυβερνήτης ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἐλεαζάρου λογισμὸς πηδαλιουχῶν τὴν τῆς εὐσεβείας ναῦν ἐν τῷ τῶν παθῶν πελάγει
- Δ Μακ. 7,1 Καθὼς ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς ὑπῆρξεν ἐξαιρετος κυβερνήτης τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἐλεαζάρου κατευθύνων τὸ πλοῖον τῆς εὐσεβείας μέσα στο πέλαγος τῶν παθῶν,
- Δ Μακ. 7,2 καὶ κατακιζόμενος ταῖς τοῦ τυράννου ἀπειλαῖς καὶ καταντλούμενος ταῖς τῶν βασάνων τρικυμίαις,
- Δ Μακ. 7,2 αὐτὸς δεχόμενος τὰς ἀπειλὰς τοῦ τυράννου καὶ καταταλαιπωρούμενος ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν τῶν βασανιστηρίων,
- Δ Μακ. 7,3 κατ' οὐδένα τρόπον μετέτρεψε τοὺς τῆς εὐσεβείας οἶακας, ἕως οἷ ἔπλευσεν ἐπὶ τὸν τῆς ἀθανάτου νίκης λιμένα.
- Δ Μακ. 7,3 κατ' οὐδένα τρόπον μετέτρεψε τὸ πηδάλιον τῆς εὐσεβείας, ἕως ὅτου ἐφθασεν στον λιμένα τῆς ἀθανάτου νίκης.
- Δ Μακ. 7,4 οὐχ οὕτως πόλις πολλοῖς καὶ ποικίλοις μηχανήμασι ἀντέσχε ποτὲ πολιορκουμένη, ὡς ὁ πανάγιος Ἐλεαζαρος· τὴν ἱερὰν ψυχὴν αἰκισμοῖς τε καὶ στρέβλαις πυρπολούμενος ἐνίκησε τοὺς πολιορκοῦντας διὰ τὸν ὑπερασπίζοντα τῆς εὐσεβείας λογισμὸν.
- Δ Μακ. 7,4 Ποτὲ δὲν ἐδείξε τόσην ἀντοχὴν μία πόλις, ὅταν ἐπολιορκεῖτο με πολυποικίλους πολιορκητικὰς μηχανὰς, ὅσην ἐδείξεν ὁ ἁγιώτατος Ἐλεάζαρος. Καὶ μολοντί ἡ ἱερὰ ψυχὴ του κατακαίετο ἀπὸ τὰς κακοποιήσεις καὶ τὰς στρεβλώσεις, ἐνίκησεν ἐν τούτοις τοὺς πολιορκητὰς τοῦ χάρις στον υπέρμαχον τῆς εὐσεβείας λογισμὸν.
- Δ Μακ. 7,5 ὡσπερ γὰρ πρόκρημνον ἄκραν τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ὁ πατὴρ Ἐλεάζαρος ἐκτείνας, περιέκλασεν τοὺς ἐπιμαιομένους τῶν παθῶν κλύδωνας,

- Δ Μακ. 7,5 Αφού εξέτεινε γύρω από τον εαυτόν του τον νουν, ωσάν απόκρημνον και απόρθητον ακρόπολιν, συνέτριψε τας λυσσαλέας εφόδους των παθών.
- Δ Μακ. 7,6 ὦ ἄξιε τῆς ἱερωσύνης ἱερεῦ, οὐκ ἐμίανας τοὺς ἱερούς ὀδόντας οὐδὲ τὴν θεοσέβειαν καὶ καθαρισμὸν νόμιμον χωρήσασαν γαστέρα ἐκοινωνήσας μιαιοφαγία.
- Δ Μακ. 7,6 Ὡ ἄξιε λειτουργέ της ἱερωσύνης, δεν ἐμόλυνες τοὺς ἱερούς ὀδόντας σου οὔτε προσέφερες εἰς τὴν μικροφαγίαν τὴν κοιλίαν σου, που εἶχε δεχθῆ τὴν θεοσέβειαν με τὸν καθαρμὸν τοῦ Νομοῦ.
- Δ Μακ. 7,7 ὦ σύμφωνε νόμου καὶ φιλόσοφε θεοῦ βίου.
- Δ Μακ. 7,7 Ὡ ἀκόλουθε καὶ τηρητὰ τοῦ νόμου καὶ φιλόσοφε τοῦ θεοῦ βίου,
- Δ Μακ. 7,8 τοιοῦτους δὴ δεῖ εἶναι τοὺς ἱερουργοῦντας τὸν νόμον ἰδίῳ αἵματι καὶ γενναίῳ ἰδρῶτι τοῖς μέχρι θανάτου πάθεσιν ὑπερασπίζοντας.
- Δ Μακ. 7,8 τέτοιοι λοιπὸν πρέπει να εἶναι οἱ ἱεροὶ λειτουργοί, να ὑπερασπίζουν τὸν Νόμον με τὸ ἰδίον τῶν αἵμα καὶ τὸν γενναῖον ἰδρῶτα τῶν δια πάθους μέχρι θανάτου.
- Δ Μακ. 7,9 σὺ πάτερ, τὴν εὐνομίαν ἡμῶν διὰ τῶν ὑπομονῶν εἰς δόξαν ἐκύρωσας καὶ τὴν ἀγιστείαν σεμνολογήσας οὐ κατέλυσας καὶ διὰ τῶν ἔργων ἐπιστοποίησας τοὺς τῆς θείας φιλοσοφίας λόγους,
- Δ Μακ. 7,9 Σὺ, πάτερ, με τὴν πολλὴν καρτερίαν σου ἐδώκες τὸ κύρος τῆς δόξης στον σεβασμὸν μας πρὸς τὸν Νόμον καὶ αγωνισθεῖς δια τὴν εὐσέβειαν με σεμνότητα λόγων δεν κατέλυσες τὴν πατροπαράδοτον εὐσέβειαν, ἀλλὰ τουναντίον δια τῶν ἔργων σου ἐπεσφράγισες τοὺς λόγους τῆς θείας φιλοσοφίας.
- Δ Μακ. 7,10 ὦ βασάνων βιαιότερε γέρον, καὶ πυρὸς εὐτονώτερε πρεσβύτα, καὶ παθῶν μέγιστε βασιλεῦ Ἐλεάζαρε.
- Δ Μακ. 7,10 Ὡ γέρον, ἰσχυρότερε ἀπὸ τα βασανιστήρια! Πρεσβύτα, ὀρητικώτερε ἀπὸ τὸ πυρ! Βασιλεῦ μέγιστε ἐπὶ τῶν παθῶν, Ἐλεάζαρε!
- Δ Μακ. 7,11 ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ Ἀαρὼν τῷ θυμιατηρίῳ καθωπλισμένος διὰ τοῦ ἔθνοπλήθους ἐπιτρέχων τὸν ἐμπυριστὴν ἐνίκησεν ἄγγελον,
- Δ Μακ. 7,11 Ὅπως ὁ πρόγονος ἡμῶν ὁ Ααρὼν, ὠπλισμένος ἀσφαλῶς με τὸ θυμιατήριον, καταδιώκων δια μέσου τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ μας, ἐνίκησε τὸν πυρπολητὴν ἄγγελον,
- Δ Μακ. 7,12 οὕτως ὁ Ἀαρωνίδης Ἐλεάζαρος διὰ τοῦ πυρὸς ὑπερτηκόμενος οὐ μετετρέπη τὸν λογισμὸν.
- Δ Μακ. 7,12 ἐτσι καὶ ὁ ἀπόγονος τοῦ Ααρὼν, ὁ Ἐλεάζαρος, ἐνῶ ἔλυων ἀπὸ τὸ πυρ, δεν μετέβαλε τὸν λογισμὸν τοῦ.
- Δ Μακ. 7,13 καίτοι τὸ θαυμασιώτατον, γέρον ὦν, λελυμένων μὲν ἤδη τῶν τοῦ σώματος τόνων, περικεχαλασμένων δὲ τῶν σαρκῶν, κεκηκότων δὲ καὶ τῶν νεύρων, ἀνεέασε
- Δ Μακ. 7,13 Τὸ δε ὑπεροχώτερον, ἐνῶ ἦτο γέρον καὶ εἶχον ἤδη ἐξασθενήσει αἱ σωματικαὶ τοῦ δυνάμεις, αἱ σάρκες εἶχαν χαλαρωθῆ καὶ τὰ νεῦρα τοῦ εἶχαν κουρασθῆ, ἐδείξε νεανικὸν φρόνημα
- Δ Μακ. 7,14 τῷ πνεύματι διὰ τοῦ λογισμοῦ καὶ τῷ ἰσακίῳ λογισμῷ τὴν πολυκέφαλον στρέβλαν ἠκύρωσεν.
- Δ Μακ. 7,14 καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα δια τοῦ λογισμοῦ, καὶ με τὸν ἰσάξιον τοῦ πνεύματος λογισμὸν ἠχρήστευσε τὴν πολυκέφαλον στρέβλαν τοῦ μαρτυρίου.
- Δ Μακ. 7,15 ὦ μακαρίου γήρωσ καὶ σεμνῆς πολιᾶς καὶ βίου νομίμου, ὃν πιστὴ θανάτου σφραγίς ἐτελείωσεν.
- Δ Μακ. 7,15 Ὡ μακάριον γήρας, σεβαστὴ λευκότης καὶ ζωῆ, σύμφωνος πρὸς τὸν Νόμον, που τὸν ὠλοκλήρωσε πιστὴ σφραγίς θανάτου!
- Δ Μακ. 7,16 εἰ δὲ τοῖνον γέρον ἀνὴρ τῶν μέχρι θανάτου βασάνων περιεφρόνησε δι' εὐσέβειαν, ὁμολογουμένως ἡγεμῶν ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβῆς λογισμός.
- Δ Μακ. 7,16 Ἐάν, λοιπὸν, εἷνας ἀνὴρ γέρον κατεφρόνησε τα μέχρι θανάτου βασανιστήρια δια τὴν θεοσέβειαν, πρέπει να ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ εὐσεβῆς λογισμὸς εἶναι κύριος τῶν παθῶν.
- Δ Μακ. 7,17 Ἴσως δ' ἂν εἰποῖεν τινες· τῶν παθῶν οὐ πάντες περικρατοῦσιν, ὅτι οὐδὲ πάντες φρόνιμον ἔχουσι τὸν λογισμὸν.
- Δ Μακ. 7,17 Ἐὰν εἶχαν, ἴσως, μερικοὶ τὴν ἐξῆς ἀντίρρησην· δεν γίνονται ὅλοι κύριοι ἐπὶ τῶν παθῶν, διότι δεν ἔχουν ὅλοι σῶφρονα τὸν λογισμὸν.
- Δ Μακ. 7,18 ἀλλ' ὅσοι εὐσεβείας προνοοῦσιν ἐξ ὅλης καρδίας, οὗτοι μόνον δύνανται κρατεῖν τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν,
- Δ Μακ. 7,18 Ἀλλὰ ὅσοι με ὅλην τὴν ψυχὴν τῶν κάμνουν ἀντικείμενον τῆς φροντίδος τῶν τῆν εὐσέβειαν, μόνον αὐτοὶ ἔχουν τὴν δύναμιν να κυριαρχήσουν ἐπὶ τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς,
- Δ Μακ. 7,19 πιστεύοντες, ὅτι Θεῶ οὐκ ἀποθνήσκουσιν, ὡσπερ οὐδὲ οἱ πατριάρχαι ἡμῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, ἀλλὰ ζῶσι τῷ Θεῷ.
- Δ Μακ. 7,19 με τὴν πίστιν, ὅτι δεν ἀποθνήσκουν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅπως δεν ἀπέθανον οὔτε οἱ πατριάρχαι ἡμῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, ἀλλὰ εἶναι ζῶντες ἐν τῷ Θεῷ.
- Δ Μακ. 7,20 οὐδὲν οὖν ἐναντιοῦται τὸ φαίνεσθαι τινὰς παθοκρατεῖσθαι διὰ τὸν ἀσθενῆ λογισμὸν.
- Δ Μακ. 7,20 Δεν ἀποτελεῖ λοιπὸν ἀντίθετον ἀπόδειξιν τὸ γεγονὸς ὅτι μερικοὶ κυριαρχοῦνται ἀπὸ τα πάθη ἐξ αἰτίας ἀσθενοῦς λογισμοῦ.
- Δ Μακ. 7,21 ἐπεὶ τίς πρὸς ὅλον τὸν τῆς φιλοσοφίας κανόνα εὐσεβῶς φιλοσοφῶν

- Δ Μακ. 7,21 Ας σκεφθώμεν τούτο· ποιός, ενώ ζη ευσεβώς με τους οφθαλμούς εστραμμένους προς όλην την κλίμακα της φιλοσοφίας της ζωής,
- Δ Μακ. 7,22 καί πεπιστευκώς Θεῷ καί εἰδῶς ὅτι τὸ διὰ τὴν ἀρετὴν πάντα πόνον ὑπομένειν μακάριόν ἐστίν, οὐκ ἂν περικρατήσκειεν τῶν παθῶν διὰ τὴν θεοσεβείαν;
- Δ Μακ. 7,22 εἰ ἔχει πίστιν στον Θεόν και γνωρίζη ὅτι μακαριότης εἶναι το να υπομένη κάθε τόσον χάριν της αρετῆς, ποιός δεν θα αποδειχθῆ κύριος των παθῶν εξ αιτίας του σεβασμοῦ του προς τον Θεόν;
- Δ Μακ. 7,23 μόνος γὰρ ὁ σοφός καί σώφρων ἀνδρεῖός ἐστι τῶν παθῶν κύριος.
- Δ Μακ. 7,23 Μονος ο σοφός και σώφρων εἶναι ανδρεῖος και κύριος των παθῶν.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 8

- Δ Μακ. 8,1 Διὰ τοῦτο γέ τοι καί μειρακίσκοι τῷ τῆς εὐσεβείας λογισμῷ φιλοσοφοῦντες χαλεπωτέρων βασανιστηρίων ἐπεκράτησαν.
- Δ Μακ. 8,1 Δια τοῦτο ακριβῶς και νεαρά ακόμη παλληκάρια, εμπνεόμενα από τον ευσεβῆ λογισμόν, ἐνίκησαν πολύ βαρύτερα βασανιστήρια.
- Δ Μακ. 8,2 ἐπειδὴ γὰρ κατὰ τὴν πρώτην πείραν ἐνίκηθη περιφανῶς ὁ τύραννος μὴ δυναθεὶς ἀναγκάσαι γέροντα μιαιοφαγῆσαι, τότε δὴ σφόδρα περιπαθῶς ἐκέλευσεν ἄλλους ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν Ἑβραίων ἀγαγεῖν, καὶ εἰ μὲν μιαιοφαγήσαιεν, ἀπολύειν φαγόντας, εἰ δὲ ἀντιλέγοιεν, πικρότερον βασανίζειν.
- Δ Μακ. 8,2 Ἐπειδὴ κατὰ τὴν πρώτην δοκιμὴν ἐνίκηθη ολοφάνερα ὁ τύραννος, ἀφοῦ δεν ἠμπόρεσε να ἐξαναγκάσῃ τον γέροντα εἰς μιαιοφαγίαν, τότε πλέον με πολλὴν ἐμπάθειαν διέταξε να φέρουν εμπρός του ἄλλους ἀπὸ τὴν τάξιν των Ἑβραίων· και εἰ μὲν ἐδέχοντο να φάγουν ἀπὸ τας μιαιράς τροφάς να τους ἀπολύσουν, ἀφοῦ θα ἐτρωγαν προηγουμένως. Ἐάν ὁμως ἀνθίσταντο, να τους βασανίζουν σκληρότερα.
- Δ Μακ. 8,3 ταῦτα διαταξαμένου τοῦ τυράννου, παρήσαν ἀγόμενοι μετὰ γηραιᾶς μητρὸς ἑπτὰ ἀδελφοί, καλοὶ τε καὶ αἰδήμονες καὶ γενναῖοι καὶ ἐν παντὶ χαρίεντες.
- Δ Μακ. 8,3 Ἐπειτα ἀπὸ τὴν διαταγὴν αὐτὴν του τυράννου, ὠδηγήθησαν εμπρός του συνοδευόμενοι ὑπὸ τῆς γηραιᾶς μητρὸς των ἑπτὰ ἀδελφοί, ὠραῖοι, σεμνοί, ῥωμαλέοι και κοσμημένοι με κάθε χάριν.
- Δ Μακ. 8,4 οὓς ἰδὼν ὁ τύραννος καθάπερ ἐν χορῷ περιέχοντας μέσσην τὴν μητέρα, ἦσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ τῆς εὐπρεπείας ἐκπλαγεὶς καὶ τῆς εὐγενείας, προσεμειδίασεν αὐτοῖς καὶ πλησίον καλέσας ἔφη.
- Δ Μακ. 8,4 Ὅταν τους εἶδεν ὁ τύραννος να περιβάλλουν στο μέσον τὴν μητέρα των, ὅπως γίνεται στον χορόν, ἠσθάνθη ευχαρίστηση και ἐκπληκτος ἀπὸ τὴν κοσμιότητα και τὴν ευγένειαν ἐμειδίασε προς αὐτοὺς και, ἀφοῦ τους ἐκάλεσε πλησίον του, εἶπε·
- Δ Μακ. 8,5 ὦ νεανῖαι, φιλοφρόνως ἐγὼ καθ' ἑνὸς ἐκάστου ὑμῶν θαυμάζω, τὸ κάλλος καὶ τὸ πλῆθος τοσοῦτων ἀδελφῶν ὑπερτιμῶν, οὐ μόνον συμβουλεύω μὴ μανῆναι τὴν αὐτὴν τῷ προβασανισθέντι γέροντι μανίαν, ἀλλὰ καὶ παρακαλῶ συνειξάντάς μου τῇ συμβουλίᾳ τῆς ἐμῆς ἀπολαῦσαι φιλίας·
- Δ Μακ. 8,5 “παλληκάρια μου, με πολλὴν χαρὰν θαυμάζω τον καθένα ἀπὸ σας. Ὑπερεκτιμῶ τὴν ὠραιότητα και το πλῆθος τόσον πολλῶν ἀδελφῶν, ὄχι μόνον σας συμβουλεύω να μὴ παρασυρθῆτε ἀπὸ τὴν μανίαν του προηγουμένως βασανισθέντος γέροντος, ἀλλὰ και σας προτρέπω να δεχθῆτε τὴν συμβουλήν μου και να ἀπολαύσετε τὴν φιλίαν μου.
- Δ Μακ. 8,6 δυναίμην δ' ἂν ὥσπερ κολάζειν τοὺς ἀπειθοῦντάς μου τοῖς ἐπιτάγμασιν, οὕτως καὶ εὐεργετῆν τοὺς εὐπειθοῦντάς μοι.
- Δ Μακ. 8,6 Ὅπως δε ἠμπορῶ να τιμωρῶ ἐκείνους, που δεικνύουν ἀνυπακοὴν εἰς τας διαταγὰς μου, ἐτσι ἠμπορῶ και να εὐεργετῶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὑποτάσσονται εἰς ἐμέ.
- Δ Μακ. 8,7 πεισθέντες οὖν μοι καὶ ἀρχὰς καὶ ἐπὶ τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἡγεμονίας λήψεσθε, ἀρνησάμενοι τὸν πατριὸν ὑμῶν τῆς πολιτείας θεσμόν·
- Δ Μακ. 8,7 Ἐάν, λοιπόν, ὑπακούσετε εἰς ἐμέ, θα λάβετε εἰς τὴν διοίκησίν μου και ἀρχὰς και ἀξιώματα, ἀφοῦ ἀρνηθῆτε τους θεσμούς τῆς πατροπαράδοτου πολιτείας σας.
- Δ Μακ. 8,8 καὶ μεταλαβόντες ἐλληνικοῦ βίου καὶ μεταδιαιτηθέντες ἐντροφήσατε ταῖς νεότησιν ὑμῶν·
- Δ Μακ. 8,8 Ἀφοῦ δε δεχθῆτε να ζῆσετε σύμφωνα με τον ἐλληνικὸν τρόπον τῆς ζωῆς και μεταβάλετε τον ἰδικὸν σας τρόπον ζωῆς, ἠμπορεῖτε να χαρῆτε τας ἀπολαύσεις τῆς νεότητός σας.
- Δ Μακ. 8,9 ἐπεὶ ἐάν ὀργίλωσ με διάθησθε διὰ τῆς ἀπειθείας ὑμῶν, ἀναγκάσετέ με ἐπὶ δειναῖς κολάσεσιν ἕνα ἕκαστον ὑμῶν διὰ τῶν βασάνων ἀπολέσαι.
- Δ Μακ. 8,9 Ἀν ὁμως με κάμετε να ὀργισθῶ ἐναντίον σας ἐξ αιτίας τῆς ἀνυπακοῆς σας, θα με ἀναγκάσετε να θανατώσω τον καθένα σας με σκληρὰς τιμωρίας και με βασανιστήρια.
- Δ Μακ. 8,10 κατελέησατε οὖν ἑαυτοῦς, οὓς καὶ ὁ πολέμιος ἔγωγε καὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς εὐμορφίας οἰκτεῖρομαι.

- Δ Μακ. 8,10 Λυπηθήτε, λοιπόν, τον εαυτόν σας, αφού και εγώ ακόμη σας λυπούμαι, εγώ ο διώκτης σας, λόγω της νεότητάς και της ωραιότητάς σας.
- Δ Μακ. 8,11 οὐ διαλογεῖσθε τοῦτο, ὅτι οὐδὲν ὑμῖν ἀπειθήσασι πλὴν τοῦ μετὰ στρεβλῶν ἀποθανεῖν ἀπόκειται; -
- Δ Μακ. 8,11 Λοιπόν, δεν θα λάβετε υπ' ὄψιν σας και τούτο, ὅτι εἴαν ἀπειθήσετε εἰς τὴν ἐντολήν μου τίποτε ἄλλο δεν σας περιμένει, ἐμὴ μόνον, ὁ θάνατος με βασανιστήρια;”
- Δ Μακ. 8,12 Ταῦτα δὲ λέγων ἐκέλευσεν εἰς τὸ ἔμπροσθεν προτεθεῖναι τὰ βασανιστήρια, ὅπως καὶ διὰ τοῦ φόβου πείσειεν αὐτοὺς μιαιοφαγεῖν.
- Δ Μακ. 8,12 Ἐνὼ δε ἔλεγεν αὐτὰ διέταξε να ἐκτεθοῦν ἐκεῖ ἐμπρὸς εἰς αὐτοὺς τα ὄργανα του βασανισμοῦ, ὥστε και δια του φόβου να τους πείσει, να φάγουν μολυσμένας τροφάς.
- Δ Μακ. 8,13 ὡς δὲ τροχοὺς τε καὶ ἄρθρέμβολα, στρεβλωτήρια τε καὶ τροχαντήρας καὶ καταπέλτας καὶ λέβητας, τήγανὰ τε καὶ δακτυλήθρας καὶ χεῖρας σιδηρᾶς καὶ σφῆνας καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός οἱ δορυφόροι προέθεσαν, ὑπολαβὼν ὁ τύραννος ἔφη·
- Δ Μακ. 8,13 Ὅταν δε οἱ στρατιῶται ἐποποθέτησαν ἐκεῖ ἐμπρὸς τους τροχοὺς, τα ὄργανα ἐξαρθρώσεως των μελῶν, τα στρεβλωτήρια, τους βασανιστικούς τροχαντήρας, τους καταπέλτας, τας χύτρας, τα τηγάνια, τας δακτυλήθρας, τα σιδερένια χέρια, τας σφήνας, τα ἐναύσματα του πυρός, ὁ τύραννος αὐτὸν τον λόγον εἶπε·
- Δ Μακ. 8,14 μεῖράκια φοβήθητε, καὶ ἦν σέβεσθε δίκην, ἴλεως ὑμῖν ἔσται δι’ ἀνάγκην παρανομήσασιν.
- Δ Μακ. 8,14 “φοβήθητε, νέοι, και η θεία δίκη, τὴν ὁποῖαν σεις σέβεσθε, θα γίνῃ ἴλεως εἰς σας, ἐπειδὴ θα ἔχετε παραβῆ τον νόμον λόγῳ ἀνάγκης”.
- Δ Μακ. 8,15 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐπαγωγὰ καὶ ὀρώντες δεινά, οὐ μόνον οὐκ ἐφοβήθησαν, ἀλλὰ καὶ ἀντεφιλοσόφησαν τῷ τυράνῳ και διὰ τῆς εὐλογιστίας τὴν τυραννίδα αὐτοῦ κατέλυσαν.
- Δ Μακ. 8,15 Ἐκεῖνοι ὁμως, αν και ἠκούσαν τας προτροπὰς και ἐβλεπαν τα φοβερά βασανιστικά ὄργανα, ὄχι μόνον δεν ἐφοβήθησαν, ἀλλὰ και ἀντέταξαν τας ἰδικὰς των σοφὰς ἀντιλήψεις στον τύραννον και με τὴν ὀρθότητα των συλλογισμῶν των ἐξεμηδένισαν τὴν τυραννικὴν δυνάμιν του.
- Δ Μακ. 8,16 καὶ τοι λογισώμεθα· εἰ δειλόψυχοί τινες ἦσαν καὶ ἄνανδροι ἐν αὐτοῖς, ποίοις ἂν ἐχρήσαντο λόγοις; οὐχὶ τοῦτοις;
- Δ Μακ. 8,16 Ἄς ἐξετάσωμεν λοιπὸν τὸ γεγονός. Ἄν ἦσαν μερικοὶ δειλοὶ κατὰ τὴν ψυχὴν και ἄνανδροι μεταξύ αὐτῶν, ποίους λόγους θα ἐχρησιμοποιοῦσαν; Δεν θα ἐχρησιμοποιοῦσαν τους παρακάτω;
- Δ Μακ. 8,17 ὧ τάλανες ἡμεῖς και λίαν ἀνόητοι· βασιλέως ἡμᾶς παρακαλοῦντος και ἐπὶ εὐεργεσία φωνοῦντος, μὴ πεισθίημεν αὐτῷ,
- Δ Μακ. 8,17 “ὦ δυστυχεῖς και ἀνόητοι ἡμεῖς, αν δεν πεισθῶμεν στον βασιλέα, που μας προτρέπει και μας καλεῖ, δια να μας ευεργετήσῃ,
- Δ Μακ. 8,18 εἰ βουλήμασι κενοῖς ἑαυτοὺς εὐφραίνομεν και θανατηφόρον ἀπείθειαν τολμῶμεν;
- Δ Μακ. 8,18 ἀλλὰ θελήσωμεν να ευχαριστηθῶμεν με ματαίας ἐπιθυμίας και να ἀναλάβωμεν τὸ τόλμημα θανασίμου ἀνυπακοῆς!
- Δ Μακ. 8,19 οὐ φοβησόμεθα, ἄνδρες ἀδελφοί, τὰ βασανιστήρια καὶ λογιούμεθα τὰς τῶν βασάνων ἀπειλὰς και φευξόμεθα τὴν κενοδοξίαν ταύτην και ὀλεθροφόρον ἀλαζονείαν;
- Δ Μακ. 8,19 Λοιπὸν, ἀδελφοί, δεν θα φοβηθῶμεν τα βασανιστήρια; Δεν θα ἀναλογισθῶμεν τὰς ἀπειλὰς των φοβερῶν βασάνων; Δεν θα ἀποφύγωμεν τὴν κενόδοξον αὐτὴν και θανατηφόρον ἀλαζονείαν;
- Δ Μακ. 8,20 ἐλέησωμεν τὰς ἑαυτῶν ἡλικίας και κατοικτεῖρωμεν τὸ τῆς μητρὸς γῆρας
- Δ Μακ. 8,20 Ἄς λυπηθῶμεν τὴν νεότητά μας και τον σπαραγμὸν τῆς γηραιᾶς μητρὸς μας
- Δ Μακ. 8,21 καὶ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἀπειθοῦντες τεθνηξόμεθα.
- Δ Μακ. 8,21 και ἄς λάβωμεν υπ' ὄψιν, ὅτι ἀπὸ μίαν τέτοιαν ἀνυπακοὴν μας μας περιμένει ὁ θάνατος.
- Δ Μακ. 8,22 συγγνώσεται δὲ ἡμῖν και ἡ θεία δίκη δι’ ἀνάγκην τὸν βασιλέα φοβηθεῖσιν.
- Δ Μακ. 8,22 Ἄς σημειωθῇ δε και τούτο, ὅτι θα μας συγχωρήσῃ η θεία δίκη, διότι ἐφοβήθημεν τον βασιλέα ἐκ λόγων ἀνάγκης.
- Δ Μακ. 8,23 τί ἐξάγομεν ἑαυτοὺς τοῦ ἡδίστου βίου και ἐπιστεροῦμεν ἑαυτοὺς τοῦ γλυκέος κόσμου;
- Δ Μακ. 8,23 Διατί ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ τὴν γλυκύτητα τῆς ζωῆς και στερούμεθα ἀπὸ τον γεμάτον ἡδονὰς κόσμον;
- Δ Μακ. 8,24 μὴ βιαζώμεθα τὴν ἀνάγκην μηδὲ φιλοδοξήσωμεν ἐπὶ τῇ ἑαυτῶν στρέβλῃ.
- Δ Μακ. 8,24 Ἄς μη προκαλοῦμεν τὴν βίαν ἐναντίον μας και ἄς μη κεντρίσωμεν τὴν κενόδοξίαν μας με ἀντίτιμον τον βασανισμὸν μας.
- Δ Μακ. 8,25 οὐδὲ αὐτὸς ὁ νόμος ἀκουσίως ἡμᾶς θανατοῖ φοβηθέντας τὰ βασανιστήρια.
- Δ Μακ. 8,25 Ὅυτε αὐτὸς οὗτος ὁ Νόμος δεν θα μας καταδικάσῃ εἰς θάνατον, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἀκουσίως ἐξ αἰτίας του φόβου ἐκείνων των βασανιστηρίων υπεχωρήσαμεν.
- Δ Μακ. 8,26 πόθεν ἡμῖν ἡ τοσαύτη ἐντέτηκε φιλονικία και ἡ θανατηφόρος ἀρέσκει καρτερία, παρὸν μετὰ ἀταραξίας ζῆν τῷ βασιλεῖ πεισθέντας;
- Δ Μακ. 8,26 Πὼς ἔχει εἰσχωρήσει ἐντός ἡμῶν ἡ τόσον μεγάλη ἀγάπη πρὸς νίκην και μας ευχαριστεῖ ἡ θανατηφόρος καρτερία,

- ενώ είναι δυνατόν να ζήσωμεν με γαλήνην υπακούοντες στον βασιλέα;”
 Δ Μακ. 8,27 ἀλλὰ τούτων οὐδὲν εἶπον οἱ νεανία βασανίζεσθαι μέλλοντες οὐδὲ ἐνεθυμήθησαν.
 Δ Μακ. 8,27 Ἀλλὰ τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δεν εἶπαν οἱ νέοι, ἐνὼ ἐπρόκειτο να βασανισθοῦν, οὔτε καν και τα ἐσκέφθησαν.
 Δ Μακ. 8,28 ἦσαν γὰρ περίφρονες τῶν παθῶν καὶ αὐτοκράτορες τῶν ἀληθῶν,
 Δ Μακ. 8,28 Ἦσαν καταφρρηταὶ τῶν παθῶν, κύριοι τῶν πόνων,
 Δ Μακ. 8,29 ὥστε ἅμα τῷ παύσασθαι τὸν τύραννον συμβουλευόντα αὐτοῖς τοῦ μιροφαγῆσαι, πάντες διὰ μιᾶς φωνῆς ὁμοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ψυχῆς εἶπον πρὸς αὐτόν.
 Δ Μακ. 8,29 ὥστε εὐθύς ὡς ἔπαυσεν ὁ τύραννος να τους συμβουλεύη, να γευθοῦν τα μιὰ φαγητά, ὅλοι μαζί με μίαν φωνήν, ὡς ἐάν ὠμιλοῦσαν ἀπὸ τῆς ἰδίας ψυχῆς, εἶπαν πρὸς αὐτόν.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 9

- Δ Μακ. 9,1 Τί μέλλεις, ὦ τύραννε; ἔτοιμοι γὰρ ἔσμεν ἀποθνήσκειν ἢ παραβαίνειν τὰς πατρίους ἡμῶν ἐντολάς·
 Δ Μακ. 9,1 Διὰ τί βραδύνεις, τύραννε; Εἴμεθα ἔτοιμοι να ἀποθάνωμεν, πάρα να παραβῶμεν τὰς προγονικάς μας ἐντολάς.
 Δ Μακ. 9,2 αἰσχυνόμεθα γὰρ τοὺς προγόνους ἡμῶν εἰκότως, εἰ μὴ τῇ τοῦ νόμου εὐπειθείᾳ καὶ συμβούλῳ Μωσῆ χρησαίμεθα.
 Δ Μακ. 9,2 Διότι ἐντρέπομεθα, εὐλόγως, τοὺς προγόνους μας, ἐάν δεν ἐπιδείξωμεν υπακοήν στον Νόμον και δεν ἔχωμεν σύμβουλόν μας τον Μωϋσέα.
 Δ Μακ. 9,3 σύμβουλε τύραννε παρανομίας, μὴ ἡμᾶς μισῶν ὑπὲρ αὐτοῦς ἡμᾶς ἐλέει.
 Δ Μακ. 9,3 Τύραννε, σύμβουλε τῆς παρανομίας, ἐνὼ εἰς τὴν πραγματικότητα μας μισεῖς, μὴ δείχνης πρὸς ἡμᾶς, εὐσπλαγχνίαν περισσοτέραν, ἀπὸ ὅσην δείχνομεν ἡμεῖς στον εαυτόν μας.
 Δ Μακ. 9,4 χαλεπώτερον γὰρ αὐτοῦ τοῦ θανάτου νομίζομεν εἶναι σου τὸν ἐπὶ τῇ παρανόμῳ σωτηρία ἡμῶν ἔλεον.
 Δ Μακ. 9,4 Εἶναι περισσότερον ἐπιβλαβῆς και ἀπὸ αὐτόν τον θάνατον, ναμίζομεν, ἡ συμπάθειά σου δια τὴν παράνομον σωτηρίαν μας.
 Δ Μακ. 9,5 ἐκφοβεῖς δὲ ἡμᾶς τὸν διὰ τῶν βασάνων ἡμῶν θάνατον ἀπειλῶν, ὥσπερ οὐχὶ πρὸ βραχέος παρὰ Ἐλεαζάρου μαθῶν.
 Δ Μακ. 9,5 Θέλεις να μας ἐκφοβίσης ἀπειλῶν ἡμᾶς με τον δια βασανιστηρίων θάνατον, ὡσάν να μὴ ἔχης διδαχθῆ προ ολίγου ἀπὸ τον Ἐλεάζαρον.
 Δ Μακ. 9,6 εἰ δ' οἱ γέροντες τῶν Ἑβραίων διὰ τὴν εὐσεβείαν και βασανισμοὺς ὑπομείναντες εὐσέβησαν, ἀποθάνοιμεν ἂν δικαιότερον ἡμεῖς οἱ νέοι, τὰς βασάνους τῶν σῶν ἀναγκῶν ὑπεριδόντες, ἃς και ὁ παιδευτὴς ἡμῶν γέρων ἐνίκησε.
 Δ Μακ. 9,6 Ἐάν δε οἱ γέροντες Ἑβραῖοι υπέστησαν λόγω τῆς εὐσεβείας τῶν καρτερικῶς τα βασανιστήρια, θα ἦτο πολὺ περισσότερον δίκαιον ἡμεῖς οἱ νεώτεροι να ἀποθάνωμεν περιφρονούντες τα βασανιστήρια, που αναγκαστικῶς μας ἐπιβάλλεις και τα ὁποῖα και ὁ γέρων διδάσκαλός μας ἐνίκησε.
 Δ Μακ. 9,7 πείραζε τοιγαροῦν, τύραννε· και τὰς ἡμῶν ψυχὰς εἰ θανατώσεις διὰ τὴν εὐσεβείαν, μὴ νομίσης ἡμᾶς βλάπτειν βασανίζων.
 Δ Μακ. 9,7 Ἦμπορεῖς, λοιπόν, να μας δοκιμάζης, τύραννε. Και αν ἀφαιρέσης τὴν ζωὴν μας ἐξ αἰτίας τῆς εὐσεβείας μας, μὴ νομίσης, ὅτι μας βλάπτεις με το να μας βασανίζης.
 Δ Μακ. 9,8 ἡμεῖς μὲν γὰρ διὰ τῆσδε τῆς κακοπαθείας και ὑπομονῆς τὰ τῆς ἀρετῆς ἴθλα ἔξομεν και ἐσόμεθα παρὰ Θεῷ, δι' ὃν και πάσχομεν·
 Δ Μακ. 9,8 Διότι ἡμεῖς με μίαν τέτοιαν κακοπάθειαν και ὑπομονὴν θα ἀποκτήσωμεν τα βραβεῖα τῆς ἀρετῆς και θα ζήσωμεν πλησίον του Θεοῦ, πρὸς χάριν του ὁποῖου και θα υποφέρωμεν.
 Δ Μακ. 9,9 σὺ δὲ διὰ τὴν ἡμῶν μαιφονίαν αὐτάρκη καρτερήσεις ὑπὸ τῆς θείας δίκης αἰώνιον βάσανον διὰ πυρός. -
 Δ Μακ. 9,9 Σὺ ὁμως ἐξ αἰτίας αὐτοῦ του ἀδίκου φόνου μας θα υποστής ἀπὸ ἰδικὴν σου υπαιτιότητα αἰώνιον βασανισμόν δια πυρός ἐκ μέρους τῆς θείας δίκης”.
 Δ Μακ. 9,10 Ταῦτα αὐτῶν εἰπόντων, οὐ μόνον ὡς κατὰ ἀπειθῶντων ἐχαλέπαιεν ὁ τύραννος, ἀλλ' ὡς και κατὰ ἀχαρίστων ὠργίσθη.
 Δ Μακ. 9,10 Ὄταν εἶπαν αὐτὰ, ὁ τύραννος δεν ἐξέσπασεν ἀπλῶς ἐναντίον τῶν δια τὴν ἀπειθειάν των, ἀλλὰ ἐξωργίσθη ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀχαρίστων.
 Δ Μακ. 9,11 ὄθεν τὸν πρεσβύτατον αὐτῶν κελευθέντες παρήγαγον οἱ ὑπάσπισται και διαρρήξαντες τὸν χιτῶνα διέδησαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ και τοὺς βραχίονας ἰμάσιν ἐκατέρωθεν.
 Δ Μακ. 9,11 Δι' αὐτὸ ἀμέσως οἱ στρατιῶται λαβόντες διαταγὴν ἔφεραν ἐμπρὸς τον μεγαλύτερον ἀπὸ αὐτοῦς και ἀφοῦ ἐξέσχισαν τον χιτῶνα του, ἔδεσαν με λουριά τα χέρια και τους ἀγκῶνας του ἀπὸ το ἓνα στο ἄλλο μέρος.
 Δ Μακ. 9,12 ὡς δὲ τύπτοντες ταῖς μᾶστιξιν ἐκοπίασαν μηδὲν ἀνύοντες, ἀνέβαλον αὐτόν ἐπὶ τὸν τροχόν.

- Δ Μακ. 9,12 Αφού δε εκουράσθησαν να τον κτυπούν και να μη επιτυγχάνουν τίποτε, τον έδεσαν επάνω στον τροχόν.
- Δ Μακ. 9,13 περί ὄν κατατεινόμενος ὁ εὐγενῆς νεανίας ἔξαρθρος ἐγίνετο.
- Δ Μακ. 9,13 Εἰς αὐτὸν βασανιζόμενος ὁ ευγενῆς νέος υπέστη εξαρθρώσεις των μελών
- Δ Μακ. 9,14 καὶ κατὰ πᾶν μέλος κλώμενος ἐκακηγόρει λέγων·
- Δ Μακ. 9,14 καὶ καθ' ὃν χρόνον συνετριβέτο κάθε μέλος του, δεν ἔπαυε να κατηγορῆ με θάρρος τον τύραννον. Ἐλεγε·
- Δ Μακ. 9,15 τύραννε μιαρῶτατε καὶ τῆς οὐρανοῦ δίκης ἐχθρὲ καὶ ὠμόφρον, οὐκ ἀνδροφονήσαντά με τοῦτον καταϊκίζεις τὸν τρόπον, οὐδὲ ἀσεβήσαντα, ἀλλὰ θείου νόμου προασπίζοντα.
- Δ Μακ. 9,15 “Μιαρῶτατε τύραννε, ἐχθρὲ της θείας δικαιοσύνης καὶ σκληρόψυχε, με τυραννεῖς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οχι διότι εἶμαι δολοφόνος ἢ ἀσεβῆς, ἀλλὰ διότι εἶμαι υπερασπιστὴς του θείου Νομου”.
- Δ Μακ. 9,16 καὶ τῶν δορυφόρων λεγόντων· ὁμολόγησον φαγεῖν, ὅπως ἀπαλλαγῆς τῶν βασάνων,
- Δ Μακ. 9,16 Καὶ στους δορυφόρους, που τον συνεβούλευαν, “παραδέξου, ὅτι θα φάγῃς, δια να ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τα βασανιστήρια”,
- Δ Μακ. 9,17 αὐτὸς εἶπεν αὐτοῖς· οὐχ οὕτως ἰσχυρὸς ὑμῶν ἐστὶν ὁ τροχός, ὥς μιαιοὶ διάκονοι, ὥστε μου τὸν λογισμὸν ἄγξαι· τέμνετέ μου τὰ μέλη καὶ πυροῦτε τὰς σάρκας καὶ στρεβλοῦτε τὰ ἄρθρα.
- Δ Μακ. 9,17 αὐτὸς ἀπήνησε· “δεν εἶναι τόσοσν σκληρὸς ὁ βασανιστικὸς τροχὸς σας, ρυπαροὶ υπηρέται, ὥστε να συμπνίξη το λογικὸν μου. Κομματιάσατε τα μέλη μου, καῦσατε τας σάρκας μου, συστρέψατε τας ἀρθρώσεις μου.
- Δ Μακ. 9,18 διὰ πασῶν γὰρ ὑμᾶς πείσω τῶν βασάνων, ὅτι μόνοι παῖδες Ἑβραίων ὑπὲρ ἀρετῆς εἰσὶν ἀνίκητοι.
- Δ Μακ. 9,18 Με ὅλα αὐτὰ τα βασανιστήρια θα σας πείσω, ὅτι μόνον τα τέκνα των Ἑβραίων δεν νικῶνται στον ἀγῶνα υπὲρ της ἀρετῆς”.
- Δ Μακ. 9,19 ταῦτα λέγοντι πῦρ υπέστρωσαν καὶ διηρέθισαν τὸν τροχὸν προσεπικατατείνοντες·
- Δ Μακ. 9,19 Ἐνῶ ἔλεγεν αὐτὰ, ἔστρωσαν ἐκεῖνοι ἀναμμένους ἀνθρακας κάτω ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἔδωκαν περισσοτέραν ἔντασιν στον τροχόν, τεντώνοντες τον νέον επάνω εἰς αὐτόν.
- Δ Μακ. 9,20 ἐμολύνετο δὲ πάντοθεν αἵματι ὁ τροχός, καὶ ὁ σωρὸς τῆς ἀνθρακιᾶς τῆς τῶν ἰχώρων ἐσβέννυτο σταλαγμοῖς, καὶ περὶ τοὺς ἄξονας τοῦ ὄργάνου περιέρρεον αἱ σάρκες.
- Δ Μακ. 9,20 Ἐγέμισεν ολόγυρα ἀπὸ το αἶμα του ὁ τροχός καὶ ὁ σωρὸς της ἀνθρακιᾶς ἐσβησεν ἀπὸ τους σταλαγμοὺς των ἰχώρων. Ἐλυωναν καὶ ἔπεφταν αἱ σάρκες του ἀπὸ τους ἄξονας του βασανιστικὸυ ὄργάνου,
- Δ Μακ. 9,21 καὶ περιπετμημένον ἤδη ἔχων τὸ τῶν ὀστέων πῆγμα ὁ μεγαλόφρων καὶ Ἀβραμιαῖος νεανίας οὐκ ἐστέναξεν.
- Δ Μακ. 9,21 καὶ ἐνῶ εἶχε πλέον ἀφαιρηθῆ ἀπὸ τα ὀστά το περίβλημα των σαρκῶν, ὁ μεγαλόψυχος καὶ Ἀβραμιαῖος ἐκεῖνος νέος δεν ἀφήκεν οὔτε στεναγμόν.
- Δ Μακ. 9,22 ἀλλ' ὥσπερ ἐν πυρὶ μετασχηματιζόμενος εἰς ἀφθαρσίαν, ὑπέμεινεν εὐγενῶς τὰς στρέβλας·
- Δ Μακ. 9,22 Ἀλλὰ, ὡσάν να μετεμορφῶνετο εἰς ἀφθαρτον, υπέμεινε με γενναιότητα τας στρεβλώσεις.
- Δ Μακ. 9,23 μιμήσασθέ με, ἀδελφοί, λέγων, μὴ μου τὸν αἰῶνα λιποτακτήσητε μηδ' ἐξομόσησθέ μου τὴν τῆς εὐψυχίας ἀδελφότητα· ἱερὰν καὶ εὐγενῆ στρατείαν στρατεύσασθε ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας,
- Δ Μακ. 9,23 “Μιμηθῆτε με, ἔλεγεν, ἀδελφοί μου· μη λιποτακτήσητε προδίδοντες τον ἀγῶνα μου καὶ μη καταπατήσητε τον ὄρκον της ἀδελφοσύνης μας, που ἐδώσαμεν δια την γενναιτητα. Αναλάβετε ἱερὰν καὶ ευγενῆ εκστρατείαν χάριν της ευσεβείας,
- Δ Μακ. 9,24 δι' ἧς ἴλεως ἢ δικαία καὶ πάτριος ἡμῶν πρόνοια τῷ ἔθνει γενηθεῖσα τιμωρήσειεν τὸν ἀλάστορα τύραννον·
- Δ Μακ. 9,24 δια της οποίας, ἀφού φανῆ ευσπλαγχνικὴ προς το ἔθνος μας ἡ δικαία καὶ πατροπαράδοτος πρόνοια, εἶθε να τιμωρήση τον υπερφίαλον τύραννον”.
- Δ Μακ. 9,25 καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἱεροπρεπῆς νεανίας ἀπέρρηξε τὴν ψυχὴν.
- Δ Μακ. 9,25 Με τους λόγους αὐτοὺς ὁ ἱεροπρεπῆς νέος παρέδωκε την ψυχὴν του.
- Δ Μακ. 9,26 Θαυμασάντων δὲ πάντων τὴν καρτεροψυχίαν αὐτοῦ, ἦγον οἱ δορυφόροι τὸν καθ' ἡλικίαν τοῦ προτέρου δεῦτερον καὶ σιδηρᾶς ἐναρμωσάμενοι χεῖρας ὀξέσι τοῖς ὄνουξιν ὄργάνω καὶ καταπέλτη προσέδησαν αὐτόν.
- Δ Μακ. 9,26 Προεκάλεσε τον θαυμασμόν ὄλων ἡ δύναμις της ψυχῆς του. Ἐφεραν ἐν συνεχείᾳ οἱ στρατιῶται τον δεῦτερον κατὰ την ηλικίαν καὶ, ἀφού προσήρμοσαν σιδηρᾶς χεῖρας με ὀξεῖς ὄνουχας, τον προσέθεσαν εἰς καταπέλτην.
- Δ Μακ. 9,27 ὡς δὲ εἰ φαγεῖν βούλοιο πρὶν βασανίζεσθαι πυνθανόμενοι τὴν εὐγενῆ γνώμην ἠκούσαν,
- Δ Μακ. 9,27 Ὅταν δε τον ῥώτησαν, ἐάν θέλῃ πρὶν βασανισθῆ να φάγῃ ἀπὸ τα μολυσμένα φαγητὰ καὶ ἔμαθαν την ευγενῆ γνώμην του,
- Δ Μακ. 9,28 ἀπὸ τῶν τενόντων ταῖς σιδηραῖς χερσὶν ἐπιποασάμενοι μέχρι γε τῶν γενείων τὴν σάρκα πᾶσαν καὶ τὴν τῆς κεφαλῆς δορὰν οἱ παρδάλειοι θῆρες ἀπέσυραν.
- Δ Μακ. 9,28 ἀμέσως αἱ αἰμοδιψεῖς παρδάλιστον ἐξέσχισαν, ἀρχίζοντες ἀπὸ τους τένοντας, με τα σιδηρὰ χέρια καὶ ἀφήρσαν την σάρκα του μέχρι των γενείων καὶ της κεφαλῆς.
- Δ Μακ. 9,29 ὁ δὲ ταύτην βαρέως τὴν ἀλγηδὸνα καρτερῶν ἔλεγεν· ὡς ἡδύς πᾶς τρόπος θανάτου διὰ τὴν πάτριον ἡμῶν εὐσέβειαν· ἔφη τε πρὸς τὸν τύραννον·
- Δ Μακ. 9,29 Ὁ δε νέος υπομένων την οξυτήτα τόσοσν μεγάλου πόνου ἔλεγε μετὰ καρτερίας· “πόσον γλυκὺς εἶναι κάθε τρόπος

- θανάτου δια την πίστιν των προγόνων μας!” Προσέθεσε δε απευθυνθείς προς τον τύραννον·
- Δ Μακ. 9,30 οὐ δοκεῖς πάντων ὠμότατε τύραννε, πλεῖον ἐμοῦ σε νῦν βασανίζεσθαι ὀρών σου νικώμενον τὸν τῆς τυρανίδος ὑπερήφανον λογισμὸν ὑπὸ τῆς διὰ τὴν εὐσέβειαν ἡμῶν ὑπομονῆς;
- Δ Μακ. 9,30 “δεν νομίζεις, τύραννε ὠμότατε περισσότερον ἀπὸ ὅλους, ὅτι την στιγμὴν αὐτὴν υποφέρεις περισσότερον ἀπὸ ἐμὲ βλέπων ὅτι νικάται το ὑπερήφανον φρόνημα του τυραννικοῦ αξιώματός σου ὑπὸ της υπομονῆς, που εμπνέει εἰς ἡμᾶς ἡ θρησκεία μας;
- Δ Μακ. 9,31 ἐγὼ μὲν γὰρ ταῖς διὰ τὴν ἀρετὴν ἡδοναῖς τὸν πόνον ἐπικουφίζομαι,
- Δ Μακ. 9,31 Διότι ἐγὼ μὲν αισθάνομαι ελαφρότερον τον πόνον μου ἐξ αἰτίας της ευχαριστήσεως, που απολαμβάνω αγωνιζόμενος δια την ἀρετὴν.
- Δ Μακ. 9,32 σὺ δὲ ἐν ταῖς τῆς ἀσεβείας ἀπειλαῖς βασανίζη. οὐκ ἐκφεύξῃ δέ, μιαρώτατε τύραννε, τὰς τῆς θείας ὀργῆς δίκας,
- Δ Μακ. 9,32 Σὺ ὅμως βασανίζεσαι μέσα εἰς τας ἀπειλάς, που περικλείει ἡ ἀσέβειά σου, και βεβαίως δεν θα διαφύγῃς, μιαρώτατε τύραννε, την δικαίαν τιμωρίαν της θείας ὀργῆς”.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 10

- Δ Μακ. 10,1 Καὶ τούτου τὸν ἀοίδιμον θάνατον καρτερήσαντος, ὁ τρίτος ἤγετο παρακαλούμενος πολλὰ ὑπὸ πολλῶν, ὅπως ἀπογευσάμενος σῶζοιτο.
- Δ Μακ. 10,1 Ἀφοῦ και ο δεῦτερος ἀδελφός ἐκέρδισε δια της καρτερίας του τον ἐνδοξον θάνατον, ὠδηγήθη ο τρίτος. Πολλὰς προτροπὰς ἤκουσεν ἀπὸ πολλοὺς να γευθῆ τα μολυσμένα φαγητὰ και να σωθῆ.
- Δ Μακ. 10,2 ὁ δὲ ἀναβοήσας ἔφη· ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ αὐτός με τοῖς ἀποθανοῦσιν ἔσπειρε πατῆρ, καὶ ἡ αὐτὴ μήτηρ ἐγέννησε, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀνετράφημεν δόγμασιν;
- Δ Μακ. 10,2 Αὐτός ὅμως με μεγάλην κραυγὴν εἶπεν· “ἀλλὰ ἀγνοεῖτε πράγματι, ὅτι ο ἴδιος πατέρας με ἔσπειρε και ἡ ἴδια μητέρα με ἐγέννησε, ὅπως τους προ ολίγου μαρτυρήσαντας ἀδελφούς μου, και με την αὐτὴν πίστιν ἀνετράφημεν ὅλοι;
- Δ Μακ. 10,3 οὐκ ἐξόμνυμαι τὴν εὐγενῆ τῆς ἀδελφότητός μου συγγένειαν.
- Δ Μακ. 10,3 Δεν ἀπορρίπτω τον ευγενή δεσμόν της ἀδελφωσύνης.
- Δ Μακ. 10,4 πρὸς ταῦτα εἴ τι ἔχετε κολαστήριον προσάγαγετε τῷ σώματί μου· τῆς γὰρ ψυχῆς μου, οὐδ’ ἂν θέλητε ἄψασθαι, δύνασθε.
- Δ Μακ. 10,4 Ἐάν ἔχετε κανένα ἄλλο βασανιστήριον, ἔκτος ἀπὸ αὐτὰ ἐδῶ, φέρετέ τα δια το σώμα μου. Διότι την ψυχὴν μου, και ἐάν ἀκόμη θέλετε, δεν ἠμπορεῖτε οὔτε καν να την ἐγγίσετε”.
- Δ Μακ. 10,5 οἱ δὲ πικρῶς ἐνέγκαντες τὴν παρῆρσιαν τοῦ ἀνδρός, ἀρθρεμβόλοις ὀργάνοις τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας ἐξήρθρουν καὶ ἐξ ἀρμῶν ἀναμοχλεύοντες ἐξεμέλιζον,
- Δ Μακ. 10,5 Ἐκεῖνοι τότε με μοχθηρὰν δυσἀρέσκειαν ἀνεχθέντες το θάρρος του νέου ἐξήρθρωσαν τας χεῖρας και τους πόδας του με ὄργανα στρεβλωτικὰ των ἀρθρώσεων και ἐκβαλλοντας τα οστά ἀπὸ τους ἀρμούς των ἠχρήστευαν τα μέλη του,
- Δ Μακ. 10,6 καὶ τοὺς δακτύλους καὶ τοὺς βραχίονας καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς ἀγκῶνας περιέκλων.
- Δ Μακ. 10,6 καίετοσάκιζαν τα δάκτυλα, τους βραχίονας, τα σκέλη και τους ἀγκῶνας.
- Δ Μακ. 10,7 καὶ κατὰ μηδένα τρόπον ἰσχύοντες αὐτὸν ἄγξαι περισύραντες τὸ δέρμα σὺν ἄκραις ταῖς τῶν δακτύλων κορυφαῖς ἀπεσκήθιζον· καὶ εὐθέως ἤγον ἐπὶ τὸν τροχόν,
- Δ Μακ. 10,7 Ἐπειδὴ ὅμως με κανένα τρόπον δεν ἦσαν τόσον ἰσχυροί, ὥστε να δημιουργήσουν ἀπόγνωσιν, ἀφοῦ ἐτράβηξαν το δέρμα γύρω ἀπὸ το σώμα μαζί με τας κορυφὰς των δακτύλων, ἤρχισαν να τον γδέρνουν και ἔτσι τον ὠδήγησαν ἀμέσως στον τροχόν.
- Δ Μακ. 10,8 περὶ ὃν ἐκ σπονδύλων ἐκμελιζόμενος ἑώρα τὰς ἑαυτοῦ σάρκας περιλακίζομένας καὶ κατὰ σπλάγχνων σταγόνας αἵματος ἀπορρέουσας.
- Δ Μακ. 10,8 Καθὼς δε τον περιέστρεφαν, ἤρχισεν αὐτός να σπαράσσεται ἀπὸ της σπονδυλικῆς στήλης και ἐβλεπε τας σάρκας του να διασκορπίζονται εἰς μικρὰ κομμάτια και ἀπὸ τα σπλάγχνα του να ρέουν σταγόνες αἵματος.
- Δ Μακ. 10,9 μέλλων δὲ ἀποθνήσκειν ἔφη·
- Δ Μακ. 10,9 Ὅταν ἐπρόκειτο να ἀποθάνῃ, εἶπεν·
- Δ Μακ. 10,10 ἡμεῖς μὲν, ὧ μιαρώτατε τύραννε, διὰ παιδείαν καὶ ἀρετὴν Θεοῦ ταῦτα πάσχομεν·
- Δ Μακ. 10,10 “ἡμεῖς, μιαρώτατε τύραννε, υποφέρομεν τα δεῖνα αὐτὰ ὡς δοκιμασίαν ἀπὸ τον Θεόν χάριν της ἰδικῆς μας τελειώσεως εἰς την ἀρετὴν.
- Δ Μακ. 10,11 σὺ δὲ διὰ τὴν ἀσέβειαν καὶ μαιφονίαν ἀκαταλύτους καρτερήσεις βασάνους, -
- Δ Μακ. 10,11 Σὺ ὅμως ἐξ αἰτίας της ἀσεβείας σου και των ἀνιέρων φόνων, που διαπράττεις, θα υποστής αἰῶνια βασανιστήρια”.

- Δ Μακ. 10,12 Καὶ τούτου θανόντος ἀδελφοπρεπῶς, τὸν τέταρτον ἐπεσπῶντο λέγοντες·
- Δ Μακ. 10,12 Ὅταν δε και αὐτὸς ἀπέθανεν ἀνταξίως των ἀδελφῶν του, ἐσύραν τον τέταρτον ἐκεῖ πλησίον και του ελεγαν·
- Δ Μακ. 10,13 μὴ συμμανηῖς καὶ σὺ τοῖς ἀδελφοῖς σου τὴν αὐτὴν μανίαν, ἀλλὰ πεισθεὶς τῷ βασιλεῖ, σῶζε σεαυτὸν.
- Δ Μακ. 10,13 “μὴ θελήσης να συμμαρισθῆς και συ την ἴδιαν μανίαν με τους ἀδελφούς σου. Υπάκουσε στον βασιλέα και σώσε τον εαυτὸν σου”.
- Δ Μακ. 10,14 ὁ δὲ αὐτοῖς ἔφη· οὐχ οὕτως καυστικώτερον ἔχετε κατ’ ἐμοῦ τὸ πῦρ ὥστε με δειλανδρῆσαι.
- Δ Μακ. 10,14 Ἐκεῖνος ὁμως ἀπήντησεν εις αὐτούς· “δεν ἔχει τόσοσ μεγαλυτέραν καυστικὴν ἐνέργειαν το πυρ εναντίον μου, παρ’ ὅσον στους ἀδελφούς μου, ὥστε να με κάμετε να δεῖξω δευλιαν.
- Δ Μακ. 10,15 μὰ τὸν μακάριον τῶν ἀδελφῶν μου θάνατον και τὸν αἰώνιον τοῦ τυράννου ὄλεθρον και τὸν αἰδιον τῶν εὐσεβῶν βιον οὐκ ἀρνήσομαι τὴν εὐγενῆ ἀδελφότητα.
- Δ Μακ. 10,15 Ὁρκίζομαι στον μακάριον θάνατον των ἀδελφῶν μου και στον αἰώνιον ὄλεθρον του τυράννου, ὅπως ἐπίσης και εις την αιωνίαν ζωὴν των ευσεβῶν, ὅτι δεν θα αρνηθῶ τον ευγενῆ ἀδελφικὸν μου σύνδεσμον.
- Δ Μακ. 10,16 ἐπινόει, τύραννε, βασάνους, ἴνα και διὰ τούτων μάθης, ὅτι ἀδελφός εἰμι τῶν προβασανισθέντων.
- Δ Μακ. 10,16 Ἐπινόησε, τύραννε, και ἀλλα βασανιστήρια, δια να μάθης και με τον τρόπον αὐτὸν ὅτι εἰμαι ἀδελφός ἐκείνων, οἱ οἱποῖοι προηγουμένως εβασανίσθησαν.
- Δ Μακ. 10,17 ταῦτα ἀκούσας ὁ αἰμοβόρος και φονώδης και παμμαριώτατος Ἀντίοχος, ἐκέλευσε τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐκτεμεῖν.
- Δ Μακ. 10,17 Ὅταν ἤκουσε τους λόγους αὐτούς ο αἰμοβόρος και εγκληματικὸς και παμμαριώτατος Ἀντίοχος, διέταξε να του ἀποκόψουν την γλῶσσαν.
- Δ Μακ. 10,18 ὁ δὲ ἔφη· κὰν ἀφέλης τὸ τῆς φωνῆς ὄργανον, και σιωπῶντων ἀκούει ὁ Θεός·
- Δ Μακ. 10,18 Ἐκεῖνος ὁμως ἐπρόφθασε να εἶπη· “και εὐν μου ἀφαίρεσης το ὄργανον της ομιλίας, ο Θεός με ἀκούει, ὅπως ἀκούει και δσους σιωποῦν.
- Δ Μακ. 10,19 ἰδοῦ προκεχάλασαι ἡ γλῶσσα, τέμνε, οὐ γὰρ παρὰ τοῦτο τὸν λογισμὸν ἡμῶν γλωσσοτομήσεις.
- Δ Μακ. 10,19 Ἰδοῦ, ἔχει βγη ἔξω η γλῶσσα μου και κόψε αὐτήν. Δεν ημπορεῖς βεβαίως μαζὴ με αὐτήν να κόψης σαν την γλῶσσαν και τον λογισμὸν.
- Δ Μακ. 10,20 ἡδέως ὑπὲρ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ τὰ τοῦ σώματος μέλη ἀκρωτηριαζόμεθα.
- Δ Μακ. 10,20 Με πολλὴν ευχαρίστησιν δεχόμεθα ἀκρωτηριασμὸν των μελῶν του σώματός μας χάριν του θείου νόμου.
- Δ Μακ. 10,21 σὲ δὲ ταχέως μετελεύεται ὁ Θεός, τὴν γὰρ τῶν θείων ὕμνων μελωδὸν γλῶτταν ἐκτέμνεις,
- Δ Μακ. 10,21 Σε ὁμως ταχέως θα καταδιώξη ο Θεός, διότι ἀποκόπτεις την γλῶσσαν, η οἱποῖα ψάλλει τας μελωδίας των θείων ὕμνων”.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 11

- Δ Μακ. 11,1 Ὡς δὲ και οὗτος ταῖς βασάνοις κατακισθεὶς ἐναπέθανεν, ὁ πέμπτος παρεπήδησε λέγων·
- Δ Μακ. 11,1 Ἀμέσως μόλις και αὐτὸς ἀπέθανεν εν μέσω σκληρότατου βασανισμοῦ, ὠρμησεν ο πέμπτος στον χῶρον του μαρτυρίου λέγων·
- Δ Μακ. 11,2 οὐ μέλλω, τύραννε, πρὸς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς βασανισμὸν παραιτεῖσθαι,
- Δ Μακ. 11,2 “δεν πρόκειται, τύραννε, να παραιτηθῶ ἀπὸ τον, χάριν της ἀρετῆς, βασανισμὸν.
- Δ Μακ. 11,3 αὐτὸς δ’ ἀπ’ ἐμαυτοῦ παρήλθον, ὅπως κάμὲ κατακτείνας περὶ πλειόνων ἀδικημάτων ὀφειλήσης τῇ οὐρανίῳ δίκη τιμωρίαν.
- Δ Μακ. 11,3 Ἠλθον ἐδὼ ο ἴδιος αυτοπροαιρέτως, δια να φονεύσης και ἐμὲ και να γίνης ἐτσι ἐνοχος τιμωρίας ἀπὸ την θείαν δίκην δια περισσότερα ἀδικήματα.
- Δ Μακ. 11,4 ὧ μισάρετε και μισάνθρωπε, τί δράσαντας ἡμᾶς τοῦτον πορθεῖς τὸν τρόπον;
- Δ Μακ. 11,4 Ἐχθρὲ της ἀρετῆς και τα ἀνθρώπων, τι ἐπράξαμεν και μας φονεύεις κατ’ αὐτὸν τον τρόπον;
- Δ Μακ. 11,5 ἢ κακὸν σοι δοκεῖ ὅτι τὸν πάντων κτίστην εὐσεβοῦμεν και κατὰ τὸν ἐνάρετον αὐτοῦ ζῶμεν νόμον;
- Δ Μακ. 11,5 Θεωρεῖς κακὸν ὅτι ἀποδίδομεν λατρείαν στον κτίστην των ὄλων και ρυθμιζομεν την ζωη μας σύμφωνα με τον ηθικὸν νόμον του;
- Δ Μακ. 11,6 ἀλλὰ ταῦτα τιμῶν, οὐ βασάνων ἐστὶν ἄξια.
- Δ Μακ. 11,6 Τούτο ὁμως εἶναι ἀξιον τιμῆς και ὄχι βασανισμῶν.
- Δ Μακ. 11,7 εἴπερ ἦσθάνου ἀνθρώπου πόθον και ἐλπίδα εἶχες παρὰ Θεῷ σωτηρίου·
- Δ Μακ. 11,7 Ἐὐν εἶχες ἀνθρώπινα αισθήματα, θα εἶχες πόθον και ἐλπίδαν εὐρης σωτηρίας εκ μέρους του Θεοῦ.
- Δ Μακ. 11,8 νυνὶ δὲ ἀλλότριος ὢν Θεοῦ πολεμεῖς τοὺς εὐσεβοῦντας εἰς τὸν Θεόν.
- Δ Μακ. 11,8 Συ ὁμως εἶσαι ἐχθρὸς του Θεοῦ και πολεμεῖς τους ἀποδίδοντας εις αὐτὸν σεβασμὸν”.
- Δ Μακ. 11,9 τοιαῦτα δὲ λέγοντα οἱ δορυφόροι δῆσαντες αὐτὸν εἶλκον ἐπὶ τὸν καταπέλτην,

- Δ Μακ. 11,9 Ενῶ ὠμιλοῦσε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱ στρατιῶται τὸν ἔδεσαν καὶ τὸ ἔσυραν πρὸς τὸν καταπέλτην.
- Δ Μακ. 11,10 ἔφ' ὃν δῆσαντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ταῦτα ποδάγρας σιδηραῖς ἐφαρμόσαντες τὴν ὄσφυν αὐτοῦ περὶ τροχιάϊον σφῆνα κατέκαμψαν, περὶ ὃν ὅλος περὶ τὸν τροχὸν σκορπίου τρόπον ἀνακλώμενος ἐξεμελίετο.
- Δ Μακ. 11,10 Αφοῦ τὸν ἔδεσαν ἐπάνω εἰς αὐτὸν, τὸν ἠνάγκασαν νὰ κάμψῃ τὰ γόνατα προσαρμόζοντες τοὺς πόδας του εἰς σιδηράς ποδάγρας. Ἐλύγισαν δε καὶ τὴν μέσην τοῦ γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονα τοῦ τροχοῦ. Αὐτὸ λυγισμένος γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονα κατ' τὸν τρόπον τοῦ σκορπιού, ἠσθάνθη νὰ ἀποκόπτονται τὰ μέλη του.
- Δ Μακ. 11,11 κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τὸ πνεῦμα στενοχωρούμενος καὶ τὸ σῶμα ἀγχόμενος,
- Δ Μακ. 11,11 Εἰς αὐτὴν τὴν ὀδυνηρὰν καὶ ἀγχώδη τόσον δια τὸ πνεῦμα ὅσον καὶ δια τὸ σῶμα θέσιν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ λέγῃ·
- Δ Μακ. 11,12 καλὰς, ἔλεγεν, ἄκων, ᾧ τύραννε, χάριτας ἡμῖν χαρίζῃ διὰ γενναιοτέρων πόνων ἐπιδείξασθαι παρέχων τὴν εἰς τὸν νόμον ἡμῶν καρτερίαν. -
- Δ Μακ. 11,12 “χωρὶς νὰ θέλῃς, τύραννε, μας προσφέρῃς ωραίαν ἐκδούλευσιν, διότι παρέχεις εἰς ἡμᾶς ευκαιρίαν νὰ δεῖξωμεν τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἀφοσιώσιν μας στὸν Νόμον μας δια μέσου πόνων ἰσχυροτέρων”.
- Δ Μακ. 11,13 Τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου, ὁ ἔκτος ἦγετο μειρακίσκος, ὃς πυνθανομένου τοῦ τυράννου εἰ βούλοιο φαγῶν ἀπολύεσθαι, ὁ δὲ ἔφη·
- Δ Μακ. 11,13 Ἐπειτα ἀπὸ τὸ τέλος καὶ τούτου ἐφέρετο ὁ ἔκτος νεανίσκος, ὁ ὁποῖος εἰς ἐρώτησιν τοῦ τυράννου, ἀν ἠθέλε νὰ φάγῃ καὶ ἐλευθερωθῇ ἀπήντησεν·
- Δ Μακ. 11,14 ἐγὼ τῇ μὲν ἡλικίᾳ τῶν ἀδελφῶν μου εἰμι νεώτερος, τῇ δὲ διανοίᾳ ἡλικιώτης·
- Δ Μακ. 11,14 “ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν εἰμαι βεβαίως ἐγὼ νεώτερος ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μου, κατὰ τὰς πεποιθήσεις ὁμῶς εἰμαι συνηλικιώτης τῶν.
- Δ Μακ. 11,15 εἰς τὰ αὐτὰ γὰρ καὶ γεννηθέντες καὶ τραφέντες, ὑπὲρ τῶν αὐτῶν καὶ ἀποθνήσκειν ὀφείλομεν ὁμοίως·
- Δ Μακ. 11,15 Καὶ ἀφοῦ ἐγεννήθημεν καὶ ἀνετράφημεν με τὰς αὐτὰς ἀρχάς, πρὸς χάριν αὐτῶν τῶν ἀρχῶν ὀφείλομεν ἐξ ἴσου καὶ νὰ ἀποθάνωμεν.
- Δ Μακ. 11,16 ὥστε εἰ σοὶ δοκεῖ βασανίζειν μὴ μιαιοφαγοῦντα, βασάνιζε.
- Δ Μακ. 11,16 Ὡστε ἀν θεωρῆς καλὸ νὰ με βασανίζῃς, ἐπειδὴ δὲν τρώω ἀκάθαρτα, βασάνιζέ με”.
- Δ Μακ. 11,17 ταῦτα αὐτὸν εἰπόντα παρήγον ἐπὶ τὸν τροχόν,
- Δ Μακ. 11,17 Ὡταν εἶπεν αὐτοὺς τοὺς λόγους, τὸν οδήγησαν στὸν τροχόν
- Δ Μακ. 11,18 ἔφ' οὗ κατατεινόμενος ἐκμελῶς καὶ ἐκσπονδυλιζόμενος ὑπεκαίετο.
- Δ Μακ. 11,18 καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸν ἐτέντωσαν μέχρι ἐξαρθρώσεως τῶν μελῶν καὶ ἀποσπάσεως τῶν σπονδύλων, ἐνὸ συγχρόνως ἐκαίετο ἀπὸ τὸ κάτωθεν αὐτοῦ πυρ
- Δ Μακ. 11,19 καὶ ὀβελίσκους δὲ ὀξεῖς πυρώσαντες, τοῖς νώτοις προσέφερον καὶ τὰ πλευρὰ διαπείραντες αὐτοῦ τὰ σπλάγχνα διέκαιον.
- Δ Μακ. 11,19 Αφοῦ δε ἐπύρωσαν καὶ σούβλας ἀιχηρῆς ἕκαιον τὰ νῶτα του καὶ διαπεράσαντες τὰς πλευράς του με αὐτὰς κατέκαια τὰ σπλάγχνα του.
- Δ Μακ. 11,20 ὁ δὲ βασανιζόμενος, ᾧ ἱεροπρεποῦς ἀγῶνος, ἔλεγεν, ἔφ' ὃν διὰ τὴν εὐσέβειαν εἰς γυμνασίαν πόνων ἀδελφοὶ τοσοῦτοι κληθέντες οὐκ ἐνικήθημεν.
- Δ Μακ. 11,20 Ἐν τῷ μέσω ὁ τῶν βασάνων τοῦ ἔλεγεν· “ὦ ἱερώτατε ἀγῶν, εἰς αὐτὸν δια τὴν πίστιν μας πόσο ἀδελφοὶ ἐκλήθημεν νὰ δοκιμασθῶμεν εἰς τοὺς πόνους καὶ δὲν ἐνικήθημεν!
- Δ Μακ. 11,21 ἀνίκητος γὰρ ἐστίν, ᾧ τύραννε, ἡ εὐσεβῆς ἐπιστήμη.
- Δ Μακ. 11,21 Διότι εἶναι ἀνίκητον, τύραννε, τὸ εὐσεβὲς φρόνημα.
- Δ Μακ. 11,22 καλοκάγαθία καθωπλισμένος τεθνήξομαι μὲν κάγῳ μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου,
- Δ Μακ. 11,22 Ὡπλισμένος με τὴν ἀρετὴν θὰ ἀποθάνω καὶ ἐγὼ μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς μου.
- Δ Μακ. 11,23 σὺ δέ, ᾧ τύραννε, μέγαν σοὶ προσλαβὼν καὶ αὐτὸς τιμωρόν, καινουργέ τῶν βασάνων καὶ πολέμει τῶν ἀληθῶς εὐσεβούντων
- Δ Μακ. 11,23 Σὺ ὁμῶς, τύραννε, ἐφευρέτα βασανιστηρίων καὶ ἐχθρὲ τῶν γνησίων πιστῶν, θὰ ἀποθάνῃς ἐπισύρων σου ὁ ἴδιος δια τὸν εαυτὸν σου μέγαν τιμωρόν.
- Δ Μακ. 11,24 ἔξ μεράκια καταλελύκαμέν σου τὴν τυραννίδα·
- Δ Μακ. 11,24 Ἐξ μικροῦ νέου ἔχομεν καταλύσει καὶ ἐξευτελίσει τὴν τυραννικὴν ἐξουσίαν σου.
- Δ Μακ. 11,25 τὸ γὰρ μὴ δυνηθῆναι σε μεταπεῖσαι τὸν λογισμὸν ἡμῶν μήτε βιάσασθαι πρὸς τὴν μιαιοφαγίαν οὐ κατὰ λυσίς ἐστὶ σου;
- Δ Μακ. 11,25 Διότι τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἠμπόρεσες νὰ μεταπείσῃς τὸν λογισμὸν μας καὶ νὰ μας ἀναγκάσῃς εἰς τὴν γεῦσιν τῶν ἀκαθάρτων τροφῶν δὲν ἀποτελεῖ τούτο κατάλυσιν τῆς ἐξουσίας σου;
- Δ Μακ. 11,26 τὸ πῦρ σου ψυχρὸν ἡμῖν, καὶ ἄπονοι οἱ καταπέλται, καὶ ἀδύνατος ἡ βία σου.
- Δ Μακ. 11,26 Τὸ πυρ, πὺν ἀναφες ἐναντίον μας, εἶναι δροσερόν δι' ἡμᾶς, ἀνώδυνοι εἶναι οἱ καταπέλται σου, ἀνίσχυρη ἡ βία σου.
- Δ Μακ. 11,27 οὐ γὰρ τυράννου, ἀλλὰ θείου νόμου προεστήκασιν ἡμῶν οἱ δορυφόροι· διὰ τοῦτο ἀνίκητον ἔχομεν τὸν

λογισμόν.

Δ Μακ. 11,27 Δεν μας απειλούν οι δορυφόροι του τυράννου, διότι παραστέκουν κοντά μας οι δορυφόροι του θείου Νομου. Δια τούτο ἔχομεν ανικητον το φρόνημα”.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 12

- Δ Μακ. 12,1 Ὡς δὲ καὶ οὗτος μακαρίως ἐναπέθανε καταβληθεὶς εἰς λέβητα, ὁ ἔβδομος παρεγίνετο πάντων νεώτερος.
- Δ Μακ. 12,1 Ὅταν δε καὶ αὐτὸς ἔλαβε μακάριον θάνατον ριφθεὶς εἰς λέβητα, ἐφθασεν ὁ ἔβδομος, ὁ νεώτερος ἀπὸ ὅλους.
- Δ Μακ. 12,2 ὄν κατοικτειρήσας ὁ τύραννος, καίπερ δεινῶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κακισθεὶς, ὁρῶν ἤδη τὰ δεσμὰ περικείμενον,
- Δ Μακ. 12,2 Ἡσθάνθη ὁμῶς ὁ τύραννος δι' αὐτὸν μεγάλην εὐσπλαγχνίαν, μολονότι εἶχεν ὑποστή ἐκ μέρους τῶν ἀδελφῶν του φοβερόν ἐξευτελισμόν.
- Δ Μακ. 12,3 πλησιέστερον αὐτὸν μετεπέμψατο καὶ παρηγορεῖν ἐπειρᾶτο λέγων·
- Δ Μακ. 12,3 Καὶ βλέπων αὐτὸν δεμένον τον ἐκάλεσε πιο κοντά του καὶ προσπαθοῦσε να τον πείσῃ λέγων·
- Δ Μακ. 12,4 τῆς μὲν τῶν ἀδελφῶν σου ἀπονοίας τὸ τέλος ὀρᾶς· διὰ γὰρ ἀπειθειαν στρεβλωθέντες τεθνήκασι· σὺ δὲ, εἰ μὲν μὴ πεισθεῖς, τάλας βασανισθεὶς καὶ αὐτὸς τεθνήξῃ πρὸ ὥρας.
- Δ Μακ. 12,4 “βλέπεις, ποῖον πῆρξε το τέλος τῆς ανοησίας τῶν ἀδελφῶν σου. Ἐξ αἰτίας τῆς ἀνυπακοῆς τῶν ἀπεθαναν βασανισθέντες. Ἀλλὰ καὶ σὺ, δυστυχισμένε, ἀν δὲν ὑπακούσης, θα ἀποθάνῃς καὶ ὁ ἴδιος, πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα σου, ἀφοῦ προηγουμένως βασανισθῆς.
- Δ Μακ. 12,5 πεισθεὶς δὲ φίλος ἔσῃ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀφηγήσῃ πραγμάτων.
- Δ Μακ. 12,5 Ἀν ὁμῶς ὑπακούσης, θα γίνῃς, ἀγαπητὸς μου καὶ θα λάβῃς ἡγεμονικὸν ἀξίωμα εἰς τὴν διοίκησιν του κράτους μου”.
- Δ Μακ. 12,6 καὶ ταῦτα παρακαλῶν, τὴν μητέρα τοῦ παιδὸς μετεπέμψατο, ὅπως αὐτὴν ἐλέησας τοσοῦτων υἱῶν στερηθεῖσαν παρορμήσειεν ἐπὶ τὴν σωτήριον εὐπειθειαν τὸν περιλειπόμενον.
- Δ Μακ. 12,6 Καὶ ἐνὸς τὸν συνεβούλευεν ἔτσι, ἐκάλεσε τὴν μητέρα του παιδιοῦ με τὴν ἐλπίδα, ὅτι αὐτὴ θα λυπηθῇ τον εαυτὸν τῆς, που ἔχασε τόσα τέκνα, καὶ θα παρορμήσῃ το ἀπομένον εἰς αὐτὴν τέκνον να ὑπακούσῃ, δια να σωθῇ ἀπὸ τον βασανισμόν.
- Δ Μακ. 12,7 ὁ δὲ τῆς μητρὸς τῆ ἑβραϊδὶ φωνῇ προτρεψαμένης αὐτὸν (ὡς ἐροῦμεν μετὰ μικρὸν ὕστερον), ἀπολύσατέ με, φησὶν·
- Δ Μακ. 12,7 Αὐτὸς ὁμῶς ἔπειτα ἀπὸ τὴν προτροπὴν, τὴν ὁποῖαν του ἔκαμε ἡ μητέρα του εἰς τὴν ἐβραϊκὴν γλῶσσαν, (καὶ δια τὴν ὁποῖαν θα ομιλήσωμεν ἀμέσως κατόπιν), εἶπε· “λύσατε τα δεσμὰ μου,
- Δ Μακ. 12,8 εἶπω τι τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ φίλοις πᾶσι.
- Δ Μακ. 12,8 διότι ἔχω να ἀναφέρω κάτι στον βασιλέα καὶ εἰς ὅλους τοὺς φίλους, που εἶναι κοντά του”.
- Δ Μακ. 12,9 καὶ ἐπιχαρέντες ὁ τε βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μάλιστα ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ παιδὸς ταχέως ἔλυσαν αὐτόν.
- Δ Μακ. 12,9 Ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ γύρω του ἐχάρησαν πάρα πολὺ δια τὴν δῆλωσιν αὐτὴν του παιδιοῦ καὶ τον ἔλυσαν ἀμέσως.
- Δ Μακ. 12,10 καὶ δραμῶν ἐπὶ πλησίον τῶν τηγάνων ἔφη·
- Δ Μακ. 12,10 Ἄφου τότε αὐτὸς ἔτρεξε πλησίον εἰς τα τηγάνια του βασανισμοῦ ἐφωναξε·
- Δ Μακ. 12,11 ἀνόσιε, φησὶν, καὶ πάντων τῶν πονηρῶν ἀσεβέστατε τύραννε, οὐκ ἠδέσθῃς παρὰ τοῦ Θεοῦ λαβὼν τὰ ἀγαθὰ καὶ τὴν βασιλείαν τοὺς θεράποντας αὐτοῦ κατακτεῖναι καὶ τοὺς εὐσεβεῖας ἀσκητὰς στρεβλώσαι;
- Δ Μακ. 12,11 “ἀνόητε καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς φαῦλους ἀσεβέστατε τύραννε, δὲν ἠσθάνθῃς ἐντροπὴν μολονότι ἔλαβες πάρα του Θεοῦ τα πλούτη καὶ τὴν βασιλείαν, να φονεύσης του ὑπηρέτας του καὶ να υποβάλῃς εἰς μαρτύρια τοὺς τηρητὰς τῆς εὐσεβείας;
- Δ Μακ. 12,12 ἀνθ' ὧν ταμιεύσεται σε ἡ θεία δίκη πυκνοτέρῳ καὶ αἰωνίῳ πυρὶ καὶ βασάνοις, αἱ εἰς ὄλον τὸν αἰῶνα οὐκ ἀνήσουσι σε.
- Δ Μακ. 12,12 Δια τούτο σε προορίζει ἡ θεία δίκη δια σφοδρότερον πυρὶ καὶ αἰώνιον καὶ δια βασανιστήρια, που δὲν θα σε ἀφήσουν εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας.
- Δ Μακ. 12,13 οὐκ ἠδέσθῃς ἄνθρωπος ὢν, θηριωδέστατε, τοὺς ὁμοιοπαθεῖς καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονότας στοιχείων γλωττοτομήσαι καὶ τοῦτον κατακίσας τὸν τρόπον βασανίσαι;
- Δ Μακ. 12,13 Σὺ, που, ἐνὸς εἶσαι ἄνθρωπος, ἔγινες ἀγριώτατον θηρίον δὲν ἠσθάνθῃς ἐντροπὴν να κόψῃς τὴ γλῶσσαν, να βασανῆς καὶ να κακοποιήσῃς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνθρώπους ὁμοίους σου, που ἔχουν πλασθῇ με το αὐτὰ υλικά στοιχεία;
- Δ Μακ. 12,14 ἀλλ' οἱ μὲν εὐγενῶς ἀποθανόντες ἐπλήρωσαν τὴν εἰς τὸν Θεὸν εὐσέβειαν,
- Δ Μακ. 12,14 Ἀλλ' ἐκεῖνο μεν ὠλοκλήρωσαν τὴν εὐσέβειαν πρὸς το Θεὸν με τον ευγενή θάνατόν των.
- Δ Μακ. 12,15 σὺ δὲ κακὸς κακῶς οἰμώξεις τοὺς τῆς ἀρετῆς ἀγωνιστὰς ἀναίτιως ἀποκτείνας.

- Δ Μακ. 12,15 Σὺ ὁμῶς, κακὸς καθὼς εἶσαι, θὰ θρηνήσῃ κακῶς, διότι ἐφόνευσες ἀδίκως τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἀθλητάς τῆς ἀρετῆς”.
- Δ Μακ. 12,16 ὄθεν καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκειν μέλλων ἔφη·
- Δ Μακ. 12,16 Τέλος ἐνὸς ἐπρόκειτο νὰ ἀποθάνῃ καὶ αὐτὸς συνεπλήρωσε·
- Δ Μακ. 12,17 οὐκ ἀπαυτομολῶ τῆς τῶν ἀδελφῶν μου ἀριστείας·
- Δ Μακ. 12,17 “δεν θὰ γίνω λιποτάκτης στὸν ἀγῶνα, στὸν ὁποῖον ἠρίστευσαν οἱ ἀδελφοί μου·
- Δ Μακ. 12,18 ἐπικαλοῦμαι δὲ τὸν πατρῶον Θεόν, ὅπως ἴλεως γένηται τῷ γένει μου.
- Δ Μακ. 12,18 παρακαλῶ ἐπὶ πλεόν τον Θεόν των πατέρων μου νὰ φανῆ εὐσπλαγχνος στὸ ἔθνος μου
- Δ Μακ. 12,19 σὲ δὲ καὶ ἐν τῷ νῦν βίω καὶ θανάτῳ τιμωρήσεται.
- Δ Μακ. 12,19 Σὲ ὁμῶς καὶ εἰς τὴν παρούσαν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν θὰ τιμωρήσῃ ὁ Θεός”.
- Δ Μακ. 12,20 καὶ ταῦτα κατευξάμενος, ἑαυτὸν ἔρριψε κατὰ τῶν τηγάνων, καὶ οὕτως ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν.
- Δ Μακ. 12,20 Καὶ ἀφ’ οὗ διετύπωσε τοὺς βαρεῖς αὐτοῦς λόγους ἐρρίφθη μόνος τοῦ εἰς τὰ τηγάνια βασιανισμοῦ καὶ ἐτοίμῳ παρέδωκε τὴν ψυχὴν.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 13

- Δ Μακ. 13,1 Εἰ δὲ τοῖνυν τῶν μέχρι θανάτου πόνων ὑπερεφρόνησαν οἱ ἑπτὰ ἀδελφοί, συνομολογεῖται πανταχόθεν ὅτι αὐτοδέσποτος ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμός.
- Δ Μακ. 13,1 Ἀν λοιπὸν οἱ ἐπτὰ ἀδελφοί περιεφρόνησαν τοὺς θανασίμους αὐτοῦς ἀγῶνας, συνάγεται αὐτὸ ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ὅτι ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς εἶναι κυρίαρχος ἐπὶ των παθῶν.
- Δ Μακ. 13,2 εἰ γὰρ τοῖς πάθει δουλωθέντες ἐμιαροφάγησαν, ἐλέγομεν ἂν τοῦτοις αὐτοὺς νενικῆσθαι·
- Δ Μακ. 13,2 Διότι, ἐὰν ἐτρώγαν ἀκαθάρτους τροφάς υποδουλούμενοι εἰς τὰ πάθη, θὰ ἐλέγαμεν ὅτι αὐτοὶ εἶχαν νικηθῆ ἀπὸ αὐτὰ.
- Δ Μακ. 13,3 νυνὶ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τῷ ἐπαινουμένῳ παρὰ Θεῷ λογισμῷ περιεγένετο τῶν παθῶν.
- Δ Μακ. 13,3 Εἰς τὴν πραγματικότητα ὁμῶς δεν συμβαίνει αὐτό, ἀλλὰ με τὸν λογισμὸν, τὸν ὁποῖον ἐπαινεῖ ὁ Θεὸς ἐνίκησαν τὰ πάθη.
- Δ Μακ. 13,4 ὧν οὐκ ἔστι παριδεῖν τὴν ἡγεμονίαν τῆς διανοίας· ἐπεκράτησαν γὰρ καὶ πάθους καὶ πόνων.
- Δ Μακ. 13,4 Εἰς τὴν περίπτωσιν των ἐπτὰ ἀδελφῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ παραβλέψωμεν τὴν ἡγεμονίαν τῆς διανοίας. Ἀνεδείχθησαν αὐτοὶ νικηταὶ καὶ τοῦ πάθους καὶ των βασάνων.
- Δ Μακ. 13,5 πῶς οὖν οὐκ ἔστι τοῦτοις τὴν τῆς εὐλογιστίας παθοκρατορίαν ὁμολογεῖν, οἱ τῶν μὲν διὰ πυρὸς ἀλγηδόνων οὐκ ἐπεστράφησαν;
- Δ Μακ. 13,5 Πῶς, λοιπὸν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἀναγναρίσωμεν εἰ αὐτοὺς κυριαρχίαν τοῦ ὀρθοῦ λογισμοῦ ἐπὶ των παθῶν, εἰς αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι δε ἀπέφυγον τοὺς πόνους, που προκαλεῖ τὸ πῦρ;
- Δ Μακ. 13,6 καθάπερ γὰρ προβλήτες λιμένων πύργοι τὰς τῶν κυμάτων ἀπειλὰς ἀνακόπτοντες γαληνὸν παρέχουσι τοῖς εἰσπλέουσι τὸν ὄρμον,
- Δ Μακ. 13,6 Ὅπως οἱ κυματοθραύσται στους λιμένας ἀνακόπτουν τὰς ἀπειλὰς τῆς θαλάσσης καὶ ἐξασφαλίζουν γαλήνιον προσόρμησιν εἰς ὅσους εἰσέρχονται,
- Δ Μακ. 13,7 οὕτως ἡ ἐπτάπυργος τῶν νεανίσκων εὐλογιστία τὸν τῆς εὐσεβείας ὀχυρώσασα λιμένα τῶν παθῶν ἐνίκησεν ἀκολασίαν.
- Δ Μακ. 13,7 ἐτοίμῳ καὶ ὁ ἐπτάπυργος καλὸς λογισμὸς αὐτῶν των νέων, ἀφ’ οὗ ἐξησφάλισε τὸν λιμένα τῆς εὐσεβείας, ἐνίκησε τὴν ἀχολασίαν των παθῶν.
- Δ Μακ. 13,8 ἱερὸν γὰρ εὐσεβείας στήσαντες χορὸν παρεθάρσυνον ἀλλήλους λέγοντες·
- Δ Μακ. 13,8 Ἀφ’ οὗ, δηλαδή, ἐστήσαν τὸν ἱερὸν χορὸν τῆς πίστεως, ἐνεθάρρυναν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον λέγοντες·
- Δ Μακ. 13,9 ἀδελφικῶς ἀποθάνοιμεν ἀδελφοί περὶ τοῦ νόμου· μιμησώμεθα τοὺς τρεῖς τοὺς ἐπὶ τῆς Ἀσσυρίας νεανίσκους, οἱ τῆς ἰσοπάλιδος καμίνου κατεφρόνησαν.
- Δ Μακ. 13,9 “Ἄς ἀποθάνωμεν, ἀδελφοί, ἀδελφικῶς, πρὸς χάριν τοῦ Νομοῦ, ἄς μιμηθῶμεν τοὺς τρεῖς παῖδας, που ἤθλησαν εἰς τὴν Ἀσσυρίαν. Ἐκεῖνοι περιεφρόνησαν τὴν ἰδίαν φοβερὰν κάμινον.
- Δ Μακ. 13,10 μὴ δειλανδρήσωμεν πρὸς τὴν τῆς εὐσεβείας ἀπόδειξιν.
- Δ Μακ. 13,10 Ἄς μὴ φανώμεν ἄνδρες δειλοὶ εἰς τὴν διακήρυξιν τῆς εὐσεβείας”!
- Δ Μακ. 13,11 καὶ ὁ μὲν, θάρρει, ἀδελφέ, ἔλεγε· ὁ δὲ, εὐγενῶς καρτέρησον,
- Δ Μακ. 13,11 Ὁ ἕνας ἔλεγε· “θάρρος, ἀδελφέ”· ὁ ἄλλος ὑπόμεινε ὡς γενναῖος.
- Δ Μακ. 13,12 ὁ δὲ, καταμνησθεὶς ἔλεγε· μνήσθητε πόθεν ἐστὲ ἢ τίνος πατρὸς χειρὶ σφαγιασθῆναι διὰ τὴν εὐσεβείαν ὑπέμεινε Ἰσαάκ.
- Δ Μακ. 13,12 Ὁ τρίτος ἔφερε ζωηρὰ εἰς τὴν μνήμην τοῦ προγονικὰ ἄθλα καὶ ἔλεγε· “ἐνθυμηθῆτε ἀπὸ ποίους κατάγεσθε καὶ

από ποιού πατρός χέρι είχε δεχθή, δια λόγους ευσεβείας να σφαγιασθή ο Ισαάκ”!

Δ Μακ. 13,13

εἷς δὲ ἕκαστος καὶ ἀλλήλους ὁμοῦ πάντες ἐφορῶντες φαιδροὶ καὶ μάλα θαρράλεοι, ἑαυτοὺς, ἔλεγον, τῷ Θεῷ ἀφιερῶσωμεν ἕξ ὅλης τῆς καρδίας τῷ δόντι τὰς ψυχὰς καὶ χρῆσωμεν τῇ περι τὸν νόμον φυλακῆ τὰ σώματα.

Δ Μακ. 13,13

Ο καθένας δε και ὅλοι μαζί παρατηροῦντες τους αδελφούς των, χαρούμενοι και γεμάτοι θάρρος ἔλεγαν· “ας αφιερώσωμεν τας ψυχὰς μας στον Θεόν, που μας τας ἔδωσε. Και ας διαθέσωμεν τα σώματά μας δια την τήρησιν του Νομου.

Δ Μακ. 13,14

μὴ φοβηθῶμεν τὸν δοκοῦντα ἀποκτείνειν τὸ σῶμα·

Δ Μακ. 13,14

Ἀς μη φοβηθῶμεν εκείνον, που ἔχει πάρει την ἀπόφασιν να θανατώσῃ το σῶμα.

Δ Μακ. 13,15

μέγας γὰρ ψυχῆς ἀγὼν καὶ κίνδυνος ἐν αἰωνίῳ βασάνῳ κείμενος τοῖς παραβάσι τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.

Δ Μακ. 13,15

Διότι εἶναι μέγας ο ἀγὼν δια την ψυχὴν, ὅπως ἐπίσης μέγας εἶναι και ο κίνδυνος, που αναμένει εἰς τα αἰώνια βασανιστήρια αὐτοῦς, που παραβαίνουν την ἐντολὴν του Θεοῦ.

Δ Μακ. 13,16

καθοπισθῶμεθα τοιγαροῦν τῇ τοῦ θείου λογιμοῦ παθοκρατορίᾳ.

Δ Μακ. 13,16

Ἀς οπλισθῶμεν, λοιπόν, με την κυριαρχίαν του θείου λογιμοῦ ἐπὶ τὰ πάθη.

Δ Μακ. 13,17

οὕτως γὰρ θανόντας ἡμᾶς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ ὑποδέχονται εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν καὶ πάντες οἱ πατέρες ἐπαιέσουσι.

Δ Μακ. 13,17

Διότι ὅταν ἀποθάνωμεν κατ' αὐτὸν τον τρόπον, θα μας υποδεχθῶντο στους κόλπους των ο Ἀβραάμ, ο Ἰσαάκ και το Ἰακώβ και θα μας ἐπαιέσουν ὅλοι οὖι πρόγονοὶ μας”.

Δ Μακ. 13,18

καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἀποσπασμένων αὐτῶν ἀδελφῶν ἔλεγον οἱ περιλειπόμενοι· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀδελφέ, μηδὲ ψεύσῃ τοὺς προαποθανόντας ἡμῶν ἀδελφούς,

Δ Μακ. 13,18

Εἰς τον καθένα δε ἀπὸ τους αδελφούς, ο ὁποῖος ἀπεσπάτο ἀπὸ το σύμπλεγμα των, ἔλεγαν ὅσοι ἀπέμεναν ζωντανοὶ· “αδελφέ μας, μη μας ,εντροπιάσῃς, μήτε να ἀρνηθῆς τους αδελφούς μας, που ἀπέθανον προ ολίγου”.

Δ Μακ. 13,19

οὐκ ἀγνοεῖτε δὲ τὰ τῆς ἀδελφότητος φίλτρα, ἅπερ ἡ θεία καὶ πάνσοφος πρόνοια διὰ τῶν πατέρων τοῖς γενομένοις ἐμέρισε καὶ διὰ τῆς μητρῶας φυτεῦσασα γαστρὸς,

Δ Μακ. 13,19

Δεν σας εἶναι βεβαίως ἀγνωστον το ἀδελφικὸν φίλτρον, το ὁποῖον η θεία και πάνσοφος πρόνοια ἐμοίρασε δια των πατέρων εἰς τα τέκνα και ἐφύτευσεν ἐντος των ψυχῶν των δια μέσου των μητρικῶν σπλάγχων.

Δ Μακ. 13,20

ἐν ἧ τὸν ἴσον ἀδελφοὶ κατοικήσαντες χρόνον καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ πλασθέντες καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἀυξηθέντες καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ψυχῆς τελεσφορηθέντες

Δ Μακ. 13,20

Εἰς αὐτὰ οὖι ἐπτὰ ἀδελφοὶ εἶχον ἀλληλοδιαδόχως κατανοήσῃ ἐπὶ ἴσον χρονικὸν διάστημα και ἐμορφοποιήθησαν και ηυξήθησαν ἀπὸ το ἴδιον αἷμα και ἐτελειοποιήθησαν, ἀφού ἔλαβαν την ἴδιαν ψυχὴν.

Δ Μακ. 13,21

καὶ διὰ τῶν ἴσων ἀποτεχθέντες χρόνων καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν γαλακτοποτοῦντες πηγῶν, ἀφ' ὧν συστρέφονται ἐναγκαλισμάτων φιλάδελφοι ψυχαί·

Δ Μακ. 13,21

Ἐγενήθησαν ἐπειτα ἀπὸ ἴσον χρόνον κυοφορίας και ἐθῆλασαν το γάλα ἀπὸ τας αὐτὰς πηγὰς, ἀπὸ τας ὁποῖας τρέφονται σφικταγκαλιασμένοι φιλάδελφοι ὑπάρξεις.

Δ Μακ. 13,22

καὶ αὔξοντες σφοδρότερον διὰ τῆς συντροφίας καὶ τῆς καθ' ἡμέραν συνηθείας καὶ τῆς ἄλλης παιδείας καὶ τῆς ἡμετέρας ἐν νόμῳ Θεοῦ ἀσκήσεως.

Δ Μακ. 13,22

Και ἀκόμη περισσότερο ἐμεγάλωσαν και ἐμορφώθησαν με την συντροφίαν, με την καθημερινὴν συναναστροφὴν, με την ἄλλην ἀγωγὴν και μόρφωσιν, ὅπως και με την ἰδιαιτέραν γνωστὴ εἰς ἡμὰς ἀσκήσιν στον Νομον του Θεοῦ

Δ Μακ. 13,23

οὕτως δὴ τοῖνυν καθεστηκυίας συμπαθοῦς τῆς φιλαδελφίας, οἱ ἐπτὰ ἀδελφοὶ συμπαθέστερον ἔσχον τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν.

Δ Μακ. 13,23

Ἀφού κατ' αὐτὸν τον τρόπον ἐδέθη ἀκόμη στενώτερον η ἀγάπη των ὡς αδελφῶν, οὖι ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἠσθάνθησαν περισσότερο ἀλληλέγγυον την μεταξύ των ὁμόνοιαν.

Δ Μακ. 13,24

νόμῳ γὰρ τῷ αὐτῷ παιδευθέντες καὶ τὰς αὐτὰς ἐξασκήσαντες ἀρετὰς καὶ τῷ δικαίῳ συντραφέντες βίῳ, μᾶλλον ἑαυτοὺς ἠγάπων.

Δ Μακ. 13,24

Ἐπειδὴ ἐπαιδαγωγήθησαν δηλαδὴ, με τον αὐτὸν Νομον και ἠσκησαν τας αὐτὰς ἀρετὰς και ἀνετράφησα μαζί εἰς ἀτμόσφαιραν δικαίου βίου, ἀγαποῦσαν περισσότερο ο ἕνας τον ἄλλον

Δ Μακ. 13,25

ἢ γὰρ ὁμοζηλία τῆς καλοκάγαθίας ἐπέτεινεν αὐτῶν τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν καὶ ὁμόνοιαν.

Δ Μακ. 13,25

Ο κοινὸς ζήλος δια την ἀρετὴν ἐνίσχυε την μεταξύ των ἀγάπην και ὁμόνοιαν

Δ Μακ. 13,26

σὺν γὰρ τῇ εὐσεβείᾳ ποθεινοτέραν αὐτοῖς κατεσκεύαζον τὴν φιλαδελφίαν.

Δ Μακ. 13,26

Διότι μαζί με την εὐσέβεια η περισσότερο ποθητὴ ἀρετὴ δι' αὐτοὺς ἦτο η ἀδελφικὴ ἀγάπη.

Δ Μακ. 13,27

ἀλλ' ὅμως και περὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς συνηθείας καὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἡθῶν τὰ τῆς ἀδελφότητος αὐτοῖς φίλτρα συναυξόντων, ἀνέσχοντο διὰ τὴν εὐσέβειαν τοὺς ἀδελφούς οἱ ὑπολειμμένοι, τοὺς καταικιζομένους ὀρώντες μέχρι θανάτου βασανιζομένους.

Δ Μακ. 13,27

Ἀλλὰ, μολονότι η φύσις και η συναναστροφή και ο ἐνάρετος βίος ἐνίσχυναν τα φίλτρα της ἀδελφότητος των,

εύρισκαν την δύναμιν, ὥστε ὅσοι κάθε φοράν ἀπέμεναν να βλέπουν με εγκαρτέρησιν τους ακρωτηριασμένους ἀδελφούς των να βασανίζονται μέχρι θανάτου.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 14

- Δ Μακ. 14,1 Προσέτι καὶ ἐπὶ τὸν αἰκισμὸν ἐποτρύνοντες, ὡς μὴ μόνον τῶν ἀλγηδόνων περιφρονῆσαι αὐτούς, ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς τῶν ἀδελφῶν φιλαδελφίας παθῶν κρατῆσαι.
- Δ Μακ. 14,1 Καὶ οὐ μόνον αὐτό· ἀλλὰ καὶ τοὺς παρότρυναν εἰς μαρτύριον, ὥστε οὐ μόνον να περιφρονήσουν αὐτὸ καὶ τὰς ἀλγηδῶνας, ἀλλὰ καὶ να κυριαρχήσουν· καὶ ἐπὶ τοῦ συναισθήματος τῆς στοργῆς πρὸς τοὺς ἀδελφούς.
- Δ Μακ. 14,2 ὧ βασιλέως λογισμοὶ βασιλικώτεροι καὶ ἐλευθέρων ἐλευθερώτεροι.
- Δ Μακ. 14,2 ὦ σκέψεις, βασιλικώτεροι ἀπὸ σκέψεις Βασιλέως καὶ πλέον ἐλευθεραὶ ἀπὸ ἐλευθέρων ἀνθρώπων!
- Δ Μακ. 14,3 ὧ ἱεραὶ καὶ εὐαρμόστου περὶ τῆς εὐσεβείας τῶν ἑπτὰ ἀδελφῶν συμφωνίας.
- Δ Μακ. 14,3 Ὡ ἱερά καὶ εὐάρμοστος συμφωνία περὶ εὐσεβείας τῶν ἑπτὰ ἀδελφῶν!
- Δ Μακ. 14,4 οὐδεὶς ἐκ τῶν ἑπτὰ μειρακίων ἐδειλίασεν οὐδὲ πρὸς τὸν θάνατον ὤκνησεν,
- Δ Μακ. 14,4 Κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ μικροὺς νέους δεν ἐδειλίασεν, οὔτε ἐδίστασε πρὸ τοῦ θανάτου.
- Δ Μακ. 14,5 ἀλλὰ πάντες ὡσπερ ἐπ' ἀθανασίας ὁδὸν τρέχοντες, ἐπὶ τὸν διὰ τῶν βασάνων θάνατον ἔσπευδον.
- Δ Μακ. 14,5 Ἀλλὰ ὅλοι, ὡσάν να ἔτρεχαν ἐπάνω εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀθανασίας, ἔσπευδαν πρὸς τὸν μαρτυρικὸν θάνατον.
- Δ Μακ. 14,6 καθάπερ γὰρ χεῖρες καὶ πόδες συμφώνως τοῖς τῆς ψυχῆς ἀφηγήμασιν κινουῦνται, οὕτως οἱ ἱεροὶ μείρακες ἐκεῖνοι ὡς ὑπὸ ψυχῆς μιᾶς τῆς ἀθανάτου τῆς εὐσεβείας κινούμενοι πρὸς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς συνεφώνησαν θάνατον.
- Δ Μακ. 14,6 Ὅπως τὰ χεῖρα καὶ τὰ πόδια κινουῦνται σύμφωνα με τὰ παρορμήματα τῆς ψυχῆς, ἔτσι καὶ οἱ ἱεροὶ ἐκεῖνοι νέοι, ὡσάν να ἐκινουῦντο ἀπὸ μίαν ψυχὴν, ἀπὸ ἑνὸς κοινόν φρόνημα τῆς ἀθανάτου πίστεως, ἀπεδέχθησαν ὅλοι ἀμοφώνως τὸν πρὸς χάριν αὐτῆς θάνατον.
- Δ Μακ. 14,7 ὧ πανάγιε συμφώνων ἀδελφῶν ἑβδομάς· καθάπερ γὰρ ἑπτὰ τῆς κοσμοποιΐας ἡμέραι περὶ τὴν εὐσέβειαν,
- Δ Μακ. 14,7 Ὡ παναγία ἑπτὰς ὁμοφώνων ἀδελφῶν! Ὅπως ἀναφέρονται εἰς τὴν πίστιν μας ἑπτὰ ἡμέραι τῆς δημιουργίας,
- Δ Μακ. 14,8 οὕτως περὶ τὴν ἑβδομάδα χορευόντες οἱ μείρακες ἐκύκλουν τὸν τῶν βασάνων φόβον καταλύοντες,
- Δ Μακ. 14,8 ἔτσι καὶ οἱ νέοι ἐχώρευαν γύρω ἀπὸ τὴν ἑπτάδα κύκλειον χορὸν καὶ ἀπεδίωκον τὸν φόβον τῶν βασάνων!
- Δ Μακ. 14,9 νῦν ἡμεῖς ἀκούοντες τὴν θλιψὴν τῶν νεανιῶν ἐκείνων φρίττομεν· οἱ δὲ οὐ μόνον ὀρώντες, ἀλλ' οὐδὲ μόνον ἀκούοντες τὸν παραχρῆμα ἀπειλῆς λόγον, ἀλλὰ καὶ πάσχοντες ἐνεκαρτέρου, καὶ τοῦτο ταῖς διὰ πυρὸς ὀδύνας·
- Δ Μακ. 14,9 Ἡμεῖς ἀκούοντες τώρα τὸ φρικτὸν μαρτύριον τῶν νέων ἐκείνων ἀισθανόμεθα φρίκην. Ἐκεῖνοι ὁμῶς ἐδείκνυν ἐγκαρτέρησιν ὄχι μόνον βλέποντες, ὄχι μόνον ἀκούοντες τὴν διαταγὴν, που τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοὺς ἀπειλοῦσε, ἀλλὰ καὶ ὑποφέροντες αὐτὴν καὶ μάλιστα τὰς ὀδύνας τοῦ πυρὸς,
- Δ Μακ. 14,10 ὧν τί ἂν γένοιτο ἐπαλγέστερον; ὀξεῖα γὰρ καὶ σύντομος ἢ τοῦ πυρὸς οὔσα δύναμις ταχέως διέλυε τὰ σώματα. -
- Δ Μακ. 14,10 ἀπὸ τῆς ὁποίας τι ἄλλο ἀλγεινότερον ἢμπορεῖ να γίνῃ; Διότι ἡ δύναμις τοῦ πυρὸς, ὅπως εἶναι σφόδρα καὶ σύντομος, διέλυε ταχέως τὰ σώματα.
- Δ Μακ. 14,11 Καὶ μὴ θαυμαστὸν ἠγεῖσθε, εἰ ὁ λογισμὸς περιεκράτησε τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐν ταῖς βασάνοις, ὅπου γε καὶ γυναικὸς νοῦς πολυτροπωτέρων ὑπερεφρόνησεν ἀλγηδόνων·
- Δ Μακ. 14,11 Καὶ μὴ θεωρεῖτε ἄξιον θαυμασμοῦ, εἰ ὁ λογισμὸς ἐστήριξε τοὺς ἀνδρας ἐκείνους ἐν τῷ μέσω τῶν μαρτυριῶν, ὅπου καὶ γυναικὸς καρδία περιεφρόνησε ποικιλωτέρους πόνους.
- Δ Μακ. 14,12 ἢ μήτηρ γὰρ τῶν ἑπτὰ νεανίσκων ἐκείνων ὑπήνεγκε τὰς ἐφ' ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν τέκνων στρέβλας.
- Δ Μακ. 14,12 Ἡ μητέρα, δηλαδή, τῶν ἑπτὰ ἐκείνων νέων ὑπέφερε τὰς στρεβλώσεις, που ἐφηρμόζοντο στο καθένα ἀπὸ τὰ τέκνα τῆς.
- Δ Μακ. 14,13 θεωρεῖτε δὲ πῶς πολὺπλοκὸς ἐστὶν ἢ τῆς φιλοτεκνίας στοργῆς ἔλκουσα πάντα πρὸς τὴν τῶν σπλάγγνων συμπάθειαν,
- Δ Μακ. 14,13 Βλέπετε, λοιπόν, πόσον πολυμερὴς εἶναι ἡ πρὸς τὰ τέκνα φιλοστοργία, ἡ χρησιμοποιοῦσα τὰ πάντα ἀπὸ συμπάθειαν πρὸς τοὺς καρποὺς τῶν σπλάγγνων.
- Δ Μακ. 14,14 ὅπου γε καὶ τὰ ἄλογα ζῶα ὁμοίαν τὴν εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν γεννώμενα συμπάθειαν καὶ στοργὴν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις,
- Δ Μακ. 14,14 Ἐτσι καὶ τὰ ἄλογα ζῶα ἔχουν ἀγάπην καὶ στοργὴν πρὸς τὰ τέκνα τῶν ὁμοίων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων.
- Δ Μακ. 14,15 καὶ γὰρ τῶν πετεινῶν τὰ μὲν ἡμέρα κατὰ τὰς οἰκίας ὀροφοιτοῦντα προασπίζει τῶν νεοσσῶν,
- Δ Μακ. 14,15 Ἐκ τῶν πτηνῶν π. χ. τὰ ἡμέρα, που ζοῦν εἰς τὰς κατοικίας τῶν ἀνθρώπων, ὑπερασπίζονται τοὺς νεοσσούς των.
- Δ Μακ. 14,16 τὰ δὲ κατὰ τὰς κορυφὰς ὀρέων καὶ φαράγγων ἀπορρώγας καὶ δένδρων ὀπάς καὶ τὰς τούτων ἄκρας

έννοσοποιησάμενα ἀποτίκτει καὶ τὸν προσιόντα κωλύει·

- Δ Μακ. 14,16 Ὅσα δε ζουν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, εἰς τὰς σχισμὰς τῶν βράχων, εἰς τῶν δένδρων τὰς ὀπὰς ἢ τὰς κορυφὰς, κάμνουν ἐκεῖ τὰς φωλεὰς τῶν. Γεννοῦν καὶ ἐμποδίζουσιν, ὅποιον θέλει νὰ πλησίασῃ ἐκεῖ.
- Δ Μακ. 14,17 εἰ δὲ καὶ μὴ δύναντο κωλύειν, περιϊπτάμενα κυκλόθεν αὐτῶν ἀλογοῦντα τῇ στοργῇ, ἀνακαλούμενα τῇ ἰδίᾳ φωνῇ, καθ' ὃν δύναται τρόπον βοηθεῖ τοῖς τέκνοις.
- Δ Μακ. 14,17 Ἀν δε τύχη καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸν ἐμποδίσουσιν, πετοῦν γύρω-γύρω ἀπὸ τὰ μικρὰ τῶν υποφέροντα ἐξ αἰτίας τῆς στοργῆς τῶν. Τὰ καλοῦν με τὰς φωνὰς τῶν καὶ βοηθοῦν τὰ τέκνα τῶν με οἰποιονδήποτε τρόπον ἠμποροῦν.
- Δ Μακ. 14,18 καὶ τί δεῖ τὴν διὰ τῶν ἀλόγων ζώων ἐπιδεικνύειν τὴν πρὸς τὰ τέκνα συμπάθειαν;
- Δ Μακ. 14,18 Καὶ τι χρειάζεται νὰ παρουσιάσωμεν τὴν πρὸς τὰ τέκνα συμπάθειαν τῶν ἀλόγων ζώων;
- Δ Μακ. 14,19 ὅπου γε καὶ μέλισσαι περὶ τὸν τῆς κηρογονίας καιρὸν ἐπαμύνονται τοὺς προσιόντας καὶ καθάπερ σιδήρω τῷ κέντρῳ πλήσσοσι τοὺς προσιόντας τῇ νοσσιᾷ αὐτῶν καὶ ἐπαμύνουσιν ἕως θανάτου;
- Δ Μακ. 14,19 Ὅταν καὶ αἱ μέλισσαι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασκευῆς τῶν κηρήθρων ἀποκρούουσιν τοὺς πλησιάζοντας, καὶ σαν μετὰ σιδερένιο ὄπλον, με τὸ κεντρί τῶν, κτυποῦν τοὺς προσερχομένους εἰς τὴν κυψέλην τῶν καὶ ἀμύνονται μέχρι θανάτου;
- Δ Μακ. 14,20 ἀλλ' οὐχὶ τὴν τοῦ Ἄβραάμ ὁμόψυχον τῶν νεανιῶν μητέρα μετεκίνησε συμπάθεια τῶν τέκνων.
- Δ Μακ. 14,20 Τὴν ἰσόψυχον πρὸς τὸν Ἀβραάμ μητέρα τῶν νέων δὲν ἐκλόνησεν ἢ πρὸς τὰ τέκνα ἀγάπη, ὥστε νὰ καμφθῇ πρὸ τοῦ μαρτυρίου τῶν.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 15

- Δ Μακ. 15,1 Ὡς λογισμὸς τέκνων παθῶν τύραννε καὶ εὐσέβεια μητρὶ τέκνων ποθεινότερα.
- Δ Μακ. 15,1 Ὡς λογισμὸς; Που κυριαρχεῖς ἐπὶ τοῦ μητρικοῦ πάθους πρὸς τὰ τέκνα, καὶ ὡς εὐσέβεια, περισσότερον ποθητὴ εἰς τὴν μητέρα ἀπὸ τὰ τέκνα!
- Δ Μακ. 15,2 μῆτηρ δυοῖν προκειμένων, εὐσεβείας καὶ τῆς τῶν ἑπτὰ υἱῶν σωτηρίας προσκαίρου κατὰ τὴν τοῦ τυράννου ὑπόσχεσιν,
- Δ Μακ. 15,2 Δυὸ πράγματα εἶχεν ἐμπρὸς τῆς μητέρας, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν, πρόσκαιρον ἄλλως τε, σωτηρίαν τῶν ἑπτὰ παιδιῶν τῆς, σύμφωνα με τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ τυράννου.
- Δ Μακ. 15,3 τὴν εὐσέβειαν μᾶλλον ἠγάπησε τὴν σώζουσαν εἰς αἰώνιον ζωὴν κατὰ Θεόν.
- Δ Μακ. 15,3 ἠγάπησεν ὅμως περισσότερον τὴν εὐσέβειαν, πού σώζει εἰς τὴν κατὰ Θεὸν αἰώνιον ζωὴν.
- Δ Μακ. 15,4 Ὡς τίνα τρόπον ἠθολογήσαιμι, φιλότεκνα γονέων πάθη. ψυχῆς τε καὶ μορφῆς ὁμοιότητα εἰς μικρὸν παιδὸς χαρακτήρα θαυμάσιον ἐναποσφραγίζομεν, μάλιστα διὰ τὸ τῶν παθῶν τοῖς γεννηθεῖσι τὰς μητέρας τῶν πατέρων καθεστάναι συμπαθεστέρας.
- Δ Μακ. 15,4 Πῶς νὰ ἐμβαθύνω στο ἦθος καὶ νὰ ἐρμηνεύσω τὸ πάθος τῆς φιλοστοργίας τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα; Τὴν ὁμοιότητα τῆς ψυχῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος ἐγχαράττομεν καὶ ἀποθέτομεν κατὰ θαυμάσιον τρόπον στοῦ μικροῦ παιδιοῦ τὸν χαρακτήρα. Ἀλλὰ αἱ μητέρες γίνονται εἰς τῶν παιδιῶν τῶν συμπαθέστεραι ἀπὸ τοὺς πατέρας διὰ τὴν ἔντασιν ἀκριβῶς τῆς συμπαθείας τῶν πρὸς αὐτά.
- Δ Μακ. 15,5 ὅσφ γὰρ καὶ ἀσθενόψυχοι καὶ πολυγονώτεροι ὑπάρχουσιν αἱ μητέρες, τοσοῦτον μᾶλλον εἰσι φιλοτεκνότεραι.
- Δ Μακ. 15,5 Διότι ὅσον περισσότερον συνδυάζουσιν τὴν ψυχικὴν εὐαισθησίαν καὶ τὴν πολυτεκνίαν αἱ μητέρες, τόσον περισσότερον εἶναι καὶ φοιλότεκνοι.
- Δ Μακ. 15,6 πασῶν δὲ τῶν μητέρων ἐγένετο ἢ τῶν ἑπτὰ παιδῶν μῆτηρ φιλοτεκνότερα, ἥτις ἑπτὰ κυοφορίας τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπιφυτευομένη φιλοστοργίαν
- Δ Μακ. 15,6 Ἀπὸ ὅλας ὅμως τὰς μητέρας ἢ μητέρα τῶν ἑπτὰ αὐτῶν νέων ἀνεδείχθη περισσότερον φιλότεκνος, ἢ ὅποια με ἑπτὰ κυοφορίας ἐπηύξησε τὴν ἐμφυτον φιλοστοργίαν τῆς πρὸς αὐτοὺς
- Δ Μακ. 15,7 καὶ διὰ πολλὰς τὰς καθ' ἕκαστον αὐτῶν ὠδῖνας ἠναγκασμένη τὴν εἰς αὐτοὺς ἔχειν συμπάθειαν,
- Δ Μακ. 15,7 καὶ τρόπον τινὰ ἠναγκάσθη νὰ τρέφῃ συμπάθειαν πρὸς αὐτοὺς καὶ διὰ τοὺς πόνους τοῦ τοκετοῦ, πού ἐδοκίμασε διὰ τὸν καθένα ἀπὸ αὐτοὺς.
- Δ Μακ. 15,8 διὰ τὸν πρὸς τὸν Θεὸν φόβον ὑπερεῖδε τὴν τῶν τέκνων πρόσκαιρον σωτηρίαν.
- Δ Μακ. 15,8 Ἐδειξεν ἐν τούτοις ἀδιαφορίαν διὰ τὴν πρόσκαιρον σωτηρίαν τῶν παιδιῶν τῆς, ἐξ αἰτίας τῆς εὐλαβείας τῆς πρὸς τὸν Θεόν.
- Δ Μακ. 15,9 οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καλοκάγαθίαν τῶν υἱῶν καὶ τὴν πρὸς τὸν νόμον αὐτῶν εὐπίθειαν μείζω τὴν ἐν αὐτοῖς ἔσχε φιλοστοργίαν.
- Δ Μακ. 15,9 Ἐπὶ πλέον δε καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν, πού εἶχαν τὰ παιδιὰ τῆς καὶ διὰ τὴν ὑπακοὴν τῶν στοὺς νόμους ἀπέκτησε μεγαλύτεραν τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλοστοργίαν.

- Δ Μακ. 15,10 δίκαιοι τε γὰρ ἦσαν καὶ σώφρονες καὶ ἀνδρεῖοι καὶ μεγάλωψυχοι καὶ φιλάδελφοι καὶ φιλομήτορες οὕτως, ὥστε καὶ μέχρι θανάτου τὰ νόμιμα φυλάσσοντας πείθεσθαι αὐτῇ.
- Δ Μακ. 15,10 Διότι ἦσαν δίκαιοι σώφρονες, γενναῖοι, μεγάλωψυχοι, φιλάδελφοι, φιλομήτορες τόσο πολύ, ὥστε να υπακούουν εἰς αὐτὴν μέχρι θανάτου κα να φυλάσσουν τας ἐντολὰς του Νομου
- Δ Μακ. 15,11 ἀλλ' ὅμως καίπερ τοσοῦτων ὄντων τῶν περὶ φιλοτεκνίαν εἰς συμπάθειαν ἐλκόντων τὴν μητέρα, ἐπ' οὐδενὸς αὐτῶν τὸν λογισμὸν αὐτῆς αἱ παμποικίλοι βάσανοι ἴσχυσαν μεταστρέψαι,
- Δ Μακ. 15,11 Ἀλλ' ὅμως, ἐνὼ ἦσαν τόσο πολλά τα κίνητρα της φιλοστοργίας που ὠδήγησα την μητέρα στο να συμπάσχη μαζί με τα παιδιά της, δια κανένα ἀπὸ αὐτὰ δεν ἠμπόρεσαν τα πολυειδῆ βασανιστήρια μεταβάλουν τον λογισμὸν της.
- Δ Μακ. 15,12 ἀλλὰ καὶ καθ' ἓνα παῖδα καὶ ὁμοῦ πάντας ἢ μήτηρ ἐπὶ τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας προετρέπετο θάνατον.
- Δ Μακ. 15,12 Ἀλλὰ κάθε παιδί ἰδιαιτέρως και ὅλα μαζί τα προέτρεπεν η μητέρα στον θάνατον ὑπὲρ της εὐσεβείας.
- Δ Μακ. 15,13 ὧ φύσις ἱερά καὶ φίλτρα γονέων καὶ γένεσις φιλόστοργε καὶ τροφεῖα καὶ μητέρων ἀδάμαστα πάθη.
- Δ Μακ. 15,13 Ὡ ἱερά φύσις φίλτρον των γονέων, γέννησις διαποτισμένη ἀπὸ στοργὴν, ανατροφή και συναισθήματα ἀδάμαστα των μητέρων!
- Δ Μακ. 15,14 καθ' ἓνα στρεβλούμενον καὶ φλεγόμενον ὀρῶσα μήτηρ, οὐ μετεβάλλετο διὰ τὴν εὐσέβειαν.
- Δ Μακ. 15,14 Ἐβλεπε το καθένα ἀπὸ τα παιδιά της, να υφίσταται στρεβλώσεις και να καίεται και ἐν τούτοις δεν μετέβαλλε τρόπον· και τούτο χάριν της εὐσεβείας.
- Δ Μακ. 15,15 τὰς σάρκας τῶν τέκνων ἑώρα περὶ τὸ πῦρ τηκομένης καὶ τοὺς τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν δακτύλους ἐπὶ γῆς σπαίροντας καὶ τὰς τῶν κεφαλῶν μέχρι τῶν περὶ τὰ γένεια σάρκας ὥσπερ προσωπεῖα προκειμένης.
- Δ Μακ. 15,15 Ἐβλεπε τας σάρκας των παιδιῶν της να λυώνουν εἰς τας φλόγας του πυρός, τα δάκτυλα των χειρῶν και των ποδῶν να ἀσπαίρου κατά γης και τας σάρκας ἀπὸ την κόμην μέχρι των γενεῶν να προεξέχουν ὡς προσωπεῖον.
- Δ Μακ. 15,16 ὧ πικροτέρων μὲν νῦν μήτηρ πόνων πειρασθεῖσα ἤπερ τῶν ἐπ' αὐτοῖς ὠδίνων.
- Δ Μακ. 15,16 Ὡ μήτηρ, που εδοκίμασες τώρα πικρότερους πόνους ἀπὸ τους πόνους του τοκετού!
- Δ Μακ. 15,17 ὧ μόνη γύναϊ τὴν εὐσέβειαν ὀλόκληρον ἀποκυήσασα.
- Δ Μακ. 15,17 Ὡ μόνη γυναίκα, που ἐγέννησες το σύνολον της εὐσεβείας,
- Δ Μακ. 15,18 οὐ μετέτρεπέ σε πρωτότοκος ἀποπνέων, οὐδὲ δευτερος εἰς σὲ οἰκτρὸν βλέπων ἐν βασάνοις, οὐδὲ τρίτος ἀποψύχων,
- Δ Μακ. 15,18 δεν μετέτρεψε το ἠθὸς σου ο πρωτότοκος παραδίδων την ψυχὴν, οὔτε ο δευτερότοκος που ἐν μέσω των μαρτυριῶν του ἐστρεφε σπαρακτικὸν προς σε το βλέμμα, οὔτε ο τρίτος παραδίδων την ψυχὴν.
- Δ Μακ. 15,19 οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνὸς ἐκάστου θεωροῦσα ταυρηδὸν ἐπὶ τῶν βασάνων ὀρῶντας τὸν ἑαυτῶν αἰκισμὸν καὶ τοὺς μυκτῆρας προσημειούμενους αὐτῶν τὸν θάνατον, οὐκ ἔκλαυσας.
- Δ Μακ. 15,19 Οὔτε εθρήνησες, καθὼς παρατηροῦσες τον καθένα εἰς τα μάτια ατενῶς, καθ' ὃν χρόνον και ἐκεῖνοι εὐρισκόμενοι ἐπάνω εἰς τα ὄργανα του βασανισμοῦ ἐβλεπαν τον σπαραγμὸν του σώματός των, οὔτε ἐκάμφθης βλέπουσα το στόμα των, που προεδήλωνε τον ἐπερχόμενον θάνατόν των.
- Δ Μακ. 15,20 ἐπὶ σαρξὶ τέκνων ὀρῶσα σάρκας τέκνων ἀποκαιόμενας καὶ ἐπὶ χερσὶ χεῖρας ἀποτεμνομένης καὶ ἐπὶ κεφαλαῖς κεφαλὰς ἀποδειροτομουμένης καὶ ἐπὶ νεκροῖς νεκροὺς πίπτοντας καὶ πολυάνδριον ὀρῶσα τῶν τέκνων τὸ χορεῖον διὰ τῶν βασάνων, οὐκ ἐδάκρυσας.
- Δ Μακ. 15,20 Ἀν και ἐβλεπες τας σάρκας των τέκνων σου ἐπάνω εἰς τας σάρκας των ἄλλων τέκνων σου να καίονται, και ἐπάνω εἰς τα χέρια ἄλλα χέρια να κόπτονται και ἐπάνω εἰς τας κεφαλὰς ἄλλας κεφαλὰς να γδέρνονται και να ἀποκόπτονται και ἐπάνω εἰς νεκροὺς να πίπτουν ἄλλοι νεκροί, αν και ἐβλεπες να μετατρέπεται δια των βασανιστηρίων εἰς πολυάνδριον μνήμα ο χορὸς των τέκνων σου, συ δεν ἐδάκρυσες.
- Δ Μακ. 15,21 οὐχ οὕτως σειρήνιοι μελωδῖαι, οὐδὲ κύκνειοι πρὸς φιληκοῖαν φωναὶ τοὺς ἀκούοντας ἐφέλκονται, ὡς τέκνων φωναὶ μετὰ βασάνων μητέρα φωνούντων.
- Δ Μακ. 15,21 Αἱ μελωδῖαι των σειρήνων, τα ἄσματα των κύκνων δεν ἀσκοῦν τόσην ἔλξιν εἰς την ἀκοὴν ἐκείνων, που τα ἀκούουν, ὅσον αἱ φωναὶ των παιδιῶν, τα ὁποῖα ἐν τῷ μέσω των βασάνων των επικαλοῦνται την μητέρα!
- Δ Μακ. 15,22 πηλίκαις καὶ πόσαις τότε ἢ μήτηρ τῶν υἱῶν βασανιζόμενων τροχοῖς τε καὶ καυτηρίοις ἐβασανίζετο βασάνοις;
- Δ Μακ. 15,22 Με πόσον πολλά και μεγάλα βασανιστήρια ἐβασανίζετο τότε η μητέρα, ὅταν τα τέκνα της ὑπέφεραν ἐπάνω στους τροχοὺς και τας ἐσχάρας!
- Δ Μακ. 15,23 ἀλλὰ τὰ σπλάγχχνα αὐτῆς ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς ἐν αὐτοῖς τοῖς πάθεσιν ἀνδρειώσας ἐπέτεινε τὴν πρόσκαιρον φιλοτεκνίαν παριδεῖν.
- Δ Μακ. 15,23 Ἀλλ' ο εὐσεβὴς λογισμὸς ἀνδρειωθεῖς, μέσα ἀκριβῶς εἰς τα βασανιστήρια ἐδυνάμωσε την καρδίαν της, ὥστε να παραβλέψη την πρόσκαιρον προς τα τέκνα στοργὴν.
- Δ Μακ. 15,24 καίπερ ἐπτὰ τέκνων ὀρῶσα ἀπώλειαν καὶ τὴν τῶν στρεβλῶν πολὺπλοκον ποικιλίαν, ἀπάσας ἢ γενναῖα μήτηρ ἐξέλυσε διὰ τὴν πρὸς Θεὸν πίστιν.
- Δ Μακ. 15,24 Ἀν και εἶχε προ των ὀφθαλμῶν της την ἀπώλειαν ἐπτὰ τέκνων και την πολὺπλοκον ποικιλίαν των βασανιστηρίων,

- όλα η γενναία μήτηρ τα υπερέβη χάρις εις την πίστιν της προς τον Θεόν.
- Δ Μακ. 15,25 καθάπερ γάρ έν βουλευτηρίω τῇ ἑαυτῆς ψυχῇ δεινούς ὀρῶσα συμβούλους, φύσιν καὶ γένεσιν καὶ φιλοτεκνίαν καὶ τέκνων στρέβλας,
- Δ Μακ. 15,25 Περικλείει η μητέρα μέσα εις την ψυχὴν της, ὡσάν εις βουλευτήριον, φοβερούς συμβούλους, την φύσιν, την γέννησιν, την στοργὴν προς τα τέκνα και των τέκνων τα βασανιστήρια.
- Δ Μακ. 15,26 δύο ψήφους κρατοῦσα μήτηρ, θανατηφόρον τε καὶ σωτήριον, ὑπὲρ τέκνων
- Δ Μακ. 15,26 Καὶ κρατοῦσα δύο ψήφους, την ψήφον του θανάτου και την ψήφον της σωτηρίας,
- Δ Μακ. 15,27 οὐκ ἐπέγνω τὴν σῶζουσαν ἑπτὰ υἱοὺς πρὸς ὀλίγον χρόνον σωτηρίαν,
- Δ Μακ. 15,27 δεν ἔρριψε προς χάριν των τέκνων της την ψήφον, που θα ἔσωζεν ἐπ' ὀλίγον μόνον χρόνον τους επτά υἱούς,
- Δ Μακ. 15,28 ἀλλὰ τῆς θεοσεβοῦς Ἀβραάμ καρτερίας ἢ θυγάτηρ ἐμνήσθη.
- Δ Μακ. 15,28 ἀλλ' ἔφερεν στον νουν της, η θυγάτηρ αὐτῆ του Ἀβραάμ, την ευσεβὴ καρτερίαν του προπάτορος.
- Δ Μακ. 15,29 ὧ μήτηρ ἔθνους, ἔκδικε τοῦ νόμου καὶ ὑπερασπίστρια τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ διὰ σπλάγχων ἀγῶνος ἀθλοφόρε·
- Δ Μακ. 15,29 Ὡ μητέρα ολοκλήρου ἔθνους, εκδικήτρια του Νομου και πρόμαχε της ευσεβείας, αθλοφόρε στον αγώνα της καρδίας!
- Δ Μακ. 15,30 ὧ ἀρρένων πρὸς καρτερίαν γενναιοτέρα καὶ ἀνδρῶν πρὸς ὑπομονὴν ἀνδρειότερα.
- Δ Μακ. 15,30 Ὡ γενναιότερα, συ ὡς προς την, καρτερίαν ἀπὸ το ἄρρεν φύλον, ανδρειότερα ἀπὸ τους ἄνδρας ὡς προς την υπομονήν!
- Δ Μακ. 15,31 καθάπερ γάρ ἡ Νῶε κιβωτός έν τῷ κοσμοπληθεῖ κατακλυσμῷ κοσμοφοροῦσα καρτερῶς ὑπήνεγκε τοὺς κλύδωνας,
- Δ Μακ. 15,31 Ὅπως η κιβωτός του Νῶε κατὰ τον κατακλυσμόν, που κατέστρεψε τον κόσμον, φέρουσα τον κόσμον, μέσα της, υπέφερε ακλονήτως τα κύματα,
- Δ Μακ. 15,32 οὕτως σύ, ἡ νομοφύλαξ, πανταχόθεν έν τῷ τῶν παθῶν περιαντλουμένη κατακλυσμῷ καὶ καρτεροῖς ἀνέμοις, ταῖς τῶν υἱῶν βασάνοις συνεχομένη γενναίως ὑπέμεινας τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας χειμῶνας,
- Δ Μακ. 15,32 ἔτσι και συ, η φρουρός του Νομου. Ἐνῶ ἀπὸ ὅλα τα σημεῖα ἐδέχσο κτυπήματα ἐξαντλητικά εν τῷ μέσω του κατακλυσμοῦ των οδυνῶν, και ἐνῶ ἐκτυπάσο ἀκόμη ἀπὸ τα δεινά των τέκνων σου, ὡσάν ἀπὸ ἰσχυροὺς ἀνέμους, υπέμεινες με γενναιότητα την τρικυμίαν χάριν της ευσεβείας.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 16

- Δ Μακ. 16,1 Εἰ δὲ τοίνυν καὶ γυνὴ καὶ γηραιὰ καὶ ἑπτὰ παίδων μήτηρ ὑπέμεινε τὰς μέχρι θανάτου βασάνους ὀρῶσα τῶν τέκνων, ὁμολογουμένως αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ εὐσεβῆς λογισμός.
- Δ Μακ. 16,1 Ἐάν, λοιπόν, μία γηραιὰ γυναίκα, μητέρα επτά τέκνων, εἶχε την ἀντοχὴ να βλέπη τα μέχρι θανάτου μαρτύρια των παιδιῶν της, αὐτὸ μαρτυρεῖ, πρέπει να ὁμολογήσωμεν, ὅτι κυρίαρχος ἐπάνω εις τα πάθη εἶναι ο εὐσεβῆς λογισμός.
- Δ Μακ. 16,2 ἀπέδειξα οὖν ὅτι οὐ μόνον τῶν παθῶν ἄνδρες ἐπεκράτησαν, ἀλλὰ καὶ γυνὴ τῶν μεγίστων βασάνων ὑπερεφρόνησε.
- Δ Μακ. 16,2 Ἀπέδειξα, λοιπόν, ὅτι δεν ἐκυριάρχησαν ἄνδρες μόνον ἐπάνω εις τα πάθη, ἀλλὰ ἀκόμη και μία γυναίκα περιεφρόνησε τα μέγιστα βασανιστήρια.
- Δ Μακ. 16,3 καὶ οὐχ οὕτως οἱ περὶ τὸν Δανιὴλ λέοντες ἦσαν ἄγριοι, οὐδὲ ἡ κατὰ τὸν Μισαήλ ἐκφλεγόμενη κάμιнос λαβροτάτῳ πυρὶ, ὡς ἡ τῆς φιλοτεκνίας περιέκαιεν ἐκείνην φύσιν, ὀρῶσαν αὐτῆς οὕτως ποικίλως τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς βασανιζομένους.
- Δ Μακ. 16,3 Δεν ἦσαν τόσοσ ἀγριοι οἱ λέοντες, που περιεκύκλωσαν τον Δανιήλ, οὔτε η κάμιнос που εἶχε πυρακτωθῆ ἐναντίον του Μισαήλ με σφοδρότατον πυρ, ὅσον το πυρ της φιλοτεκνίας που περιέφλεγεν ἐκείνην, καθὼς ἐβλεπε με τόσοσ περίτεχνα βασανιστήρια να βασανίζωνται τα παιδιά της.
- Δ Μακ. 16,4 ἀλλὰ τῷ λογισμῷ τῆς εὐσεβείας κατέσβεσε τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα πάθη ἢ μήτηρ.
- Δ Μακ. 16,4 Η μητέρα αὐτῆ κατέσβεσεν ὅλας τας πολυειδεῖς οδύνας με τον λογισμόν της εὐσεβείας.
- Δ Μακ. 16,5 καὶ γάρ τοῦτο ἐπιλογίσασθε, ὅτι εἰ δειλόψυχος ἦν ἡ γυνὴ, καίπερ μήτηρ οὔσα, ὠλοφύρετο ἂν ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἴσως ἂν ταῦτα οὕτως εἶπεν·
- Δ Μακ. 16,5 Ἀπὸ τα ἀνωτέρω βγάλατε τοῦτο το συμπέρασμα· ἐάν η γυναίκα εἶχε δειλὴν ψυχὴν, μητέρα καθὼς ἦτο, θα εθρηνοῦσε δια την θανάτωσιν των παιδιῶν της και θα ὠμιλοῦσεν ἴσως ὡς ἐξῆς·
- Δ Μακ. 16,6 ὧ μελέα ἔγωγε καὶ πολλάκις τρισσαθλία ἦτις ἑπτὰ παῖδας τεκοῦσα οὐδενὸς μήτηρ γεγένημαι.
- Δ Μακ. 16,6 “Ὡ δυστυχημένη ἐγὼ και τρις και πολλάκις ἀθλία! Ἐπτά παιδιά ἐχω γεννήσει και ἰδοὺ εἶμαι σαν να μη ἐχω γίνει μητέρα κανενὸς παιδιοῦ!

- Δ Μακ. 16,7 ὧ μάταιοι ἐπὶ κιοφορῖαι, καὶ ἀνόνητοι ἐπὶ δεκάμηνοι καὶ ἄκαρποι τιθνηῖαι καὶ ταλαίπωροι γαλακτοτροφῖαι.
- Δ Μακ. 16,7 Ὡ ἐπτά ἀγόνοι ἐγκυμοσύναι καὶ ἀνωφελεῖς ἐπτά δε κάμηνοι καὶ ἀκαρποὶ γαλακτοτροφῖαι καὶ ταλαιπωρῖαι τοῦ θηλασμοῦ!
- Δ Μακ. 16,8 μάτην ἐφ' ὑμῖν, ὧ παῖδες, πολλὰς ὑπέμεινα ὠδῖνας καὶ χαλεπωτέρας φροντίδας ἀνατροφῆς.
- Δ Μακ. 16,8 Ματαίως ὑπέμεινα, ὦ τέκνα μου, πρὸς χάριν σας πολλὰς ὠδῖνας καὶ βαρυτέρας ἀπὸ αὐτὰς φροντίδας ἀνατροφῆς.
- Δ Μακ. 16,9 ὧ τῶν ἐμῶν παιδῶν, οἱ μὲν ἄγαμοι, οἱ δὲ γήμαντες ἀνόνητοι· οὐκ ὄψομαι ὑμῶν τέκνα, οὐδὲ μᾶμμη κληθεῖσα μακαρισθῆσομαι.
- Δ Μακ. 16,9 Ὡ τέκνα μου, ὅσοι δὲν ἐνυμφεῦθητε καὶ ὅσοι ἐνυμφεῦθητε, ἀλλὰ δὲν ἐπρολάβετε νὰ ἀποκτήσετε τέκνα, δὲν θα ἶδω παιδιὰ ἰδικὰ σας οὔτε θα καλοτυχισθῶ καλουμένη μᾶμμη.
- Δ Μακ. 16,10 ὧ ἡ πολὺπαις καὶ καλλιπαις ἐγὼ γυνὴ χήρα καὶ μόνη πολὺθρηνος·
- Δ Μακ. 16,10 Ἀλλοίμονον! Ἐγὼ, πὸν εἶχα πολλὰ καὶ καλὰ τέκνα, ἰδοῦ, εἶμαι τῶρα γυναικα χήρα καὶ μόνη ἀξία θρήνων πολλῶν!
- Δ Μακ. 16,11 οὐδ' ἂν ἀποθάνω, θάψοντα τῶν υἱῶν ἔξω τινά. - Ἀλλὰ τούτῳ τῷ θρήνῳ οὐδένα ὠλοφύρετο ἡ ἱερὰ καὶ θεοσεβῆς μήτηρ,
- Δ Μακ. 16,11 Ἀκόμη καὶ ὅταν ἀποθάνω, δὲν θα ἔχω κανένα ἀπὸ τα παιδιὰ μου νὰ με θάψῃ". -Κανένα ὁμῶς ἀπὸ τα παιδιὰ της με τέτοιο θρήνον δὲν ἐθρήνησεν ἡ ἀγία καὶ θεοσεβῆς μητέρα.
- Δ Μακ. 16,12 οὐδ' ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν ἀπέτρεπεν αὐτῶν τινὰ οὐδ' ὡς ἀποθνησκόντων ἐλυπήθη·
- Δ Μακ. 16,12 Οὔτε ἠμλόδισε κανένα ἀπὸ τα παιδιὰ της νὰ ἀποθάνῃ, οὔτε ἀκόμη ἐλυπήθη δι' αὐτὰ ἀφοῦ ἀπέθνησκον.
- Δ Μακ. 16,13 ἀλλ' ὡσπερ ἀδαμάντινον ἔχουσα τὸν νοῦν καὶ εἰς ἀθανασίαν ἀνατίκτουσα τὸν τῶν υἱῶν ἀριθμὸν, μᾶλλον ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτοῦς προετρέπετο ἰκετεύουσα.
- Δ Μακ. 16,13 Ἀλλὰ, σαν ἀπὸ διαμάντι διατηροῦσα σταθερὸν τὸν νοῦν, καὶ ὡσάν νὰ ἐγεννοῦσε ἐκ νέου μέσα εἰς τὴν ἀθανασίαν τὸν ἀριθμὸν τῶν παιδιῶν της, τα προέτρεπε μᾶλλον ἰκετευτικῶς πρὸς τὸν θάνατον χάριν της εὐσεβείας.
- Δ Μακ. 16,14 ὧ μήτηρ δι' εὐσέβειαν Θεοῦ στρατιῶτι, πρῆσβῦτι, καὶ γύναι, διὰ καρτερίαν καὶ τύραννον ἐνίκησας καὶ ἔργοις δυνατωτέρα καὶ λόγοις εὐρέθης ἀνδρός.
- Δ Μακ. 16,14 Ὡ μητέρα, πὸν δια τὴν εὐσέβειάν σου ἐγίνες στρατιώτης τοῦ Θεοῦ, καὶ γραία καὶ γυναικα με τὴν καρτερίαν σου ἐνίκησες καὶ τὸν τύραννον καὶ δια τῶν ἔργων καὶ δια τῶν λόγων ἀνεδείχθης ἰσχυρότερα ἀπὸ ἀνδρα!
- Δ Μακ. 16,15 καὶ γὰρ ὅτε συνελήφθης μετὰ τῶν παιδῶν, εἰσθήκεις τὸν Ἐλεάζαρον ὀρῶσα βασιανίζομενον καὶ ἔλεγες τοῖς παισὶν ἐν τῇ ἑβραϊδὶ φωνῇ.
- Δ Μακ. 16,15 Διότι, ὅταν συνελήφθης μαζὴ με τα παιδιὰ σου, ἐστέκεσο παρακολουθοῦσα τὸν Ἐλεάζαρον, πὸν ἐβασανίζετο καὶ ἔλεγες εἰς αὐτὰ εἰς τὴν ἐβραϊκὴν γλῶσσαν.
- Δ Μακ. 16,16 ὧ παῖδες, γενναῖος ὁ ἀγὼν, ἐφ' ὃν κληθέντες ὑπὲρ τῆς διαμαρτυρίας τοῦ ἔθνους, ἐναγωνίασθε προθύμως ὑπὲρ τοῦ πατρίου νόμου.
- Δ Μακ. 16,16 "Ὡ παιδιὰ μου, εἶναι ὑπέροχος ὁ ἀγὼν, στὸν ὁποῖον ἔχετε κληθῆ, δια νὰ διαμαρτυρηθῆτε δια τὴν κακὴν αὐτὴν μεταχειρίσιν τοῦ ἔθνους μας. Ἀγωνισθῆτε, λοιπὸν, με προθυμίαν πρὸς υπεράσπισιν τοῦ Νομοῦ τῶν πατέρων μας.
- Δ Μακ. 16,17 καὶ γὰρ αἰσχρὸν τὸν μὲν γέροντα τοῦτον ὑπομένειν τὰς διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀληθδόνας, ὑμᾶς δὲ τοὺς νεανίσκους καταπλαγῆναι τὰς βασάνους.
- Δ Μακ. 16,17 Διότι εἶναι ἐντροπή, ὁ μὲν γέρων αὐτὸς νὰ ὑπομένη τοὺς χάριν της εὐσεβείας πόνους, ἐνὸς σεις, νέοι καὶ ῥωμαλεοί, νὰ φοβηθῆτε τα βασανιστήρια.
- Δ Μακ. 16,18 ἀναμνήσθητε ὅτι διὰ τὸν Θεὸν τοῦ κόσμου μετελάβετε, καὶ τοῦ βίου ἀπελαύσατε,
- Δ Μακ. 16,18 Ἐνθυμηθῆτε, ὅτι ἀπὸ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἤλθατε στὸν κόσμον καὶ ἐγευθήκατε τὴν ζωὴν.
- Δ Μακ. 16,19 καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλετε πάντα πόνον ὑπομένειν διὰ τὸν Θεόν,
- Δ Μακ. 16,19 Δι' αὐτὸ ὀφείλετε νὰ ὑπομείνετε κάθε πόνον χάριν τοῦ Θεοῦ,
- Δ Μακ. 16,20 δι' ὃν καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἔσπευδε τὸν ἐθνοπάτορα υἱὸν σφαγιάσαι Ἰσαάκ. καὶ τὴν πατρώαν χεῖρα ξιφηφόρον καταφερομένην ἐπ' αὐτὸν ὀρῶν ὁ Ἰσαάκ οὐκ ἔπτυσεν.
- Δ Μακ. 16,20 χάριν τοῦ ὁποῖου καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὁ Ἀβραάμ, ἔσπευδε με προθυμίαν νὰ θυσιάσῃ τὸν πατέρα τοῦ ἔθνους μας, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσαάκ, καὶ ὁ Ἰσαάκ, ἀν καὶ ἐβλεπε νὰ καταφέρεται ἐναντίον τοῦ το ξιφοφόρου πατρικὸν χέρι, δὲν ἐφοβήθη.
- Δ Μακ. 16,21 καὶ Δανιὴλ ὁ δίκαιος εἰς λέοντας ἐβλήθη, καὶ Ἀνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαὴλ εἰς κάμινον πυρὸς ἀπεσφενδονήθησαν καὶ ὑπέμειναν διὰ τὸν Θεόν.
- Δ Μακ. 16,21 Καὶ ὁ δίκαιος Δανιὴλ ἐρρίφθη στὸς λέοντας καὶ ὁ Ἀνανίας με τὸν Ἀζαρίαν καὶ τὸν Μισαὴλ ἐπετάχθησαν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς καὶ τὴν ἀπέμειναν χάριν τοῦ Θεοῦ.
- Δ Μακ. 16,22 καὶ ἡμεῖς οὖν τὴν αὐτὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεόν ἔχοντες μὴ χαλεπαίνητε.
- Δ Μακ. 16,22 Ἐχοντες λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τὴν ἰδίαν πίστιν μὴ δυσανασχετεῖτε,
- Δ Μακ. 16,23 ἀλόγιστον γὰρ εἰδὸτας εὐσέβειαν μὴ ἀνθίστασθαι τοῖς πόνοις. -
- Δ Μακ. 16,23 διότι εἶναι πράξις ἀπερίσκεπτος, ἐνὸς γνωρίζετε καλὰ τὴν εὐσέβειαν, νὰ μὴ ἀντισταθῆτε στὸς πόνους".

- Δ Μακ. 16,24 Διὰ τούτων τῶν λόγων ἡ ἐπταμήτωρ ἓνα ἕκαστον τῶν υἱῶν παρακαλοῦσα, ἀποθανεῖν ἐπεισε μᾶλλον ἢ παραβῆναι τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.
- Δ Μακ. 16,24 Με αὐτοὺς τοὺς λόγους ἡ ἐπτάτεκνος αὐτὴ μητέρα προτρέπουσα καθένα ἀπὸ τα παιδιά της τα ἐπεισε να αποθάνουν μᾶλλον, πάρα να παραθούν την εντολήν του Θεοῦ.
- Δ Μακ. 16,25 ἔτι δὲ καὶ ταῦτα εἰδότες ὅτι οἱ διὰ τὸν Θεὸν ἀποθανόντες ζῶσι τῷ Θεῷ, ὡσπερ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντες οἱ πατριάρχαι.
- Δ Μακ. 16,25 Τοὺς ἔλεγε δε και αὐτὰ ἀκόμη να γνωρίζουν· ὅτι ὅσοι ἀπέθαναν δια το ὄνομα του Θεοῦ, ζουν ἐνώπιον του Θεοῦ, ὅπως ο Αβραάμ και ο Ισαάκ και ο Ιακώβ και ὅλοι οἱ πατριάρχαι του Ισραήλ.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 17

- Δ Μακ. 17,1 Ἔλεγον δὲ καὶ τῶν δορυφόρων τινὲς ὡς ὅτε ἔμελλε καὶ αὐτὴ συλλαμβάνεσθαι πρὸς θάνατον, ἵνα μὴ ψαύσειέ τις τοῦ σώματος ἑαυτῆς, ἑαυτὴν ἔρριπεν κατὰ τῆς πυρᾶς.
- Δ Μακ. 17,1 Μερικοὶ δε ἀπὸ τοὺς στρατιώτας διηγοῦντο, ὅτι, ὅταν ἐπρόκειτο να συληφθῆ και αὐτὴ και να οδηγηθῆ στο θάνατον, ἐρρίφθη μόνη της εις την πυράν, δια να μη ἐγγίση κανεὶς το σώμα της.
- Δ Μακ. 17,2 ὧ μῆτηρ σὺν ἐπτὰ παισὶ καταλύσασα τὴν τοῦ τυράννου βίαν καὶ ἀκυρώσασα τὰς κακὰς ἐπινοίας αὐτοῦ καὶ ἐπιδείξασα τὴν τῆς πίστεως γενναιότητα.
- Δ Μακ. 17,2 “ὦ μητέρα με τα ἐπτὰ τέκνα σου η οποία κατέλυσες την βίαν του τυράνου, ἐματαίωσες τας κακὰς ἐπινοήστου και παρουσίασες την γενναιότητα, που ἐμπνέει η πίστις!
- Δ Μακ. 17,3 καθάπερ γὰρ σὺ στέγη ἐπὶ τοὺς στύλους τῶν παίδων γενναίως ἰδρυμένη, ἀκλινὴς ὑπήνεγκας τὸν διὰ τῶν βασάνων σεισμόν.
- Δ Μακ. 17,3 Στηριζομένη ἐπάνω εις τα παιδιὰ σου, ὡσάν στέγη ἐπάνω εις στύλους, ὑπέμεινες χωρὶς κανένα κλονισμόν τον σεισμόν των βασανιστηρίων.
- Δ Μακ. 17,4 θάρρει τοιγαροῦν, ὧ μῆτηρ ἱερόψυχε, τὴν ἐλπίδα τῆς ὑπομονῆς βεβαίαν ἔχουσα πρὸς τὸν Θεόν.
- Δ Μακ. 17,4 Ἐχε, λοιπόν, θάρρος, ἱερόψυχε μητέρα. Σὺ ἔχεις στερεωμένην την ἐλπίδα σου στον Θεόν δια την ἀμοιβὴν της υπομονῆς σου.
- Δ Μακ. 17,5 οὐχ οὕτω σελήνη κατ’ οὐρανὸν σὺν ἄστροις σεμνὴ καθέστηκεν, ὡς σὺ τοὺς ἰσαστέρους ἐπτὰ παῖδας φωταγωγῆσασα πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἔντιμος καθέστηκας Θεῷ καὶ ἐσθήρισαι ἐν οὐρανῷ σὺν αὐτοῖς·
- Δ Μακ. 17,5 Δεν ἔχει με τόσην μεγαλοπρέπειαν ἐγκατασταθῆ στον ουρανὸν ἡ σελήνη μαζὶ με τα ἄστρα, με ὅσην τιμὴν ἔχεις γίνεи δεκτὴ σὺ πάρα του Θεοῦ, ἐπειδὴ ἐφωταγώγησες τοὺς σαν ἀστέρα υἱοὺς σου με την εὐσέβειαν και ἔχεις λάβει θέσιν μαζὶ των στον ουρανὸν.
- Δ Μακ. 17,6 ἦν γὰρ ἡ παιδοποιῖα σου ἀπὸ Ἀβραὰμ τοῦ πατρός· -
- Δ Μακ. 17,6 Διότι ἡ τεκνογονία σου ἔχει την ἀρχὴν της κατ’ εὐθειαν ἀπὸ τον πατριάρχην Αβραάμ.
- Δ Μακ. 17,7 Εἰ δὲ ἐξὸν ἡμῖν ἦν, ὡσπερ ἐπὶ τινος πίνακος, ζωγραφῆσαι τὴν τῆς εὐσεβείας σου ἰστορίαν, οὐκ ἂν ἔφριπτον οἱ θεωροῦντες μητέρα ἐπτὰ τέκνων δι’ εὐσέβειαν ποικίλας βασάνους μέχρι θανάτου ὑπομείναντες;
- Δ Μακ. 17,7 Ἐάν δε εἶχαμεν την ἐξουσίαν και την δύναμιν, να παραστήσωμεν ἐπάνω εις ζωγραφικὸν πίνακα την εἰκόνα της εὐσεβείας σου, δεν θα ἠσθάνοντο φρίκην ἐκεῖνοι, που θα ἀντίκρυζαν μίαν μητέρα ἐπτὰ τέκνων να ὑπομένῃ μέχρι θανάτου πολυειδῆ βασανιστήρια χάριν τη εὐσεβείας;
- Δ Μακ. 17,8 καὶ γὰρ ἄξιον ἦν καὶ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιταφίου ἀναγράψαι καὶ ταῦτα τοῖς ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰς μνεῖαν λεγόμενα·
- Δ Μακ. 17,8 Διότι, βεβαίως, θα ἦτο ἄξιον ἀκόμη ἐπάνω και εις αὐτὴν την ἐπιτάφιον πλάκα να χαράξωμεν ἐπιγραφὴν πρὸς ἀνάμνησιν χάριν των ὁμοεθνῶν μας, ἡ οποία ἐπιγραφὴ θα ἔλεγε τα ἐξῆς·
- Δ Μακ. 17,9 ἐνταῦθα γέρων ἱερεὺς καὶ γυνὴ γηραιὰ καὶ ἐπτὰ παῖδες ἐγκεκῆδευται διὰ τυράννου βίαν, τὴν Ἑβραίων πολιτείαν καταλύσαι θέλοντος,
- Δ Μακ. 17,9 “ἐδὼ ἔχουν ἐνταφιασθῆ ἓνας γέρων ἱερεὺς, μία γραία γυναίκα και ἐπτὰ παιδιὰ ἐξ αἰτίας της σκληρότητος του τυράνου, ο οποίος ἠθέλε να καταλύσῃ το ἔθνος των Ἑβραίων.
- Δ Μακ. 17,10 οἱ καὶ ἐξεδίκησαν τὸ ἔθνος εἰς Θεὸν ἀφορῶντες καὶ μέχρι θανάτου τὰς βασάνους ὑπομείναντες· -
- Δ Μακ. 17,10 Αὐτοὶ ὁμῶς ἐπῆραν το δίκαιον του ἔθνους των στηριζόμενοι στον Θεόν, ἀφοῦ ὑπέμειναν τα βασανιστήρια μέχρι θανάτου”.
- Δ Μακ. 17,11 Ἀληθῶς γὰρ ἦν ἀγὼν θεῖος ὁ δι’ αὐτῶν γεγενημένος.
- Δ Μακ. 17,11 Ὁ ἀγὼν, τον ὁποῖον διεξήγαγον, ἔχει γίνεи πράγματι ἀγὼν θεῖος.
- Δ Μακ. 17,12 ἠθλοθέτει γὰρ τότε ἀρετὴ δι’ ὑπομονῆς δοκιμάζουσα· τὸ νῖκος ἀφθαρσία ἐν ζωῇ πολυχρονίῳ.
- Δ Μακ. 17,12 Ἀθλοθέτης ἦτο ἡ ἀρετὴ, ἡ οποία τοὺς ἐδοκίμαζε δια τη υπομονῆς, ἐπαθλον της νίκης ἡ ἀφθαρσία, ἡ ἀνευ τέλους ζωῆ.
- Δ Μακ. 17,13 Ἐλεάζαρ δὲ προγωνίζετο, ἡ δὲ μῆτηρ τῶν ἐπτὰ παίδων ἐνήθλει, οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠγωνίζοντο·

- Δ Μακ. 17,13 Ο Ελεάζαρος ήνοιξε τον αγώνα, στον οποίον ενήθλησεν η μητέρα των επτά παιδων και το οποίον ηγωνίσθησαν και οι αδελφοί.
- Δ Μακ. 17,14 ὁ τύραννος ἀντηγωνίζετο, ὁ δὲ κόσμος καὶ ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος ἐθεώρει·
- Δ Μακ. 17,14 Ο τύραννος ἦτο ανταγωνιστής, ο κόσμος και η κοινωνία των ανθρώπων ἦσαν θεαταί.
- Δ Μακ. 17,15 θεοσεβεία δὲ ἐνίκα, τοὺς ἑαυτῆς ἀθλητὰς στεφανοῦσα.
- Δ Μακ. 17,15 Ενικούσε δε η πίστις, η οποία και εστεφάνωνε τους αθλητάς.
- Δ Μακ. 17,16 Τίνες οὐκ ἐθαύμασαν τοὺς τῆς θείας νομοθεσίας ἀθλητὰς;
- Δ Μακ. 17,16 Ποιοι δεν εθαύμαζαν τους αγωνιστάς του θείου νόμου;
- Δ Μακ. 17,17 τίνες οὐκ ἐξεπλάγησαν; - Αὐτὸς γέ τοι ὁ τύραννος καὶ ὄλον τὸ συνέδριον αὐτῶν ἐξεθαύμασαν αὐτῶν τὴν ὑπομονήν.
- Δ Μακ. 17,17 Ποσοι δεν εξεπλάγησαν; - Ο ίδιος ο τύραννος και ὄλοι οι παρακαθήμενοι κατελήφθησαν ἀπὸ βαθὺν σεβασμὸν δια τὴν ὑπομονήν των.
- Δ Μακ. 17,18 δι' ἣν καὶ τῷ θείῳ νῦν παρεστήκασι θρόνῳ καὶ τὸν μακάριον βιοῦσιν αἰῶνα.
- Δ Μακ. 17,18 Δι' αὐτὴν ακριβῶς στέκονται τώρα πλησίον του θρόνου του Θεοῦ και ζουν εἰς τὴν μακαριαν ζωὴν.
- Δ Μακ. 17,19 καὶ γὰρ φησιν ὁ Μωσῆς· καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς σου.
- Δ Μακ. 17,19 Διότι ο Μωϋσῆς λέγει· “πάντες, οι ηγιασμένοι ευρίσκονται ὑπὸ τὴν προστασίαν σου”.
- Δ Μακ. 17,20 καὶ οὗτοι οὖν οἱ ἁγιασθέντες διὰ Θεὸν τετίμηνται οὐ μόνον ταύτῃ τῇ τιμῇ ἀλλὰ καὶ τῷ δι' αὐτοὺς τοῦ ἔθνους ἡμῶν τοὺς πολεμίους μὴ ἐπικρατῆσαι
- Δ Μακ. 17,20 Και αυτοί, λοιπόν, οι οποιοι πρασεφέρθησαν θύματα χάριν του Θεοῦ, δεν ἔχουν λάβει μόνον αὐτὴν τὴν τιμὴν, ἀλλὰ και ἐκείνην που τους ἀνήκει εκ του γεγονότος, ὅτι χάρις εἰς αὐτοὺς δεν επεκράτησαν οι εχθροί μας επ' του ἔθνους μας.
- Δ Μακ. 17,21 καὶ τὸν τύραννον τιμωρηθῆναι καὶ τὴν πατρίδα καθαρισθῆναι,
- Δ Μακ. 17,21 Και ἐκείνην τῆς τιμωρίας του τυράννου και του εξαγνισμού τῆς πατρίδος μας,
- Δ Μακ. 17,22 ὥσπερ ἀντίψυχον γεγονότας τῆς τοῦ ἔθνους ἀμαρτίας· καὶ διὰ τοῦ αἵματος τῶν εὐσεβῶν ἐκείνων καὶ τοῦ ἰλαστηρίου θανάτου αὐτῶν ἡ θεία πρόνοια τὸν Ἰσραὴλ προκακωθέντα διέσωσε.
- Δ Μακ. 17,22 με το να δώσουν αυτοί! τὴν ψυχὴν των ὑπὲρ των αμαρτιῶν του ἔθνους μας. Ετσι δια του αἵματος των ευσεβῶν ἐκείνων ψυχῶν και του ἐξιλαστηρίου θανάτου των, η θεία πρόνοια διέσωσε τους Ἰσραηλίτας, οι οποιοι εἶχαν ὑποστή πολλά δεινά κατὰ το παρελθόν.
- Δ Μακ. 17,23 πρὸς γὰρ τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐπὶ ταῖς βασάνοις αὐτῶν ὑπομονήν ὁ τύραννος ἀπιδὼν Ἀντίοχος, ἀνεκέρηξε τοῖς στρατιώταις αὐτοῦ εἰς ὑπόδειγμα τὴν ἐκείνων ὑπομονήν.
- Δ Μακ. 17,23 Διότι ο τύραννος Αντίοχος αποβλέψας εἰς τὴν ακλόνητον γενναιότητά των και τὴν ὑπομονήν των εἰς τα βασανιστήρια, προέβαλε δια κηρύγματος τὴν καρτεριαν των αὐτὴν ως παράδειγμα στους στρατιώτας του.
- Δ Μακ. 17,24 ἔσχε τε αὐτοὺς γενναίους καὶ ἀνδρείους εἰς πεζομαχίαν καὶ πολιορκίαν καὶ ἐκπορθήσας ἐνίκησε πάντας τοὺς πολεμίους.
- Δ Μακ. 17,24 Ετσι δε κατέστησε και απέκτησε τους στρατιώτας του γενναίους και ανδρείους τόσο εἰς τὰς πεζομαχίας ὅσον και εἰς τὰς πολιορκίας· ἐξεπύρθησε πόλεις και ἐνίκησεν ὄλους τους εχθρούς.

Δ ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ 18

- Δ Μακ. 18,1 Ὡ τῶν Ἀβραμιαίων σπερμάτων ἀπόγονοι παῖδες Ἰσραηλῖται, πείθεσθε τῷ νόμῳ τούτῳ καὶ πάντα τρόπον εὐσεβεῖτε,
- Δ Μακ. 18,1 Ω νιοί των απογόνων του Αβραάμ! Τέκνα του Ἰσραὴλ, υπακούετε στον Νομον αὐτὸν των πατέρων μας και με κάθε τρόπον να εκδηλώνετε τὴν ευσέβειάν σας,
- Δ Μακ. 18,2 γινώσκοντες ὅτι τῶν παθῶν δεσπότης ἐστὶν ὁ εὐσεβῆς λογισμὸς καὶ οὐ μόνον τῶν ἔνδοθεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔξωθεν πόνων·
- Δ Μακ. 18,2 γνωρίζοντες ὅτι ο ευσεβῆς λογισμὸς εἶναι κυρίαρχος των παθῶν και οχι μόνον των ψυχικῶν οδυνῶν ἀλλὰ και των σωματικῶν αλγηδόνων.
- Δ Μακ. 18,3 ἀνθ' ὧν διὰ τὴν εὐσεβείαν προέμενοι τὰ σώματα τοῖς πόνοις ἐκεῖνοι, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐθαυμάσθησαν, ἀλλὰ καὶ θείας μερίδος κατηξιώθησαν.
- Δ Μακ. 18,3 Δια τοῦτο, επειδὴ παρέδωσαν ἐκεῖνοι τα σώματά των χάριν τῆς ευσεβείας εἰς τὰς οδύνας, οχι μόνον εθαυμάσθησαν ἀπὸ τους ἀνθρώπους, ἀλλὰ και ἐγιναν ἀξιοι θείας αμοιβῆς.
- Δ Μακ. 18,4 καὶ δι' αὐτοὺς εἰρήνευσε τὸ ἔθνος, καὶ τὴν εὐνομίαν τὴν ἐπὶ τῆς πατρίδος ἀνανεωσάμενοι ἐκπεπολιορκήκασιν τοὺς πολεμίους,
- Δ Μακ. 18,4 Εξ αιτίας αὐτῶν εἰρήνευσε το ἔθνος και ἀφοῦ ἀποκατέστησαν τὴν εὐνομίαν εἰς τὴν πατρίδα κατενίκησαν τους εχθρούς.

- Δ Μακ. 18,5 και ὁ τύραννος Ἀντίοχος καὶ ἐπὶ γῆς τιμώρηται καὶ ἀποθανῶν κολάζεται· ὡς γὰρ οὐδὲν οὐδαμῶς ἴσχυσεν ἀναγκάσαι τοὺς Ἱεροσολυμίτας ἀλλοφυλῆσαι καὶ τῶν πατρίων ἐθνῶν ἐκδιαιτηθῆναι, τότε δὴ ἀπάρας ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων ἐστρατοπέδευσεν ἐπὶ Πέρσας.
- Δ Μακ. 18,5 Ὁ τύραννος Ἀντίοχος καὶ ἐδῶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἔχει τιμωρηθῆ καὶ ἀποθανῶν βασανίζεται. Ὅταν δὲν κατάρθωσε νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς κατοικοὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, νὰ ἀρνηθοῦν τὸ ἔθνος τῶν καὶ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰ ἤθη τῶν πατέρων τῶν, τότε πλέον ἀφοῦ ἐσήκωσε τὸ στρατόπεδόν του ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸ μετέφερεν εἰς τὴν χώρα τῶν Περσῶν.
- Δ Μακ. 18,6 ἔλεγε δὲ ἡ μήτηρ τῶν ἐπτὰ παιδῶν καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα τοῖς τέκνοις·
- Δ Μακ. 18,6 Ἐλεγε δὲ ἡ μητέρα τῶν ἐπτὰ παιδιῶν εἰς τὰ τέκνα τῆς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ αὐτὰς τὰς ἀρετὰς τῆς·
- Δ Μακ. 18,7 ὅτι ἐγὼ ἐγεννήθην παρθένος ἀγνή καὶ οὐχ ὑπερέβην τὸν πατρικὸν οἶκον, ἐφύλασσον δὲ τὴν ὠκοδομημένην πλευράν.
- Δ Μακ. 18,7 “ἐγὼ ἐζῆσα παρθένος ἀγνή καὶ δὲν ἐπέρασα τὰ ὅρια τῆς πατρικῆς οἰκίας. Εφύλασσα δὲ τὴν γυναικείαν ιδιότητά μου,
- Δ Μακ. 18,8 οὐδὲ ἐφθειρέ με λυμεῶν ἐρημίας φθορεὺς ἐν πεδίῳ, οὐδὲ ἐλυμήνατό μου τὰ ἀγνὰ τῆς παρθενίας λυμεῶν ἀπατηλὸς ὄφις· ἔμεινα δὲ χρόνον ἀκμῆς σὺν ἀνδρὶ.
- Δ Μακ. 18,8 δὲν με διέφθειρε διαφθορεὺς, ποὺ πρᾶμονεῦει εἰς ἐρημίας καὶ εἰς πεδιάδας δια νὰ διαφθείρῃ. Οὔτε κατέστρεψε τὴν παρθενικὴν ἀγνότητά μου δόλιος ὄφις, πονηρὸς ἀνὴρ. Ἐμεινα δὲ πιστὴ ὡς σύζυγος τοῦ ἀνδρὸς μου καθ’ ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἀκμῆς μου.
- Δ Μακ. 18,9 τούτων δὲ ἐνηλίκων γενομένων ἐτελεύτησεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, μακάριος μὲν ἐκεῖνος, τὸν γὰρ τῆς εὐτεκνίας βίον ἐπιζήσας τὸν τῆς ἀτεκνίας οὐκ ὠδυνήθη καιρὸν.
- Δ Μακ. 18,9 Ὅταν οἱ παῖδες μου ἐνηλικιώθησαν, ἀπέθανεν ὁ πατὴρ τῶν· καὶ ἦτο μακάριος, ἀφοῦ ἐζῆσε, δια νὰ ἀπολαύσῃ τὴν χαρὰν τῆς εὐτεκνίας τὰ καὶ δὲν ἠσθάνθη τὰς οὐδύνας ἀτεκνίας.
- Δ Μακ. 18,10 ὃς ἐδίδασκεν ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, τὸν νόμον καὶ τοὺς προφῆτας.
- Δ Μακ. 18,10 Ἐκεῖνος, ἐν ὅσῳ ἦτο ἀκόμη μαζὴ σας, σας ἐξηγοῦσε τὸν Νόμον καὶ τοὺς προφῆτας
- Δ Μακ. 18,11 τὸν ἀναιρεθέντα Ἄβελ ὑπὸ Καῖν, ἀνεγίνωσκε τε ὑμῖν καὶ τὸν ὀλοκαρπούμενον Ἰσαὰκ καὶ τὸν ἐν φυλακῇ Ἰωσήφ.
- Δ Μακ. 18,11 Ἐδίδασκεν εἰς σας ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Βίβλον, δια τὸν Ἀβελ τὸν φονευθέντα ἀπὸ τὸν Καῖν, δια τὸν προσφερθέντα Ἰσαὰκ ὡς θυσίαν ὀλοκαυτώσεως καὶ δια τὸν φυλακισμένον Ἰωσήφ.
- Δ Μακ. 18,12 ἔλεγε δὲ ὑμῖν τὸν ζηλωτὴν Φινεὺς, ἐδίδασκέ τε ὑμᾶς τοὺς ἐν πυρὶ Ἀνανίαν καὶ Ἀζαρίαν καὶ Μισαήλ.
- Δ Μακ. 18,12 Σας ὠμιλοῦσε δια τὸν ζηλωτὴν Φινεὺς καὶ σας ἀνέφερε τοὺς ριφθέντας στο πῦρ Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν καὶ Μισαήλ.
- Δ Μακ. 18,13 ἐδόξαζε δὲ καὶ τὸν ἐν λάκκῳ λεόντων Δανιήλ, ὃν καὶ ἐμακάριζεν.
- Δ Μακ. 18,13 Δὲν παρέλειπε νὰ ἀπονέμῃ ἐπαίνους καὶ στον ριφθέντα στον λάκκον τῶν λεόντων Δανιήλ. Τὸν ὁποῖον καὶ ἐθεωροῦσε μακάριον.
- Δ Μακ. 18,14 ὑπεμίμησκε δὲ ὑμᾶς καὶ τὴν Ἡσαΐου γραφὴν τὴν λέγουσαν· κἂν διὰ πυρὸς διέλθῃς, φλόξ οὐ κατακαύσει σε.
- Δ Μακ. 18,14 Ὑπενθύμιζεν ἀκόμη εἰς σας καὶ τὴν προφητείαν τοῦ Ἡσαΐου, ποὺ λέγει· “κἂν διὰ πυρὸς διέλθῃς, φλόξ δὲν θα σε καταύκαση”.
- Δ Μακ. 18,15 τὸν ὑμνογράφον ἐμελώδει ὑμῖν Δαυὶδ τὸν λέγοντα· πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.
- Δ Μακ. 18,15 Ἐψάλλεν εἰς σας τοὺς στίχους τοῦ Δαβὶδ, ὁ ὁποῖος ἔλεγε· “πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος”.
- Δ Μακ. 18,16 τὸν Σαλομῶντα ἐπαροϊμίζεν ὑμῖν τὸν λέγοντα· ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτοῦ τὸ θέλημα.
- Δ Μακ. 18,16 Ἀνέφερεν εἰς σας τὴν παροιμίαν τοῦ Σολομῶντος ποὺ λέγει· “ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτοῦ τὸ θέλημα”.
- Δ Μακ. 18,17 τὸν Ἰεζεκιήλ ἐπιστοποιοεῖτο τὸν λέγοντα· εἰ ζήσεται τὰ ὀσᾶ τὰ ξηρὰ ταῦτα;
- Δ Μακ. 18,17 Ἐφερεν εἰς ἐπιβεβαίωσιν τὸν Ἰεζεκιήλ, ὁ ὁποῖος λέγει· “εἰ ζήσεται τὰ ὀσᾶ τὰ ξηρὰ ταῦτα;”
- Δ Μακ. 18,18 ὦδὴν μὲν γάρ, ἦν ἐδίδασκε Μωϋσῆς, οὐκ ἐπελάθετο τὴν διδασκούςαν καὶ λέγουσαν· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω·
- Δ Μακ. 18,18 Δὲν ἐλησμόνησεν ἐπίσης τὴν ὠδὴν, ποὺ ἐδίδασκεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἡ ὁποία συμβουλεύει καὶ λέγει· “ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω”.
- Δ Μακ. 18,19 αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν.
- Δ Μακ. 18,19 Αὕτη εἶναι ἡ ἰδικὴ σας ζωὴ καὶ τὸ ἀτελεύτητον μῆκος τῶν ἡμερῶν”.
- Δ Μακ. 18,20 Ὡς πικρᾶς τῆς τότε ἡμέρας καὶ οὐ πικρᾶς, ὅτε ὁ πικρὸς Ἑλλήνων τύραννος πῦρ φλέξας λέβησιν ὠμοῖς καὶ ζέουσι θυμοῖς ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν καταπέλτην καὶ πάσας τὰς βασάνους αὐτοῦ τοὺς ἐπτὰ παῖδας τῆς Ἀβρααμίτιδος

- Δ Μακ. 18,20 Ω της πικράς εκείνης ημέρας, που δεν ήτο εν τούτοις πικρά, όταν ο σκληρός Έλλην τύραννος, αφού ήναψε πυρ κάτω από τους λέβητας, και αφού με σκληρόν και φλογερόν θυμόν ωδήγησεν στον καταπέλτην και εις όλα τα βασανιστήριά του τα επτά παιδιά της θυγατρός του Αβραάμ,
- Δ Μακ. 18,21 και τὰς τῶν ὀμμάτων κόρας ἐπήρωσε καὶ γλώσσας ἐξέτεμε καὶ βασάνοις ποικίλαις ἀπέκτεινεν.
- Δ Μακ. 18,21 κατέστρεψε τας κόρας των οφθαλμών των, έκοψε τας γλώσσας των και με πολυειδή βασανιστήρια τα εθανάτωσε!
- Δ Μακ. 18,22 ὑπὲρ ᾧν ἡ θεία δίκη μετῆλθε καὶ μετελεύσεται τὸν ἀλάστορα τύραννον.
- Δ Μακ. 18,22 Δι' όλα αυτά η θεία δίκη κατεδίωξε και θα καταδιώξη ακόμη τον αλαζόνα τύραννον.
- Δ Μακ. 18,23 οἱ δὲ Ἀβραμιαῖοι παῖδες σὺν τῇ ἀθλοφόρῳ μητρὶ εἰς πατέρων χορὸν συναγελάζονται ψυχὰς ἀγνάς καὶ ἀθανάτους ἀπειληφότες παρὰ τοῦ Θεοῦ,
- Δ Μακ. 18,23 Οι Αβραμιαίοι όμως νέοι όλοι μαζί με την αθλοφόρον μητέρα των, συγκαταλέγονται μεταξύ των χορών των πατέρων, αφού έλαβαν πάρα του Θεού ψυχάς καθαράς και αθανάτους.
- Δ Μακ. 18,24 ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
- Δ Μακ. 18,24 Εις αυτόν ανήκει η δόξα στους αιώνας των αιώνων. Αμήν.